בס"ד

התעוררות

דף 1 – טעון גניזה

עלון דף היומי דהתאחדות הקהילות

דבר יום ביומו על הצניעות ויסודי הדת

התעוררות - הוא ארגון שמוקדש להלכות הצניעות ויסודי הדת בהשתתפות אדמו"רים, רבנים, קהילות, ולומדי תורה לשמה, בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א, מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

קו שומרי החומות: 072-3372978 לקבלת מידע בטלפון: 054-8505028

עלון מספר 451 לימוד דף היומי דהתאחדות הקהילות על צניעות ויסודי הדת – י"ח כסלו - שנה שניה תשפ"ג

לרבנים וגבאים של בתי מדרש ובתי כנסת

צו השעה!

מוקדש לבית כנסת, בית מדרש, ישיבות וכוללים (לאדמו"רים, לרבנים וכו') לעילוי נשמת חנה בת ר' בנימין ע"ה ת.נ.צ.ב.ה.

לתרומות והפצה: 054-8505928

לרבנים וגבאים של בתי מדרש ובתי כנסת צו השעה!

רואים בבירור שעם ישראל נמצא כעת במצב של פיקוח נפש. אסונות חדשים לבקרים, גזרות שונות ומשונות, מחלות וצרות ללא סוף.

כולם יודעים שהגאולה בפתח. השאלה היא, איך היא תגיע. עם ענני כבוד או עם נהרות של דם יהודי, ח"ו. הבחירה בידינו, וכן, יש באפשרותנו לשדד מערכות.

כולנו באים להתפלל בבית הכנסת, בתקווה שיפתחו שערי שמים לתפילותינו. מתאמצים יום אחר יום. לרוב אנחנו לא רואים כל כך שינוי. מדוע זה כך? האם הבית כנסת שלנו מקודש? בוודאי שכן. בית הכנסת, עם ספרי התורה, מקודש.

אבל מה שקורה זה, שברגע שנשים מגיעות לשם עם פאות וחוסר צניעות, כל הקדושה מסתלקת.

הידעת - על איסורי הפאה, שהפאה היא תקרובת עבודה זרה מהודו. ושכתוצאה מכך כל התפילות עוברות לסטרא אחרא?

הידעת - שאישה עם פאה עוברת על חרם של בעל ה"הפלאה" זי"ע שיצא עם שני בתי דינים נגד חבישת הפאה ושאסור לעמוד ב-ד' אמותיה, בגלל איסור החרם?

הידעת - שהרב והגבאי שנותנים לאישה עם פאה להתפלל שם, מחטיאים את הרבים, כיון שגורמים להם לעבור על חרם?

הידעת - שאישה עם פאה מחללת שבת בפרהסייה ומנסכת את היין? (בגלל שהפאה מוקצה בשבת משום איסור תקרובת ע"ז שיש בשיער הפאות - ראה שו"ת משנת יוסף, שו"ת אמרי שי, הררים התלויים בשערה).

הידעת - שאישה עם פאה עוברת על דבריהם של למעלה מ-260 גדולי עולם בכל הדורות שאסרו את הפאה וכן 150 רבנים שאסרו את הפאה בגלל תקרובת ע"ז שיש בשיער הפאות? (ניתן לקבל רשימות)

הידעת - שאישה עם פאה הורסת את התפילות לכל המתפללים, ושכל התפילות והברכות נחשבות ברכות לבטלה? (מהר"י מינץ או"ח ע"ה, היעב"ץ במו"ק סי' ע"ה, פרי מגדים ש"ג, המהרש"ם בדעת תורה או"ח סי' ע"ה).

הידעת - שאישה עם מטפחת שבאה להתפלל בתום ליבה, ומולה או סביבה ישנן נשים עם פאות, כל התפילות שלה, כל מילה ומילה, הולכות לטומאה, לסטרא אחרא? (בגלל איסור תקרובת ע"ז שיש בשיער הפאות. השיער מהודו נפוץ בעולם תחת הסוואות ושמות שונים שמטעים את מקור השיער).

הידעת - שבגלל שיש פאות בבית הכנסת, הרבה אנשים נפגעים מהמחלה הידועה? (ראה ישעיהו ג'. כ"ד). [והכל על האחריות של הגבאים].

אמר הרה"ק **"בית אהרן" מקרלין** זי"ע בזה הלשון: "המחלה הנוראה מתפשטת בעולם כפי התפשטות הפאה הנכרית". רח"ל. כמו כן אמר את אותו הדבר הגאון הצדיק רבי **בן ציון אבא שאול** זצ"ל. וכמו כן אמר זקן המקובלים **רבי יצחק כדורי** זי"ע, "שהמחלה הנוראה ירדה לעולם בגלל הפאה, ופוגעת כעת גם במי שלא קשור לפאה, כי הדבר כבר ירד לעולם, ה' ירחם!"

הידעת - שנשים עם מטפחת שבאות להתפלל, יתפסו בעוון הנשים עם פאות בבית הכנסת, כיון שלא מוחות על כך וכו'. ויצטרכו לשלם את המחיר אחרי 120 שנה?

הידעת - שאישה עם מטפחת צריכה להכריז ברבים שהיא לא תיכנס לבית הכנסת אם ישנן שם נשים עם פאות? וכך כל אחת תיקח דוגמה ממנה, והיא תעשה קידוש השם.

הידעת - שבעל שנותן לאשתו לחבוש פאה וללכת כך לבית הכנסת יהיה חייב על כל החשבונות בשמים, על שאשתו הכשילה את כל המתפללים?

הידעת - שאחרי 120 שנה, לא תמצאו שום זכות מהתפילות שהתפללתם בבית הכנסת, אלא טריליוני מלאכי חבלה שנבראו מברכות לבטלה, ושמות קדושים שנאמרו לבטלה, רח"ל?

הידעת - שבכל הדורות הקודמים היו תלויות מודעות בבתי כנסת ובתי מדרשות. שיש איסור להיכנס עם פאה, אלא בצניעות גמורה? וכמו כן היו שם שומרים.

הידעת - שנשים שמתפללות עם פאה, התפילות שלהם לא מתקבלות? (כמו שאמר רבי שלום שבדרון זצ"ל בדרשתו: אישה שמתפללת עם פאה, התפילה שלה ת-ו-ע-ב-ה!... וכי הקב"ה יקבל תפילה כזאת, בודאי שלא!).

הידעת - שישנם עוד היום בירושלים בתי כנסת שכבר כ-70 שנה לא נכנסה לשם שום אישה עם פאה?

הידעת - שישנם אדמו"רים ורבנים שלא יודעים את האמת, מכיון שהגבאים "המסורים" שלהם לא מגלים להם את האמת?

הידעת - שלא שווה להיות גבאי בצורה כזאת, מכיון שהוא יהיה אחראי על כל העוונות האלה אחרי 120 שנה, עם ביליוני עבירות, ושהוא שורף לו את חיי הנצח?

הידעת - שיש פתרון לגבאי להציל את עצמו? וזה לשים שלט האוסר כניסה לבית הכנסת לנשים עם פאות וחוסר צניעות.

הידעת - מה המחיר שהגבאי יצטרך לשלם (או הרב שידע ולא אסר את הכניסה עם פאה) על שבת אחת, אחרי 120 שנה?

הידעת - שכל תיבה ותיבה שמתפללים, היא תפילה לבטלה והולכת לסטרא אחרא?

להלן החשבון: לשבת אחת: כ-200 מתפללים X 26,000 תיבות של תפילת שחרית, מוסף, קריאת התורה וכו' = 5,200,000 (חמש מיליון ומאתיים אלף), בשבת הכל מוכפל פי 1,000 (עפ"י הבן איש חי ז"ע) = 5,200,000,000 (חמש ביליון, מאתיים מיליון), כפול 52 שבתות בשנה = 270,400,000,000 עברות לשנה (מאתיים שבעים ביליון וארבע מאות מיליון). (עפ"י הבבא סאלי). בירושלים הכל כפול ב-10 = 2,704,000,000,000 (שני טריליארד, שבע מאות וארבע ביליון).

- וזה עדיין ללא החישוב של מנחה ומעריב בשבת.

- וזה עדיין ללא החישוב של שמות הקודש, שזה לאו מדאורייתא, ככתוב בעשרת הדיברות לא תשא את שם אלוקיך לשווא.

- וזה עדיין ללא החישוב של כ-100 אמנים לבטלה בתפילה, שכידוע כל אמן לבטלה יכולה לגרום לאסונות, ח"ו.

- וזה עדיין ללא חישוב החטאת הרבים, רח"ל.

השאלה הנשאלת: "האם כדאי לך להיות גבאי? הרי כל החשבונות הם רק על שנה אחת בלבד. תכפילו את זה ב-10, 20, 30 שנה ויותר. לאן הולכים עם כל זה אחרי 120 שנה, רח"ל???

ותכפילו את זה עם מנחה ומעריב, ימות החול, חגים וכו'. אי אפשר כבר לעשות חשבון כזה.

שידעו הגבאים והרבנים שלא אוסרים כניסה לנשים עם פאות לבתי כנסת ולבתי מדרשות, שהם יהיו אחראים על כל ההרס והחורבן הרוחני שנגרם, ושבגללם כל עם ישראל משלם את המחיר.

לכן חובה על כל גבאי ו/או רב לשים שלט גדול ומאיר עיניים שאומר:

הכניסה לנשים עם פאה
אסורה בתכלית האיסור,
אלא עם מטפחת בלבד!

ועדיף לנשים צדקניות להתפלל בבית (כמו שאמר הגר"א ז"ע, באיגרת שלו לבני ביתו), ולא להיטמא ולשבת בחברת נשים עם פאות שיהרסו להם את התפילות, ויעברו על חרם שאסור לשבת ב-ד' אמותיה, עד אשר בית הכנסת יהיה נקי מנשים עם פאות.

הפאה הארורה כבר גבתה מחיר כבד מעם ישראל ע"י אין ספור אסונות, רח"ל.

עד מתי?
עד מתי?
הגיע הזמן להגיד <u>דיי</u>!

יהודים תפקחו את עיניכם לאמת לפני שיהיה מאוחר מדי. ה' ירחם עלינו ויעשה לפנים משורת הדין ולא יתפוס אותנו בעוונינו, וישלח את משיח צדקנו שיבוא במהרה ויגאלנו בב"א.

הקדוש ברוך הוא ברחמיו הגדולים יגאל אותנו במהרה ויאמר דיי לצרותינו, ונזכה לראות במהרה את משיח צדקנו ואת תפארת בית מקדשינו במהרה בימינו. אמן ואמן.

הערה: למידע מורחב על כל איסורי הפאה, הוכחות וכו', ומי שנכשל בפאה נכרית יכול לעשות תשובת המשקל, על ידי הפצת עלונים להצלת עם ישראל, ניתן לקבל חומר בנושא בטל' 054-8505928.

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש

בס"ד

התעוררות

דף 1 – טעון גניזה

עלון דף היומי דהתאחדות הקהילות

דבר יום ביומו על הצניעות ויסודי הדת

התעוררות - הוא ארגון שמוקדש להלכות הצניעות ויסודי הדת בהשתתפות אדמו"רים, רבנים, קהילות, ולומדי תורה לשמה, בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א,
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת
קו שומרי החומות: 072-3372978 לקבלת מידע בטלפון: 054-8505028

עלון מס' 452 לימוד דף היומי דהתאחדות הקהילות על צניעות ויסודי הדת – י"ט כסלו - שנה שניה תשפ"ג

הידעת? - איסורי הפאה חובה על כל אחד לדעת!

הידעת - שמעל 260 גדולי עולם בעלי רוח הקודש אסרו את הפאה הנכרית? הידעת?

ישעיה הנביא מגלה לנו (פ"ג ט"ו): **שכל חורבן בית המקדש היה בעוון שלא שמרו על העיניים** "וַיֹּאמֶר ה' יַעַן כִּי גָּבְהוּ בְּנוֹת צִיּוֹן וַתֵּלַכְנָה נְטוּיוֹת גָּרוֹן וּמְשַׂקְּרוֹת עֵינַיִם הָלוֹךְ וְטָפוֹף תֵּלַכְנָה וּבְרַגְלֵיהֶם תְּעַכַּסְנָה" ופירוש רש"י: **היו קושרות פאות נכריות קליעת שערות תלושין כורכות עם קליעותיהן שיראו גסות וטפופות. וברגליהם תעכסנה** - כשהיו עוברות בשוק אצל בחורי ישראל דורסתו ברגלו ורמזתו צד חיבת נואפות כדי להבעיר בו יצר הרע כעכס זה של נחש. **עכס** - הוא ארס של נחש, עכ"ל.

בעלונים האלה המדברים על שמירת עיניים, אפשר לראות איזה הרס וחורבן גדול גורמים הנשים [ובעליהם האברכים שמתירים להם להתהלך ככה] עם הפריצות שלהם שמכשילים ומחטיאים את כל האברכים והבחורים והילדים - **והמחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא** (רמב"ם), **ונקרא מין ואפיקורס וגוי ומנסך את היין** (ספר פסק בית דין של 71 גדולי ישראל ובתוכם ה"דברי חיים" הקדוש, ובעל קיצור שולחן ערוך, ועוד). **האם כדאי לכם להפקיר את נפשותיכם בשביל הפאה הנכרית הארורה הזאת שמעל 260 גדולי עולם מלפני 450 שנה עד היום הזה אסרו את הפאה?**

מובא בשם הסבא מקלם: קראנו בפרשת ראה, דברים מזעזעים על "מסית ומדיח" שאסור לרחם עליו בכלל ונפסק שאסור ללמד עליו כף זכות ומצווה עלינו לשנוא אותו וממש התורה התנהגה אתו בחומרה רבה וההיפך מרחמנות "וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו" ומסית ומדיח זה שגורם לאחרים לרדת ברוחניות כמו שכתב הרמב"ם "הַמַּטֶּה אֶת חֲבֵירוֹ מִדֶּרֶךְ טוֹבָה לְרָעָה בְּגוֹן מֵסִית וּמַדִּיחַ" (וזה אחד מ"אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים דְּבָרִים הַמְעַכְּבִין אֶת הַתְּשׁוּבָה. אַרְבָּעָה מֵהֶן עָוֹן גָּדוֹל וְהָעוֹשֶׂה אֶחָד מֵהֶן אֵין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַסְפִּיק בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה לְפִי גֹּדֶל חֶטְאוֹ" רמב"ם הלכות תשובה). **ומידה טובה מרובה פי חמש מאות!!! שמי שמטה את חברו מדרך רעה לדרך טובה ומי שמשתדל לזכות את הרבים או להציל אחרים מלחטוא כמה רחמנות גדולה מאוד מאוד זוכה שהקב"ה ירחם עליו ויתנהג אתו במידת הרחמים, וכל מה שכתוב על מסית ומדיח הוא מקבל הפוך אבל פי חמש מאות.**

ולהווי ידוע לכל הנשים וכל החסידיות שהולכים עם פאה של "פוני" קטן שיהיו חייבות באותה מדה, ואפילו יותר, מכיוון שמהם שאר הנשים בחסידיות לוקחות דוגמא, וחושבות שמותר להן גם ללכת עם פאה ארוכה (ח"ו) ופשוט קשה להבין מאיפה לוקחים את ההיתר הזה להכשלת הרבים. ואיך אנחנו לא מפחדים מה"?, ולא מפחדים ממה שכתוב שהמחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא. וכל אישה חרדית יראת ה' שיש לה טיפת יראת שמים מבינה תכף את מה שמוטל עליה לעשות, ותוריד תכף ומיד את הפאה. כמו שאמר הגר"א שכמו שגברים צריכים להשקיע את כל מאודם בלימוד התור"ק, כך הנשים צריכות להשקיע את כל מאודם בצניעות, **וידוע שרוב השכר של נשים בעולם הבא זה בעד הצניעות**, (חסד לאלפים מבעל הפלא יועץ). **וידוע שהידור אחד בצניעות שווה ערך למאה חומרות בתורה**, (הגה"צ רבי שלמה זלמן אויערבך זי"ע).

<u>הידעת</u> - דברי כ"ק מרן **מהרי"ד מבעלז** זי"ע: "מי שלומד שו"ע עם יראת שמים רואה היטב **שאין חילוק בין שערות עצמן לפאה הנכרית שנקרא שייטל**. וגם אמר שפריצות זו אביזרייהו דגילוי עריות, שזה ייהרג ואל יעבור?

<u>הידעת</u> - שכ"ק מרן **האדמו"ר מצאנז קלויזנבורג** זי"ע אמר שעדיף להשפיע על אישה שלא תלך בפריצות (בפאה) מאשר ללמוד אלפי דפי גמרא?

<u>הידעת</u> - שניתן לקבל רשימה של מעל **260 גדולי עולם בעלי רוח הקודש** שאסרו את הפאה הנכרית? וכן רשימה של מעל 150 רבנים שאסרו את הפאה בגלל ע"ז בשיער הפאות.

<u>הידעת</u> - שאשה חרדית עם פאה – היא בחרם ע"י בעל ה"הפלאה"? בעל ה"הפלאה", הגהצ"ק **רבי פנחס הלוי איש הורוויץ זצוק"ל, שיצא בכרוז עם שני בתי דינים, וספר תורה בידם, ושמו בחרם כל אישה שתלבש פאה נכרית.**

<u>הידעת</u> - ש-**71 גדולי ישראל בשנת תרכ"ו, פסקו שכל בית דין שעושה חרם, הוא בעל תוקף עד סוף כל הדורות, ואין לזה התרה?** (ובדורנו אמר כך גם מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל).

<u>הידעת</u> - שספר חסידים, ספר יסוד יוסף, וקו הישר פסקו: שמי שבחרם, כאילו עובר על חמשה חומשי תורה?

<u>הידעת</u> - על הפסק של **"ועד ארבע ארצות" שפסקו: חרם ונידוי "משני עולמות", הבדלה "מכל קדושת ישראל", "פתו פת עכו"ם, ויינו יין נסך", וקבורתו "תהיה קבורת חמור". נאסר על שום רב להתעסק בקידושיו וקידושי בניו "ויהא ארור ומקולל בכל אלות והקללות הכתובות בספר התורה ובקללות שקילל אלישע לגחזי נערו".** (מתוך פנקס ועד ארבע ארצות (עמוד 1), שהיו חברים רבנים מ-400 ערים ורבינו הק' המהרש"א זי"ע היה חבר בוועד וחתם על החרם).

<u>הידעת</u> - שאסור לעמוד בד' אמותיה של אישה, אשר בחרם, (חכמת אדם סימן קע"ד ס"ב) **ושבעלה וילדיה נתפסים בעוונה?**

<u>הידעת</u> - שאשה שחובשת פאה בשבת **מחללת שבת בפרהסייה ומנסכת את היין?** (בגלל שהפאה מוקצה בשבת מחמת האיסור של תקרובת עבודה זרה שיש בשיער הפאות - שו"ת משנת יוסף. שו"ת אמרי ש"י ועוד).

<u>הידעת</u> - ששיער הפאות הוא **תקרובת עבודה זרה מהודו?** (ראו ספר "הישכם אוהבים את השם", ועלונים שלנו על עבודה זרה).

<u>הידעת</u> - שמתברר יותר ויותר שיש בעיות של תקרובת עבודה זרה בשיער הפאות מהודו? משפחות רבות בארץ ובעולם הוציאו את הפאות מביתם וביערו אותן ב-30 שריפות ומעמדות של שריפת פאות.

<u>הידעת</u> - שלא ניתן בשום פנים ואופן לפקח על מקור השיער לייצור הפאות, וזאת אחרי בירורים, חקירות ודיונים בנושא, ומקור השיער הוא ממיליוני המאמינים באלילי הודו שמקריבים שערם לפסל בהודו וטונות של שיער מגיע לשוק השיער בעולם.

<u>הידעת</u> - ששיער הפאות מעבודה זרה בהודו, מופץ בכל העולם תחת הסוואות ושמות שונים של מדינות אחרות, שמטעים את מקור השיער, ולפי המציאות בשטח ומחקרים, השיער מהודו מעורב בכל תעשיית השיער בעולם כולל ברזיל, אירופה וכו'? (לשמיעת דעת הרבנים, ראיונות עם מפעלים ועוד, בקו מידע: 074-7962328)

<u>הידעת</u> - שחייבים לבער את הפאה של עבודה זרה מהבית? שעבודה זרה טעון שריפה, כמו שכתוב בשולחן ערוך.

<u>הידעת</u> - שעם הפאה הטמאה, כל הבית הופך לטמא? (תוספות יום טוב, הגר"מ שטרנבוך שליט"א).

<u>הידעת</u> - שיש רשימה של מעל 150 רבנים שאסרו את הפאה משום תקרובת עבודה זרה בשיער הפאות.

<u>הידעת</u> - שאשה שחובשת פאה עוברת כל רגע ורגע על ג' עבירות חמורות של יהרג ואל יעבור - עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים?

<u>הידעת</u> - שאשה עם פאה עוברת על כל עשרת הדברות? (ילקוט מעם לועז – פרשת יתרו – עשרת הדברות) ראה להלן:

<u>הידעת</u> - שאשה עם פאה עוברת על **"לא יהיה לך אלוהים אחרים על פני"?** (שמות כ', ג') (שיער הפאות הוא תקרובת עבודה זרה מהודו שאסור בהנאה – שלא להיות שותף לזה בכל צורה שהיא).

<u>הידעת</u> - שאשה עם פאה עוברת על **"לא תעשה לך פסל וכל תמונה** אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ"? (שם ד') – שלא להיות שותף לעבודה זרה כנ"ל.

<u>הידעת</u> - שאשה עם פאה עוברת על **"לא תשתחוה להם ולא תעבדם"?** (שם ה') – שלא להיות שותף לעבודה זרה כנ"ל.

<u>הידעת</u> - שאשה עם פאה עוברת על **"כי אנוכי ה' אלוקיך א-ל קנא"?** (שם ה'). (נוהג בקנאות ומעניש בחומרה על עבודה זרה) פוקד (זוכר ומצרף) עוון אבות על בנים ועל שלשים (נכדים) ועל רבעים (נינים) לשונאי (שהם גם חוטאים כמו אבותיהם).

<u>הידעת</u> - שאת עוברת על **"לא תנאף"?** (שם י"ג) שנרשם על שמך עוון לא תנאף, כי את מכשילה את הרבים בחוסר צניעות, **שזה אביזרייהו של גילוי עריות, וזה ב"יהרג ואל יעבור".**

<u>הידעת</u> - שאת עוברת על **"לא תחמוד בית רעך"?** (שם י"ד) (כיון שאת גורמת לזה).

<u>הידעת</u> - שאת עוברת על **"לא תחמוד אשת רעך"?** (שם י"ד) (שגורמת לאנשים שיעברו על לא תחמוד).

<u>הידעת</u> -שאת עוברת על **"זכור את יום השבת לקדשו"?** (שם ח') (הפאה מוקצה בשבת מחמת איסור תקרובת עבודה זרה בשיער הפאות).

<u>הידעת</u> - שאת עוברת על **"לא תשא את שם ה' אלוקיך לשווא כי לא ינקה ה'** (לא יפטור מעונש) **את** (האדם) **אשר ישא שמו לשוא"?** (שם ז').

<u>הידעת</u> - שאסור לומר ברכה כנגד הפאה, מכיון שזו ברכה לבטלה? (מהר"י מינץ או"ח ע"ה, היעב"ץ במור"ק סי' ע"ה, פרי מגדים ש"ג, המהרש"ם בדעת תורה או"ח סי' ע"ה).

ברכה לבטלה כגון: בקידוש, ברכת המזון, קריאת שמע, ברכות בליל הסדר, ברה"ש, בסוכות וכו' ושאר ברכות ותפילות.

<u>הידעת</u> - שכל המצוות שלך ושל בעלך וכל התורה שלו הכל הולך לס"א? כשתגיעו לבית דין של מעלה אחרי 120 שנה, לא תמצאו שקיימתם אפילו מצווה אחת, **אלא הכל הלך לס"מ, ועוד הגברתם בכך את כוח הטומאה בעולם ונתתם כוחות חזקים לס"מ** (ספר חסידים, קו הישר ועוד, (ראה עלון 92).

<u>הידעת</u> - מה הם העונשים על פאה נכרית בבית דין של מעלה? (ראה עלונים 107 / 100 / 99 – כף הקלע וגיהינום, רח"ל).

<u>הידעת</u> - על עונש חיבוט הקבר – שמייד כשסותמים את הגולל בקברה – מתקיפים אותה מאות נחשים ובאים לראש שלה במקום שערות (מנחת יהודה ועוד, והיו מקרים עם חברה קדישא שקיבלו היתר לפתוח את הקבר כי נפל להם שם דבר מה והם וראו זאת במו עיניהם).

<u>הידעת</u> - שאם בעלך רוצה שתחבשי פאה, הוא לא יוכל להציל אותך מגיהינום, מכיון שהוא בעצמו יהיה שם?

<u>הידעת</u> - מה הוא החשבון של אישה שמכשילה ברחוב?

<u>האישה מכשילה (הסבר על 48 מיליון)</u>

אישה שמכשילה הורגת יותר מ- 48 מיליון נשמות קדושות שֶׁיָּכְלוּ להיוולד בתור ילדים יהודים, ובמקום זה, כתוצאה משז"ל הפכו לשדין רוחין, ולילין.

והחשבון הוא כזה: חישוב מספר הצאצאים בדור האחרון. 5 ילדים בממוצע למשפחה להכפיל ב-5 בכל דור.

1. 5	7. 78,125
2. 25	8. 390,625
3. 125	9. 1,953,125
4. 625	10. 9,765,625
5. 3,152	**11. 48,828,125**
6. 15,625	

סה"כ 48,828,125 נשמות אבודות שֶׁיָּכְלוּ לצאת מכל אחד ואחד שהאישה הכשילה.

<u>הזוג שהאישה עם פאה</u>

זוג שהאישה עם פאה עוברים בכל רגע ורגע על יהרג ואל יעבור, גילוי עריות, שפיכות דמים, ועבודה זרה.

והחשבון הוא כזה: 60 שניות בדקה x 60 דקות בשעה= 3,600 בשעה x 3 שעות בממוצע ליום (3 x 3600) = 10,800 x 365 ימים בשנה 3,942,000 (שלושה מיליון, תשע מאות וארבעים ושתיים אלף), **יהרג ואל יעבור בשנה אחת.**

ב- 50 שנה יוצא 197,100,000 (197 מיליון ו-מאה אלף) עברות של **יהרג ואל יעבור** ב-50 שנה. וזה רק על 3 שעות ביום.

<u>אישה שמכשילה ברחוב</u> (או באירועים)

אישה שמסתובבת ברחוב בפריצות של פאה ולבוש לא צנוע מכשילה בממוצע 1,000 גברים ליום. מכל שז"ל ומחשבות אסורות הולכות לאיבוד יותר מ - 48 מיליון נשמות אבודות (החשבון לעיל).

והחשבון הוא כזה:

הכשלת גבר אחד, זה כפול 48 מיליון נשמות אבודות שהרגה ביום אחד x 300 ימים בממוצע לשנה = 14,400,000,000 (ארבע עשרה ביליון, וארבע מאות מיליון), x 60 שנה בממוצע יוצא = 864,000,000,000 (שמונה מאות שישים וארבע ביליון) **נפשות שהאישה הזאת הרגה במשך חייה, בחישוב לפי גבר אחד בלבד. ולכן בית דין של מעלה יחליט בכמה גברים ליום להכפיל את זה.**

<u>הידעת</u> - מה הוא החשבון לאשה ציבורית, שנשים שלוקחות ממנה דוגמה, כגון אשת הרב'ה, או דמות ציבורית אחרת?

<u>אשת הָרַבִּי החשובה</u>

בחסידות של בעלה הָרַבִּי - ישנם 40,000 חסידים. כל הנשים בחסידות הזאת לוקחות דוגמה מאשת הרבי, ומה שטוב לה, טוב גם להם. וכך אשת הָרַבִּי מכשילה את כולם. כיום "המחלה הידועה" גובה חיי אדם רבים, מובא כאן בעלון בשם צדיקים ש"המחלה" מתפשטת בעולם, כפי התפשטות הפאה, רח"ל. (ראה ישעיהו ג', פס' כ"ד ברש"י).

והחשבון שלה הוא כזה:

קורבנות של ה"מחלה הידועה" לשנה (בממוצע) 3,600 X 40,000 נשים בחסידות = 144,000,000 [מאה ארבעים וארבע מיליון], נשמות שהלכו לאבדון.

אישה שהכשילה 1,000 גברים ליום (בממוצע) X 300 יום בשנה (בממוצע) = 300,000 (שלוש מאות אלף) ביחד [שתי החשבונות] זה יוצא: 144,300,000 (מאה ארבעים וארבע מיליון, שלש מאות אלף) לשנה.

144,300,000 X 48 מיליון נשמות אבודות, בערך (ראה חשבון לעיל) = 6,926,400,000,000,000 (שש קוואדרילין תשע מאות עשרים ושש טריליארד, ארבע מאות ביליון).

וזה החשבון לשנה אחת X 40 שנה (בממוצע) שהיא רבנית חשובה, אשת הָרַבִּי יוצא: 277,056,000,000,000,000 (מאתיים שבעים ושבע קוואדרילין, חמישים ושש טריליארד). זה החשבון של 40 שנה שאשת החשובה תצטרך לשלם.

מי זאת האישה שעדיין תיקח "דוגמה" מאשת הָרַבִּי ???

<u>הידעת</u> - את החשבון של מי שעובר על חרם ועל חמישה חומשי תורה?

<u>מי שעובר על חרם כאילו עובר על חמישה חומשי תורה</u>

(ספר חסידים)

אישה עם פאה היא בחרם ע"י הרה"ק בעל ה"הפלאה", שיצא בכרוז יחד עם שני בתי דינים וספר תורה בידם. ושמו בחרם כל אישה שתחבוש פאה (לחמי תודה) חרם שאין לו התרה עולמית ע"פ 71 פוסקים (עד שתחדל מחבישת הפאה). **חרם קשה מנידוי**, שנידוי פירושו לשון הרחקה, אבל חרם יש בו קללה שהרחיקוהו וגם קללוהו. כמה פעמים עברתם אתה ואשתך על החרם?

והחשבון הוא כזה: 60 דקות x 24 שעות ביממה = 1,440 פעמים שעברתם על חמישה חומשי תורה x 365 ימים בשנה = 525,600 x 50 שנה = 26,280,000 (עשרים ושישה מיליון, מאתים ושמונים אלף) פעם עברתם על כל חמישה חומשי תורה. x 48 מיליון נשמות (חשבון לעיל) יוצא 1,261,440,000,000,000 (1 קוואדריליון, מאתים שישים ואחד טריליארד, ארבע מאות וארבעים ביליון פעמים) שעברתם על כל חמישה חומשי תורה ב- 50 שנה, רח"ל. ובשביל מה? פאה מתועבת ומשוקצת!

היעדע - שהצדיק הקדוש **רבי שמחה בונים מאוטוואצק זי"ע הזהיר כ-50 שנה לפני השואה הנוראה, שאם ילכו עם פאה תהיה שואה ויבוא גוי וישמיד את היהודים?** תלמיד החפץ חיים הגאון הצדיק הרב מרדכי לייב צוקרמן זי"ע, צעק שבשואה שנהרגו 6 מיליון יהודים, **הכל היה בגלל שלבשו פאה נכרית.**

היעדע - שהחפץ חיים הזהיר שמלחמת עולם שניה תהיה כמו משחק ילדים לעומת מלחמת עולם שלישית, (שכבר התחילה ומתקדמת) אם לא נעשה תשובה?

היעדע - שאת ובעלך עוברים על כיבוד אב ואם שבעשרת הדיברות שניתנו לנו מפי הגבורה. האב, אם, סבא, סבתא, חם או חמות שמתנגדים לפאה ונמצאים בצער עצום שילדיהם עוברים על איסור הפאה, שזה אומר שהם עוברים על עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דם, על חרם, על חילולי שבת בפרהסייא, ומנסכים את היין, ועל כל חמשה חומשי תורה? (ראו עלונים 92,94,100,104,108,109).

היעדע - ש"אור החיים הקדוש" זי"ע אומר שמי שלא מבער עבודה זרה, הוא עצמו כאילו עובד עבודה זרה?

היעדע - שהגרא"מ שך זצ"ל אמר שאם לא יתקנו את הפריצות, עתידה לבוא שואה על ארץ ישראל ח"ו?

היעדע - שאמר כ"ק מרן רבי **שמואל וואזנר** זצוק"ל **"מה מועילה המזוזה הכשרה השומרת דלתות ישראל, אם הטומאה נכנסת גם בבית סגור. אם זה התלבושת שנלקחה כידוע מהירודים שבאומות. וכל האופנה כידוע מקורה בשאול תחתית של הגיהינום ואם זה הפאות הנכריות, כיסוי ראש בפאה אין בינו לגילוי ראש ולא כלום. האישה הזאת לא נראית כאשה חרדית, אלא כאחת השחקניות מהרחוב התחתון, ולא כבת ארצנו הקדושה, אלא כבת פריז"?** עכ"ל.

היעדע - שערב רב לא ישרדו בביאת המשיח, ושערב רב לא יכולים לעשות תשובה? (אם את לא יכולה לעשות תשובה ולהוריד את הפאה המשוקצת הזאת, שגבתה כבר כל כך הרבה קורבנות מעם ישראל, **לפחות תדעי מי את!)**

היעדע - שהמורות שחובשות פאה, מעבירות את כל התפילות של הילדות לס"א, לפסל בהודו? והמורה הזאת פשוט שורפת נשמות תמימות וקדושות מעם ישראל, והיא תהיה אחראית ותיענש על כל אחת מהם שהיא הכשילה, ושהם יכשילו בעתיד, שרשרת ללא סוף. ורבני ומנהלי המוסד אחראים על כל הדורות הבאים אחריהם.

היעדע - שכל הורה ששולח את בתו לבית ספר וסמינר שיש מורה החובשת פאה, נחשב כמי "שמעביר את זרעו למולך", והוא יותר אכזרי מעובדי ע"ז של המולך, שהמולך היה בעולם הזה, והפריצות והפאה הנכרית שורפת את הנשמות לנצח נצחים.

היעדע - שנשים שחלו ב"מחלה הידועה" רח"ל ועוד צרות צרורות, כאשר באו לגדולי הדור, כגון הגרי"ש אלישיב זצ"ל ועוד, אמרו להם שאם הם יורידו את הפאה יוושעו. וכך היה!

היעדע - שהרה"ק בעל **"בית אהרן" מקרלין** זיע"א אמר בזה הלשון: **"המחלה הנוראה מתפשטת בעולם, כפי התפשטות הפאה,** רח"ל"

היעדע - מה שאמר **הבבא סאלי** זי"ע **"שכל אישה הלובשת פאה נכרית ואפילו חצי פאה** (ואפילו סנטטי), **מכינה לעצמה חומר הסקה שבו ישרפו אותה בגיהינום"?**

היעדע - שהרה"ג **בן ציון אבא שאול** זצ"ל אמר **"שהמחלה הנוראה מתפשטת בגלל פריצות ופאה נכרית,** וזה מביא את המחלה ל"ע - מידה כנגד מידה. ואמר "הבעלים צריכים הרבה לעורר על זה בבית".

היעדע - שזקן המקובלים הצדיק **רבי יצחק כדורי** זצ"ל אמר: **ששאל בשמים על סיבת המחלה, ואמרו לו משמים "כי כל עוד לא יתוקן ענין הפאה שנשים חובשות לא תימצא תרופה למחלה זו".**

ראו איזה הכשלת הרבים יש לנשים שחובשות פאות, ולא רק הכשלה, **אלא הם אחראיות על רצח עם ממש,** רח"ל.

היעדע - שמרן החיד"א זצוק"ל אמר: **"היאך יעלה על הדעת שיהא מותר לצאת בפאה נכרית** רח"ל ... **להראות עצמה כאילו עוברת על דת משה..."** (ברכי יוסף).

אישה עם פאה, האם ידעת את כל זה? לא?

כעת את יודעת!! ומה את מתכוננת לעשות לגבי זה? את יודעת מה שכתוב, "אלוקיהם של אלה שונא זימה". האם את רוצה להיות שנואה או אהובה אצל הקדוש ברוך הוא? האם את רוצה גן עדן או גיהינום אחרי 120 שנה לך ולמשפחתך?

זה כל כך קל. **פשוט לזרוק ולשרוף את הפאה הארורה הזאת. שערות של נשים שמקריבות לפסל שלהם בהודו, שמגדלות את שערן ע"י אכילת שקצים ורמשים.**

שערות של נשים מתות, רח"ל, של גויות פרוצות. גועל נפש ממש! את זה את רוצה לשים על הראש. ואל תאמיני שיגידו לך זה מארה"ב, מאירופה וכו' – **זה "כשר" וכו'. הכל שקר ומרמה. תהיי חכמה ותצילי את עצמך ומשפחתך מדיראון עולם. המחיר לא שווה את הפאה הארורה.**

הפאה הנכרית היא לגויות – **את יהודייה, בת מלך, מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.**

תפנימי את זה: ה-מ-ח-י-ר ל-א ש-ו-ו-ה.

מכתב לעם ישראל קדושים

בשנת ב' אלפים תמ"ח שנה לבריאת העולם בראש חודש סיון באו ישראל להר סיני.

בשעה שעלה משה למרום אמרו לפניו מלאכי השרת, ריבונו של עולם מה לילוד אישה בינינו. אמר להם הקב"ה, הוא בא לקבל את התורה. התורה קדמה לבריאת העולם, והייתה תורה זו כתובה באש שחורה על גבי אש לבנה, וכל דבוריה היו מכוונים לישראל. **אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, והייתם לי סגולה מכל העמים. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש.**

נפתחו שבעת הרקיעים עד כיסא הכבוד ואמר להם, ראו כי אין אחר בלעדי ואני א-ל ש-ד-י. והגענו לתכלית של מטרת הבריאה - קבלת התורה על ידי עם ישראל. כעת אנחנו לקראת הגאולה האחרונה. הניסיונות יהיו קשים ביותר, כחבלי לידה, לקראת הבירור האחרון. **נשבענו אמונים לקדוש ברוך הוא. נעשה ונשמע. הרבה ניסיונות עברו על עם ישראל מאז. המפה מאוד ברורה. כאשר עם ישראל הלכו בדרך ישרה, השם הגן על עמו ישראל, אבל כאשר סטינו מהדרך, תמיד הגיעה הפורענות.** ראינו את זה לאורך כל ההיסטוריה, בכל הדורות. חורבן בית המקדש, מלחמות, אינקוויזיציה, השואה הנוראה. בכינו להשם, ביקשנו סליחה ומחילה, והשם יתברך מחל לנו ברוב חסדו, וכך, המשכנו הלאה. הגענו, אחרי הרבה גילגולים וייסורים, לדור האחרון.

הדור האחרון - דור המשיח.

תנאים פחדו להיות בדור הזה, מגודל הכפירה והפריצות שתהיה. העולם מלא בטכנולוגיה הכי מתקדמת, שפע, ואיש כטוב בעיניו יעשה. הס"מ מפעיל את כל כוחותיו, ברשות בית דין של מעלה, בכדי לנסות אותנו, לקראת הבירור האחרון שיהיה לפני הגאולה. השם יתברך מאותת לנו כבר כל כך הרבה זמן, להציל את הילד, את עמו ישראל, בניו האהובים. אז השם יתברך מביא פורעניות על אומות העולם, (שהיו צריכים לבוא ח"ו על עם ישראל) הופך את העולם עם תופעות הטבע - הרי געש, רעידות אדמה, צונאמי, הופעת בולענים, הוריקן ועוד. לא מבינים. אז, השם ישמור, הקדוש ברוך הוא מוריד מחלות ומגפות לעולם וכל מיני אסונות בארץ ישראל. "המחלה הנוראה", תאונות דרכים, אסונות עם ילדים תמימים שעולים כקורבן לכפרת עם ישראל. לא מבינים!

במשך כל הדורות העם היהודי היה נרדף בכל העולם ע"י אומות העולם. דם יהודי נשפך כמים. ולמה? מה עשה העם היהודי לאומות העולם? כלום! השנאה היוקדת כלפי העם היהודי נבעה ועדיין נובעת מהקנאה התהומית שאנחנו העם הנבחר. הטכניקה של האנטישמיות, היא טכניקה שמשתמשים בה כבר מאות שנים. זאת טכניקה שתמיד עובדת אותו הדבר, באותה שיטה. בהתחלה מדברים דברי הסתה ובאים בטענות כלפי היהודים, שזה גורם לשנאה, ולבסוף זה מתפתח ומוביל להרג ורצח.

השואה בגרמניה הנאצית לא התחילה פתאום. לפני כן הייתה הסתה חזקה, נגד היהודים. **"היהודים מלוכלכים, היהודים מפיצים מחלות"**, הראו תמונות דוחות של יהודים - כמו איזה יצורים מאוסים וכו'. עד שכל זה הוביל לשואה, שנשארה כמו פצע פתוח בעם היהודי. וכעת אנחנו רואים שוב בכל רחבי העולם איך שמתחילה שוב הטכניקה של האנטישמיות, שמכוונת ביחוד נגד היהודים החרדים יותר מכל.

יהודים יקרים! כל אחד צריך להגיע לנקודת האמת בעניין חבישת הפאה. בין אם הוא חסיד, ליטאי, ספרדי וכו'. לאחר 120 שנה, הנשמה היהודית עולה לתת דין וחשבון לפני בית דין של מעלה, האם שמרה תורה ומצוות? והאם האישה קיימה את ציווי השם יתברך,

בכיסוי הראש כראוי כאמותינו הקדושות. בשמים כבר אי אפשר לעשות תשובה. שם זה משפט לשבט או לחסד. **תשובה יש רק בעולם הזה**. ומה תגיד אותה נשמה, "לא ידעתי", "לא שמעתי", ועוד כל מיני תירוצים? שום תירוץ לא יתקבל שם. ביליוני מלאכי חבלה שהאדם הזה ברא, יסחבו אותו בצעקות זוועה לכף הקלע וגיהינום. כדאי לדעת ולהפנים. חכם עדיף מנביא. למה הכל נהרס וקורס לנגד עינינו, בארץ ובעולם כולו? למה זה קורה לנו? כל העולם עומד להתמוטט כמו מגדל קלפים. ואנחנו רק בהתחלה של התהליך המסוכן והקשה מאוד שמחכה לנו לפני הגאולה. הקורונה היתה רק הקדמה קטנה מאוד.

הטעות של כולנו היא שאנחנו כמו בכל הדורות, חושבים שיש לנו סכסוך עם אומות העולם, וכו' – לא! יהודים יקרים! **הסכסוך שלנו הוא רק עם אלוקי ישראל. כל אחד עושה כטוב בעיניו. כל אחד מחליט מה לשמור, ומה לא לשמור, מציווי השם יתברך.** "**אמר הקדוש ברוך הוא, אתם לא של עצמכם, אתם שלי, ארץ ישראל שלי ועם ישראל הם שלי, כי ביד חזקה אמלוך עליכם**" (יחזקאל כ', ל"ג).

בדור האחרון הזה ישנם הרבה ייסורים. ייסורים שלא היו מעולם. והמטרה היא שנכנע לפני השם יתברך ונשנה את עצמינו. אבל רובינו עוברים לסדר היום, וממשיכים הלאה, ולא משנים שום דבר. לא משנים מידות רעות, תאוות רעות וכו'. לצערנו מה שחשוב לנו זה העולם הזה. עגל הזהב, כסף, גשמיות - כמה שיותר. רוב עם ישראל עדיין לא נכנע לפני הקדוש ברוך הוא. הייסורים לא השיגו את המטרה, רח"ל.

ממשלת הרשע שולטת כעת בכל העולם. הסיכוי היחידי שלנו לשרוד זה אך ורק על ידי תשובה וחזרה לאבינו שבשמים.

אנחנו, עם ישראל, בארץ ובעולם, נמצאים בסכנה עצומה. סכנת שמד. **ורק הקדוש ברוך הוא יוכל להציל אותנו.**

כוח התפילה והדיבור אל השם יתברך, הוא הדבר הכי חזק בעולם. **הקדוש ברוך הוא מקבל כל אחד בתשובה, ומחכה לכל יהודי ויהודי שיחזור אליו. אבל בסופו של דבר, הזמן אוזל, ולא נדע מתי יסגרו שערי תשובה ואז כבר יהיה מאוחר מידי**. הקדוש ברוך הוא מדבר איתנו כל הזמן. צריך רק לשמוע ולהבין דבר מתוך דבר.

כתוב בספר **ראשית חכמה** (שער היראה פרק ב') מרגניתא דבי רב. "אמר הקב"ה לישראל: לא יועילו בכם לא הייסורין ולא התוכחות ולא ההתראה, ולא ההבטחה ולא טלטול ולא אריכות ימים ולא אריכות רוח, ולא שליח ולא ציווי, ולא קללות ולא חרמות ולא נחמות, ולא בושה ולא פחד, ולא אימת עולם הבא ולא אימת חשבון ולא אימת דין גיהינום, ולא שמי המתחלל בגוים על ידכם, ומי שיש בו כל המעשים הללו מאבד זכותו ומונע ממנו טובות הרבה, שנותיו מתקצרות וקונה לו שם רע ונזכרין לו מעשיו ועוונות אבותיו, ותפלתו נמאסת בעולם הזה ובעולם הבא, וכל מעשיו מפורסמים וניתן עליהם דין וחשבון, וכל שמחה שישמח בה יצרו היא נעשית לו אבל, והם נתבעים ממנו בדינים משונים ובושה מרובה ומלאכים אכזרים בעולם ארוך, ולכן הוא אומר - **ומה תעשו ליום פקודה וגו' ואנה תעזבו כבודכם**". עכ"ל.

בשעה שנפטר האדם, המלאך הממונה על הדין עומד כנגדו ואומר לו, **אוי על זה הגוף שיצא מן העולם ריקם מזכויות ומלא עוונות. אוי לו ללב שלא עבד את בוראו שעתיד לעמוד בנזיפה ואומר לו, עמוד בדין והכר מעשיך ודע מהיכן באת, ולפני מי אתה עתיד ליתן את הדין**. כולם מכירים את הדברים. זה לא סוד וזה לא חדש. אם כן, כיצד מתעלמים בני אדם מכל זה? נראה להם, כנראה, שכאן זה עולם האמת, ושהם יישארו כאן לפחות עוד מאה שנה.

כל העולם יושב וצפה מנגד כיצד נערכת מכונת ההשמדה של העולם שממשיכה לפעול בשקט מפלצתי, ללא יכולת לעצור אותה.

ברור וידוע, שהכול בהשגחה פרטית, ושהכול מאת הקדוש ברוך הוא. ממשלת הערב רב וכל ממשלות העולם, עם כל הרשעות שלהם, גם כן פועלות בהשגחה פרטית. אם כן, מי הם האשמים לכל מה שקורה? לשואה שקטה שמתקדמת בצעדי ענק, ועוד מעט לא תהיה כבר שקטה, שרוצה להשמיד את עם ישראל בארץ ובעולם, יותר מכל ימות עולם.

כל התביעה של הקדוש ברוך הוא זה על החרדים, צבא השם. ישנם עדיין יהודים שלא מבינים באיזה מצב אנחנו נמצאים. אנחנו כעת נמצאים במצב דומה לתקופה קצרה שהייתה לפני השואה הנוראה, כאשר הגרמנים הנאצים עדיין לא חשפו בבת אחת את הציפורניים שלהם. היהודים האומללים של אז לא האמינו שתהיה שואה כזאת, בדיוק כמו שכעת היהודים לא מאמינים שאנחנו עומדים לפני שואה פי כמה יותר זוועתית ממה שהייתה.

החפץ חיים זי"ע אמר שמלחמת עולם השנייה עם השואה שהייתה, תהיה כמו משחק ילדים בהשוואה למה שעומד להיות כעת, רח"ל, אם לא נחזור בתשובה. כל מי שעיניו בראשו ראה שהעולם רועש וגועש ושאנחנו בפתחה של מלחמת עולם שלישית. העולם כמו שאנחנו הכרנו אותו עד היום, כבר לא יחזור למה שהיה. הקדוש ברוך הוא מחכה לגאול אותנו ומאותת לנו כל זמן עם אור אדום.

נגיף הקורונה, שבא כאזהרה, גרם להשלכות גרועות מאוד. עולם היהדות כמעט נהרס, הכלכלה העולמית, וגם בארץ, ברובה נהרסה. אנשים מובטלים, בדיכאון קשה, חרדות עם בעיות קשות ביותר, בעיות בשלום בית, פחדים, סגרים, סנקציות.

נגיף הקורונה, הוא ההתחלה של תהליך מסוכן של חיים ומוות שרק עם ישראל יכול לבטל את הגזרה הזאת שנגזרה עלינו מהשמים.

אנחנו אומרים "השם רחום וחנון", הוא לא יעשה לנו ככה, וממשיכים באורח חיים רגיל ולא רוצים לוותר על קוצו של יוד מהגשמיות שלנו. נכון, השם הוא רחום וחנון, אבל מידת הדין תובעת את שלה, ואין שום ויתורים. היה מבול, סדום ועמורה נמחקו מהעולם, הייתה שואה, הייתה אינקוויזיציה, היו פוגרומים, היו מלחמות. השם יקום דם היהודים שנשפך כמים, אמן.

האם לא למדנו את הלקח? האם נשארנו אותו הדבר?

אנחנו בדור האחרון, דור המשיח, הדור שיקבע את המעמד שלנו לנצח.

אם לא נעשה תשובה חזקה כעת - אימתי? הזמן אוזל כמו בשעון חול. תשובה "פרווה" רגילה לא תציל את אף אחד. מעט מאוד ישרדו. כמו שכתוב, רק הקדושים ינצלו.

מה זה להיות קדוש?

לכל יהודי אמיתי שעמד במעמד הר סיני, ישנה נשמה קדושה שחוצבה מתחת כיסא הכבוד. נשמות של גויים לעומת זאת, באות מהס"א. ובכל זאת אנחנו רואים כל כך הרבה יהודים, והרבה חרדים, שהולכים בחוקות הגויים ורוצים להידמות להם. והרי כתוב "**הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב**".

כעת אנחנו בשעת האפס, כל העולם, כולל מדינת ישראל מתחילים להתמוטט כמו מגדל קלפים. אסונות ללא סוף בארץ ובעולם, נפטרים אנשים, כפי שלא היה מעולם, מודעות של אבל מוצפות בנפטרים כל יום מחדש.

הקדוש ברוך הוא מדבר איתנו, צריך להבין דבר מתוך דבר ולעשות תשובה ומהר, אין הרבה זמן. לאף אחד אין כרטיס ביטוח להינצל ממלחמת עולם שלישית ומלחמת גוג ומגוג ומכוכב השביט שכבר אפשר לראות אותו בהרבה מקומות.

חכם עדיף מנביא, הרואה את הנולד. הסיכוי היחידי שלנו לשרוד ולקבל פני משיח זה רק ע"י תשובה. תשובה במסירות נפש, להוריד את הפאה ולא לעבור על שאר איסורי התורה.

הקדוש ברוך הוא מחכה לנו, עם ידו הפשוטה לקבל שבים אליו, בניו אהוביו. בואו לא נאכזב את אבינו שבשמים, שמעכב עדיין את הפורענות הגדולה, רח"ל ומחכה לנו שנעשה תשובה. הקדוש ברוך הוא ברחמיו הגדולים יגאל אותנו במהרה ויאמר די לצרותינו, ונזכה לראות במהרה את משיח צדקנו ואת תפארת בית מקדשנו במהרה בימינו אמן ואמן.

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש

בס"ד

התעוררות

דף 1 – טעון גניזה

עלון דף היומי דהתאחדות הקהילות

דבר יום ביומו על הצניעות ויסודי הדת

התעוררות - הוא ארגון שמוקדש להלכות הצניעות ויסודי הדת בהשתתפות אדמו"רים, רבנים, קהילות, ולומדי תורה לשמה, בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א, מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

קו שומרי החומות: 072-3372978 לקבלת מידע בטלפון: 054-8505028

עלון מס' 453 לימוד דף היומי דהתאחדות הקהילות על צניעות ויסודי הדת – כ' כסלו - שנה שניה תשפ"ג

הידעת? - איסורי הפאה
חותמו של הקדוש ברוך הוא - הוא אמת

אברך יקר, הידעת?

אברך יקר, ברוך השם, זכית להקים בית בישראל. זכית להיות בצבא השם. זכית לתורה. להיות ת"ח, רב, ללמוד שעות רבות כל יום, דורש מאמץ רב ומסירות נפש ועבודה קשה. כמובן, שגם עבדת על המידות ויראת שמים, שזה העיקר, מכיוון כמו שכתוב בתיקוני הזוהר (דברים) "אם אין יראה, אין חכמה. בלי יראה אי אפשר להשיג את אמיתת חכמת התורה. היראה היא הגונזת בה את החכמה".

הידעת - שהאויב הכי גדול והכי מסוכן שיש לנו זה יצר הרע? מלאך המוות?

הידעת - שהמטרה של היצר הרע זה להרוג את האדם, ולאבד אותו גם מהעולם הזה ובעיקר מהעולם הבא? הוא מחטיאו, עולה ומקטרג, ומבקש רשות להורגו. והרבה פעמים, רח"ל, הוא מקבל את הרשות הזאת.

הידעת - שהס"מ, היצר הרע רואה לפניו אברך משי, וחושב איך להחטיאו. הוא יודע שלא יצליח בקלות. אבל הוא הס"מ, ערמומי וחכם, זאת העבודה שלו והוא עושה אותה בנאמנות. קוראים לו מלך זקן וכסיל, אבל ברוב המקרים הוא מנצח. הוא יכול לסחוב אותך לגיהינום בדרכים שלא חשבת עליהם.

הידעת - את חומרת חבישת הפאה?

הידעת - שאישה החובשת פאה עוברת על ג' עבירות חמורות של יהרג ואל יעבור כל רגע ורגע, עבודה זרה, גילוי עריות ושפיכות דמים. ועוברת על החרם שעשה בעל ה"הפלאה" על חבישת הפאה, ושהיא מחללת שבת בפרהסייה ומנסכת את היין. (בגלל שהפאה מוקצה בשבת משום איסור תקרובת עבודה זרה שיש בשיער הפאות – שו"ת משנת יוסף) וכן עוברת על פריצות ודברי חכמים, והחשבון עוד ארוך.

הידעת - שאפילו אם אשתך עם מטפחת, אבל אתה הולך למשפחתה או למשפחתך וישנם שם נשים עם פאות אתה נכשל בעברות ללא סוף?

הידעת - **שאסור לעשות קידוש כנגד פאה** - כיוון שזוהי ברכה לבטלה? (מהר"י מינץ או"ח ע"ה, היעב"ץ במו"ק סי' ע"ה, פרי מגדים ש"ג, המהרש"ם בדעת תורה סי' ע"ה).

הידעת - שהקידוש שאתה עושה נהפך ליין נסך? [כיון שאתה מחטיא את הרבים באמירת ברכה כנגד פאה שזוהי ברכה לבטלה] (דין המחטיא את הרבים - ספר פסק בי"ד של 71 גדולי ישראל משנת תרכ"ו ובראשם ה"דברי חיים" זי"ע).

הידעת - שאסור להיות ב-ד' אמותיה של אישה אשר בחרם? (חכמת אדם סימן קע"ד ס"ב).

הידעת - שאתה לא יכול לשבת בליל הסדר עם נשים עם פאות? (משום פריצות, ומכיון שהברכות כנגד פאה הם לבטלה).

הידעת - שנשים לא יכולות להיכנס לסוכה עם פאות משום שהאושפיזין בורחים משם, כיון שמכניסים טומאה לסוכה בגלל הפריצות שבפאה והתקרובת ע"ז שיש בשיער הפאות?

הידעת - שאם אשתך חובשת פאה, כל התורה הקדושה שלך עוברת לס"מ. ואתה מגביר את כוחות הטומאה?

הידעת - שמרן **הגרא"מ שך** זצוק"ל זעק שאם האישה הולכת בפריצות, מה שווה התורה של הבעל, הרי כל התורה שלו הולכת לסטרא אחרא? (בכנס בירושלים בתשכ"ח).

הידעת - שלפני השואה הנוראה, **הרה"ק רבי שמחה בונים מאוטוואצק זי"ע**, צעק על זה שבזמנו החלו לשים על המצח חתיכת עור כבש עם שערות, שאם זה ימשיך, יבוא יום ויתחילו ללבוש פאות דומות לשיער, ואז יקום גוי אחד וישמיד את כל יהודי אירופה?

הידעת - שכ"ק האדמו"ר **מהרי"ד מבעלזא** זצ"ל שאמר שפריצות זו אביזרייהו דגילוי עריות, שיהרג ואל יעבור?

הידעת - שכל אישה שלובשת פאה מחטיאה את הרבים בפריצות הנוראה של אומות העולם, ונחשבת למין ואפיקורוס ויינם יין נסך, והרי היא כבר לא נחשבת לבת ישראל, אלא לנכרית (ספר פסק בי"ד של 71 גדולי ישראל משנת תרכ"ו).

הידעת – **ש"אור החיים" הקדוש** פסק שמי שלא מוחה נגד עבודה זרה כאילו הוא עצמו עובד עבודה זרה? (שמות ל"ב, י"א)

הידעת - שאסור לסדר קידושין, אם יש נשים שחובשות פאה תחת החופה? שקודם כל אסור להגיד ברכות כנגד הפאה, והאישה עם הפאה היא בחרם, ולפי פסק ועד ארבע ארצות (שהמהרש"א הק' זי"ע היה חבר בוועד) שכתבו שהעובר על חרם, נאסר על שום רב להתעסק בקידושיו וקידושי בניו "ויהא ארור ומקולל בכל האלות והקללות הכתובות בספר התורה ובקללות שקילל אלישע לגיחזי נערו". ובכן במסכת כלה שהקידושין לא חלים. ומי שלא מתייחס לדברים אלו ועושה סידור קידושין כנגד הפאה הנכרית עובר על כל דברי גדולי ישראל שכתבו על חומרת החרם.

הידעת - כשמדליקים נרות שבת, או נרות חנוכה, צריך להיזהר שלא תהיה בבית עבודה זרה של הפאה הנכרית? (זה כולל פאה סינטטית). [בדו"ח מעבדה לבדיקת שעטנז נמצא בפאות סינטטיות 100%, שמעורב בהן שיער אדם, שעלול להיות מתקרובת עבודה זרה בהודו - ניתן לקבל דו"ח].

הידעת - שהמחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא, ויש לו דין של מין ואפיקורוס? (ספר פסק בי"ד של 71 גדולי עולם משנת תרכ"ו ובראשם ה"דברי חיים" זי"ע).

הידעת - שמוטלת עליך חובת התוכחה?

הידעת - שבמדרש איכה מביא מירמיה הנביא שבית המקדש נחרב בגלל עוון הפריצות?

הידעת - שהמדרש אומר שבית המקדש נחרב מכיון שלא קיימו את מצוות התוכחה? ובגלל זה אנחנו עדיין באלפיים שנות גלות, ואנחנו כעת נמצאים בתוך שואה שהתחילה כבר, שאחריתה מי ישורנה.

הידעת - שמשה רבינו עה"ש בא לעולם בכל 50 שנה, בכדי לעורר את הרבנים וגדולי הדור להוכיח את העם בכדי להחזיר אותם בתשובה ובכך לזרז את הגאולה השלמה?

הידעת - שכל מי שיש בידו למחות ולא מוחה ומוכיח - כל העבירות של כולם נזקפים על חשבונו? ומזה לומדים שכל ישראל ערבים זה לזה ועבור הכלל כולו, ברוחניות ובגשמיות.

הידעת - מה הוא החשבון על דין ערבות? ראה להלן:

דין ערבות (תוס' סוטה ל"ז:)

דריש לקיש סובר דכל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאו, שנאמר (לך לך י"ב, ה') ואת הנפש אשר עשו בחרן, כי הוא בגדר מצוה גדולה, כמאמר הגמרא (סנהדרין ל"ז.) **כל המקיים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאילו קיים עולם מלא**, וכמבואר ברש"י שם.

ובא ר' אלעזר ואמר, כאילו עשאן לדברי תורה, שנאמר ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם. היינו, דלא רק שיש בזה מצוה של הצלת נפש מישראל, כי אם הוא **מחויב עפ"י תורה** ללמוד ולקרב את חברו לקדושה מטעם ערבות, כמ"ש ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם. וכמ"ש בתוס' שם, **דלר"ש בן יהודה קבל עליו כל אחד מישראל לתרי"ג מצות קצ"ח ריבוא ריבואות וח' אלפים ריבואות ותי"ג ריבואות ושבע אלפים ומאתים בריתות לשש מאות אלף ושלשת אלפים וחמישים וחמש מאות בשביל ערבותן אם יעברו עליהן**, ולרבי אליבא דרבי שמעון ששים ריבוא פעמים ושלשת אלפים ותקנ"ה פעמים חשבון זה בריתות קיבלו עליהן, ע"כ. **ובפרט שהמצווה הזאת של ערבות נוגעת לעניין שאחד מוציא את חברו בכמה מצוות, בתקיעת שופר, קריאת המגילה, ברכת המזון ועוד.** ולכן, אם לא נשים לב לקרב את אחינו בני ישראל בהנחת תפילין, שמירת שבת טהרת המשפחה וכיו"ב, **הרי בוודאי אשר מטעם ערבות הנה בבוא עת הפקודה יגיע לנו על זה עונש גדול ח"ו. כאלו אנו בעצמינו לא הנחנו תפילין וחיללנו את השבת ח"ו.** ולפי זה, אף האדם השלם יכול להיות אשר לעתיד לבוא ידונו אותו על זה שלא הניח תפילין וכו', וכאשר ישאל בתמיהה, מנין לי האיסורים הללו וחף אני מהפשעים האלה, **ישיבו לו: האם לא ידעת כי כל ישראל חברים וערבים זה לזה, ואתה עמדת מרחוק ולא ראית להושיעם בהנחת תפילין, שמירת השבת, טהרת המשפחה, וכיוצא בזה. ועל כן בא לקבל דינך כיאתה לך.**

והחשבון הוא כזה:

א') תרי"ג מצוות שכל אחד חייב על השני, קצ"ח= 198 X ריבוא ריבואות = 198,000,000.

ב') ח' אלפים ריבואות = 8,000,000.

ג') תי"ג ריבואות = 413,000,000.

ד') שבעת אלפים ומאתיים בריתות = 7,200,000 סה"כ ביחד 626,200,000 X 600,003,550 יהודים שעמדו במעמד הר סיני = 375,722,223,010,000,000 (שלוש מאות שבעים וחמישה קווארדריליון,

שבע מאות עשרים ושתיים טריליארד, מאתים עשרים ושלושה ביליון ועשרה מיליון). **נמצא שכל אחד מקבל עליו ערבות של 60 ריבוא, בשביל חובות של חברו וכל אחד מ - 60 ריבוא הללו קיבל עליו בריתות 60 ריבוא בשביל ערבות שנתערבו אחיו על חבריהם, וזה קיבל עליו אף ערבות של ערבים. X 15 מיליון יהודים כעת בעולם =**

5,635,833,345,150,000,000,000,000,000 (חמש וקטיליון, שש מאות שלושים וחמישה ספטיליון, שמונה מאות שלושים ושלושה סקסטיליון, שלוש מאות ארבעים וחמישה קווין טיליון, מאה וחמישים קוואדריליון).

<u>הידעת</u> - שאם הבנות שלך הולכות ללמוד אצל מורה עם פאה, הן לוקחות ממנה דוגמא לעתיד, והמורה הזאת פשוט שורפת נשמות תמימות וקדושות מעם ישראל שנה אחר שנה. והיא תיענש ואחראית על כל אחת מהן שהיא הכשילה, ועל כל מי שהן תכשלנה בעתיד. שרשרת ללא סוף. וזה יותר גרוע מ"מעביר זרעו למולך", מכיוון שבמולך היו שורפים גופות וכאן שורפים נשמות קדושות מעם ישראל, רח"ל.

<u>הידעת</u> - שזקן המקובלים רבי יצחק כדורי זי"ע אמר שהמחלה הארורה יורדת לעולם בגלל לבוש פאה נכרית, ופעמים היא פוגעת באשה החובשת עצמה, ופעמים זה משפיע על אנשים שאין להם קשר כלל לפאה כי הדבר כבר ירד לעולם, ה' ירחם! והוסיף: "תראה כי בטיפולים מסוימים במחלה זו, נושר השיער, לרמוז מן השמים - שיער כנגד שיער!".

<u>הידעת</u> - שכל הברכות שלך, קידוש, ליל סדר, ראש השנה, ברכת המזון וכל הברכות, ולימוד תורה שלך, אם זה נגד הפאה, הכל הולך לסטרא אחרא, כיוון ששיער הפאות הוא תקרובת עבודה זרה מהודו שנפוץ בכל תעשיית השיער בעולם, והכל בדוק ומוכח (ספר הישכם אוהבים את ה').

<u>הידעת</u> - שפאה היא מוקצה בשבת (בגלל תקרובת ע"ז שיש בשיער הפאות), אז כל שבת, כל רגע שהיא הולכת ברחוב זה חילול שבת מחדש בפרהסייה.

<u>הידעת</u> - מה שאמרו רבותינו (ירושלמי יומא כ"א ה"א), "כל מי שלא נבנה בית המקדש בימיו כאילו נחרב בימיו, ועתיד ליתן את הדין על שלא משך ידו מעברות ולא עשה כל אשר בכוחו לקרב תשועת השם באופן שלא יהיה עיכוב בסיבתו ושתהיה מקצת גאולה לשכינה על ידו. והעושה כל מה שמוטל עליו לעשות, נוטל שכרו מושלם, ומעלה עליו הקדוש ברוך הוא כאילו פדאו לו ולבניו וכאלו נבנה בית המקדש בימיו", עכ"ל.

<u>הידעת</u> - מה שאמר **מרן הגאון רבי שלמה זלמן אויערבך** זי"ע, שהדבר הראשון שיעשה מלך המשיח כשיתגלה הוא לבער את הפאה הנכרית מן העולם?

<u>הידעת</u> - שהרה"ק ה"דברי חיים" מצאנז זי"ע אמר ששלושה ילדים מתו לו, רח"ל, בגלל שלא מחה מספיק נגד הפאה והפריצות, על אף שהוא היה לוחם מס' אחד בעולם?

<u>הידעת</u> - על העדות של הרבנית ליכטנשטיין, שסיפרה על אישה צדיקה, אלמנה שלבשה מטפחת אבל עם "פוני" של פאה וראו לה את "הפוני" וכו' - והרבנית קיבלה מהאישה מסר שהיא יותר מעשר שנים בגיהינום? (פירוט בעלון 5).

<u>הידעת</u> - שאנו מפיצים עשרות, מאות, ואלפי עלונים במשך שנים, ומחוסר תקציב אין באפשרותנו להגיע לכולם ולהציל את כל עם ישראל?

<u>הידעת</u> - שאם היית נותן חומש להדפסת עלונים היית שותף להצלת עם ישראל, וגורם נחת רוח לאבינו שבשמים?(ניתן לשלם ישירות לדפוס).

<u>הידעת</u> - שכל אחד שיכול לתרום מעשרות או חומש, מחויב לתרום מדין ערבות ושאדם אחד יכול להציל את כל בני עירו ואלפי אנשים מכף הקלע וגיהינום אחרי 120 שנה.

היה בעל תשובה אחד בנתניה שהוזמן למשפחה חרדית לשבת. בעלת הבית הייתה עם פאה. בעל הבית קידש, והבעל תשובה לא רצה לשתות וגם לא רצה לברך המוציא. שאל אותו בעל הבית מדוע אתה לא שותה מהיין ולא מברך המוציא ? שבת היום! ענה לו, ומה רצית, שאני אשתה יין נסך, ואוכל פת עכו"ם, הרי אשתך הולכת עם פאה ויושבת בשולחן. האישה שמעה זאת ונחרדה וישר רצה להוריד את הפאה ולשים מטפחת. בעלי תשובה מבינים ומקיימים, אך נשותיהם של מאות אלפי חסידים מסתובבות עם פאות. היתכן, שרואים שאסון רודף אסון בעם ישראל בגלל הפריצות והפאות ועדיין להישאר אדישים?

אם לא תפעלו לבער את הפריצות והעבודה זרה שיש בפאות בעם ישראל, ולהשקיט את מידת הדין וחרון אף השם, ימשיכו האסונות לנחות עלינו, ח"ו, ואתם תיקחו אחריות על עם ישראל - "על חטא שחטאנו לפניך בהוכח תוכיח את עמיתך": מי שאפשר למחות לאנשי ביתו, ולא מיחה, נתפס על אנשי ביתו, באנשי עירו נתפס על אנשי עירו, בכל העולם נתפס על כל העולם כולו, (שבת נד:) המונע מלמחות, כל רציחות ושפיכות דמים שנשפכין בישראל, כאילו הוא עשם, (ילקוט שופטים סח) ומונע בניית ירושלים (שבת קי"ט).

כתוב ב"זוהר הקדוש": "מי שיש לו בושת פנים שמתבייש מהמלך העליון, שלא לעשות עבירה שבאה לידו, בשביל יראתו ובושתו מהקב"ה, נחשב לו כאילו בזכותו נברא העולם, כי הוא מגביר את מידת החסד בעולם ומחדש בריאתו בסוד מחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית".

אמר הקדוש ברוך הוא "קדושים תהיו - כי קדוש אני". הבחירה בידינו. אם יש דין למטה אין דין למעלה, כידוע. חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת - והאמת חייבת להיאמר.

הקדוש ברוך הוא הטוב והרחמן, יציל ויסלח לעמו ישראל ויאמר די לצרותינו - כי לכל העם בשגגה. ברוך השם לעולם אמן ואמן!

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש

בס"ד

התעוררות

דף 1 – טעון גניזה

עלון דף היומי דהתאחדות הקהילות

דבר יום ביומו על הצניעות ויסודי הדת

התעוררות - הוא ארגון שמוקדש להלכות הצניעות ויסודי הדת בהשתתפות אדמו"רים, רבנים, קהילות,
ולומדי תורה לשמה, בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א,
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת
קו שומרי החומות: 072-3372978 לקבלת מידע בטלפון: 054-8505028

עלון מס' 515 לימוד דף היומי דהתאחדות הקהילות על צניעות ויסודי הדת - ט' שבט - שנה שניה תשפ"ג

מה מחכה לנו בעולם האמת באם לא נעשה תשובה?

שכר ועונש - סיפורים נפלאים על מצוות כיבוד אב ואם - חלק ב'

הקדמה לי"ג עלונים של הספר יסוד התשובה

מה מחכה לנו בעולם האמת באם לא נעשה תשובה?

כאשר הייתי בן 12 שנה, למדתי בסאטמר, ירושלים. לרבי שלי להבחל"ח קראו הרה"צ רבי **מנדל פרידמן** זצ"ל. כל פעם כשהיה מתפלל תפילת 18, כל הספסל שלו היה מלא דמעות. הוא היה צדיק ירא שמים אמיתי, ולימד את כל התלמידים שלו מספר ראשית חכמה, שער היראה פרק י"ג. ממנו קיבלתי את רוב יראת השמים שלי. וכמה מהתלמידים שלו נהיו גדולי עולם. למדנו, מה פירוש לעבור עברה. **אם לא לומדים, לא מפחדים**.

הבעיה הגדולה של הדור שלנו, שלא לומדים כמו שצריך ביסודיות על **שכר ועונש**. זה החורבן הגדול. לא מפחדים, כי לא מודעים לעונש שמחכה לכל אחד, אחרי 120 שנה שעבר עברות. לרוב לא רוצים לדבר או לשמוע על זה. יותר קל לחשוב, שהכול בסדר, ומספיק מה שאנחנו לומדים, מתפללים וכו'.

אנשים, פשוט לא מבינים מה פירוש לעבור עברה. אם לא לומדים, לא מבינים ולא יודעים כיצד להיזהר ואיך לתקן. ואחרי 120 שנה, התשלום יכול להיות אלפי שנים בכף הקלע וגיהנום, רח"ל.

מי הוא החכם? הרואה את הנולד.

למה לא טוב להיות שאננים?

אם אתה יודע שאתה מוזמן למשפט אצל שופט עליון- ובאם תורשע, אתה צפוי לעונש מאסר של 30 שנה. האם תוכל להמשיך לנהל את חייך בשאננות? להמשיך לאכול, לישון, ללמוד, לטייל ולהיות במצב רוח טוב כתמול שלשום? לכולנו ברור, שלא יהיה לך רגע מנוחה פנימית, ותנסה כל מאמץ למצוא את העורכי דין וסנגורים המעולים ביותר, על מנת להוציא אותך זכאי במשפט.

והנמשל: איך אנו יכולים להמשיך להסתובב בעולם הזה שאננים, להמשיך את כל חיינו באכילה שתייה שינה, לימודים, ורדיפת תענוגות והנאות למינהם כרגיל, כאשר בעוד יום מן הימים - עד כמה עשרות שנים צפוי יום הפקודה, [וזה יכול להיות כל יום כשנתמלאה החבילה] צפוי לכל אחד מאיתנו משפט בבית דין של מעלה, ובפני מי אנו עומדים? לא לפני שופט בשר ודם, **אלא מול מלך מלכי המלכים- זו פחד אימה ורעדה**, שבן אנוש לא יכול לתפוס! **צפוי משפט מדוקדק, על כל מחשבה, הגה, דיבור, מעשה קל שבקלים- שתצטרכו לתת דין וחשבון מדוייק. מגיל קטנות עד גיל 120 מי יגן עליכם שם?** שם לא תוכלו לשכור עורכי דין! **לא יהיו תירוצים של: לא ידעתי! לא ראיתי, לא שמעתי!**. אי אפשר להסתיר שום דבר, הכל גלוי לפני מלך מלכי המלכים, על כל כוונה פנימית של מחשבה דיבור ומעשה שנעשו. האם תוכלו להרשות לעצמכם להגיע לא מוכנים למשפט? **כי אדם לא יודע יום אחריתו**. איך אפשר להמשיך לחיות כרגיל, אם אני יודע שצפוי לי משפט כל כך אימתני ומדוקדק, **שהעונש עליו על כל עבירה בעולם הזה קשה אלפי מונים מכל עונש של מאסר עולם בעולם הזה?** כאשר ידוע ששעה אחת בגיהנום קשה יותר מכל ייסורי העולם הזה. לכן הגיע הזמן להתעורר ולהפסיק להיות שאננים. **מי הוא החכם? הרואה את הנולד!**

בראשית (מא מט): וַיִּצְבֹּר יוֹסֵף בָּר כְּחוֹל הַיָּם הַרְבֵּה מְאֹד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר. בראשית (מב, ו') וְיוֹסֵף הוּא הַשַּׁלִּיט עַל הָאָרֶץ הוּא הַמַּשְׁבִּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אַפַּיִם אָרְצָה. ואמרו חז"ל שיוסף הצדיק זכה לעשירות גדולה ובמלכות עצומה במשך 80 שנה הכל בזכות ששמר על קדושתו, והיה מלך על יצרו ולכך זכה שמלך על כל העולם. ועוד שזכה שאין לו ולזרעו אחריו שום חשש מעין הרע. - בראשית (מט, כב) בֵּן פֹּרָת יוֹסֵף בֵּן פֹּרָת עֲלֵי עָיִן בָּנוֹת צָעֲדָה עָלָי שׁוּר. עד כדי כך שאמרה הגמרא (ברכות נה:) פתח אידך ואמר האי מאן דעייל למתא ודחיל מעינא בישא, לנקוט זקפא דידא דימיניה בידא דשמאליה וזקפא דידא דשמאליה בידא דימיניה, ולימא הכי אנא פלוני בר פלוני מזרעא דיוסף קאתינא דלא שלטא ביה עינא בישא שנאמר בן פורת יוסף בן פורת עלי עין וגו' אל תקרי עלי עין אלא עולי עין,רבי יוסי ברבי חנינא אמר מהכא וידגו לרוב בקרב הארץ מה דגים שבים מים מכסים עליהם ואין עין רעה שולטת בהם אף זרעו של יוסף אין עין רעה שולטת בהם, ופירש שם היעב"ץ: "מזרעא דיוסף קאתינא" כל ישראל נקראו בני יוסף, ככתוב [תהלים עז, טז] גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה, משום שכלכל אותם במצרים והחיה אותם נקראו על שמו לפי פשוטו. אבל יש בו סוד נודע ליודעי חן, כי הוא נושא משך הזרע לבית ישראל, זהו "מזרעא", ולא אמרו מבניו. ובביאור דף על הדף (שם): והנה בברכות (כאן), האי דעייל למתא ודחיל מעינא בישא, לנקוט זקפה דידא וכו', ולימא אני פלוני בר "פלוני" מזרעא דיוסף קאתינא, דלא שלטא ביה עינא בישא. ע"ש. וקצת קשה דלא קאמר בר "פלוניתי". וראיתי בעין יעקב שהגירסא שם "בר פלניתא" ונכון.

וחזיתיה לגאון עוזנו מורינו הרי"ח הטוב בספר בן יהוידע (ברכות שם) שכתב: הטעם שאומר שם אמו ולא שם אביו, אומרים העולם כי אמו ודאית יותר מאביו. ולא ניחא לי בזה, ואדרבה יש בזה חילול כבוד שמזלזל באביו שעושהו בתורת ספק. אמנם נראה לי בס"ד הטעם, מפני שאין על האשה קטרוגים כ"כ כמו האיש שפטורה ממצוות עשה שהזמן גרמא ומעון ביטול תורה וכו' ע"כ. וכתב מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף זיע"א: ואני תמה על הרב זצ"ל, שהיה ארי במסתרים ושר בית הזוהר, שנעלם ממנו לפי שעה דברי הזוה"ק (לך לך פ"ד:) שכתב שם בזה"ל: "והושיעה לבן אמתך", וכי לא הוה בריה דישי עד דאיהו אמר בשמא דאמיה ולא בשמא דאבוי, אלא הא אוקימנא דכד ייתי בר נש, לקבל מלה עלאה לאדכרא בעי למהך במלה דאיהו ודאי, ועל דא אידכר לאמיה ולא לאבוי עכ"ל. והוא כמו שכתב הרש"ל הנ"ל בשבת הנ"ל מפי השמועה, ויפה כיון שמועתו, כי יסודתו בהררי קודש, הזוה"ק הנ"ל.עכ"ל וכן נפסק להלכה (בן איש חי שנה שניה פרשת פנחס אות יג), וז"ל: ואיתא בגמרא דברכות להנצל מעין הרע הבא פתאום, יאמר אנא מזרעא דיוסף קאתינא, בן פורת יוסף בן פורת עלי עין, ובספרים כתוב שיאמר גם כן ויעקב איש תם יושב אוהלים, גם יאמר ואני ברוב חסדך אבוא ביתך, אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך, גם יאמר וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שוכן לשבטיו, ותהי עליו רוח אלהים, והגאון חיד"א ז"ל כתב, מנהג העולם לומר חמשה, ולכן תולין עץ מצויר בו צורת כף שיש

בו חמש אצבעות וחקוק עליו אות ה׳. וכתב בכמה מקומות דמן הגמרא מוכח דאנשי בבל צריך להזהר ולשמור עצמן מן עין הרע טפי משאר מקומות עכ״ל

בואו וראו כמה זכות זכה יוסף הצדיק לו ולזרעו וכל ישראל , וכן אמרו חז״ל (מדרש תהלים - מזמור קיד) : ״הים ראה וינס״ דבר אחר, ראה ארונו של יוסף יורד לים. אמר הקב״ה, ינוס מפני הנס, שנאמר (בראשית לט, יב) וינס ויצא החוצה. אף הים יהיה נס מפניו, כל כך זכה וזיכה.

מובא בספר ״**לשון חכמים**״ לרבנו יוסף חיים זי״ע, סדר ומספר תעניות על פי האר״י הקדוש זי״ע לדוגמא: שז״ל במזיד פ״ד תעניות, שבועת שקר ל״ז ימים רצופים, וכו׳ וכו׳. **רבנו יוסף חיים** זי״ע מביא סדר תיקונים למי שלא יכול להתענות כל כך הרבה, סדר של תענית 25 שעות, ותפילות, סיגופים, ופדיון. [וקבלו רבותינו זי״ע מגדולי המקובלים שבארץ ישראל - מהשד״ה (רבי שאול דוויק הכהן זי״ע, ועוד), שבחולשת הדור די בתענית מעלות השחר עד צאת הכוכבים].

על כל פנים, מכאן אנחנו מקבלים מושג, מה זה לעבור עברה, ואפילו למשבר כלים בכעסו (זרק משהו על הרצפה לדוגמה) צריך 150 טבילות, וסדר תיקון של תפילות, לימוד, סיגופים. לרואה ערוה איסור עריות (לא קרב אליה), צריך תענית כמו בכיפור וסדר תיקון וסיגופים. כמה מראות אסורים רואים כל הזמן, ומה עם האייפון וכו׳? השם ישמור.

מי שהאכיל טרף בשוגג - רפ״ט תעניות וסדר תיקונים. ואם הוא חלש מאוד - יתענה רצוף 3 ימים וילקה בכל יום ויתוודה ועוד שאר סדר תיקון קשה. **האוכל בשר טרף במזיד** - [אדם ששמע שיש בעיות בשחיטה ופשוט התעלם], **צריך להתענות רפ״ט ימים רצופים** ויעשה תיקון המובא לעיל.

המלבין פני חברו ברבים - יתענה מ׳ יום, וילקה בכל יום, ויתוודה כל ימיו, וצריך לבקש ממנו מחילה, ויגלגל עצמו בחרולים [שקורין קראפוו״ה בלע״ז], וסימן לדבר כסוי פניו חרולים, כי כסה פני חבירו, מחמת שנתבייש דאזיל סומק׳ ואתי חיורא, חרולים גימ׳ רצ״ה עם הכולל, שהוא עולה אלוקים במלוי הה״ין.

המבזה אביו ואמו או מקללם - יתענה ס׳ יום, ובספרים אחרים מצאתי בחטא כיבוד אב ואם - יתענה מ״ה צומות, ובמקלל - יתענה קס״ט יום כמניין ״קללה״ וד׳ אותיות.

וזה לשון החיי אדם סימן סז, אות (יט) **כל המבזה אביו ואמו אפי׳ בדברים אפי׳ ברמיזה, הרי זה בכלל ארור מפי הגבורה**, שנאמר ארור מקלה אביו ואמו. ועל זה אמר שלמה ברוח הקודש במשלי ״עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם, יקרוה עורבי נחל״ ואמר ליקהת אם, ר״ל כי דבר רגיל שדברי נשים הם שטות וכל שכן כשהיא זקנה שדבריה דברי שטות. ולכן אמר שאפילו המבזה לזקנת אם, וליקהת ר״ל אסיפת, כי מחמת הזקנה נעשים בשרה קמטים זה על זה, אפי׳ הכי עונשו גדול. וכתב בספר החרדים וז״ל, ומעשה היה בימינו באיש שהיה זן את אימו, רק שהייתה קלה ובזויה בעיניו לפי שנשאת לאיש אחרי מות אביו. והאיש הזה הלך דרך ים ונהרג והושלך לים, וחפשו היהודים לבקשו ומצאוהו על שפת הים, ועין אחת מנוקרת, שניקרוה העורבים, עכ״ל. ראה עוד פלא יועץ אות כיבוד אב ואם. **העובר על דת יהודית ועובד עבודה זרה** - הנה הוא פוגם בשכינה, שהוא אלוקים קדושים, וזה השם במילוי יוד״ין עם הכולל בגימטריא ״אש״ ודינו באש״ש לו נופח, ותיקונו להתענות ש״א צומות כמניין ״אש״, להעלות בכל יום חלקי השם הזה מרשות אחרים לאלוקים קדושים, ושב ורפא לו, והזריז ישלים כל זה בי״א הפסקות, שעולה רצ״ז וד׳ ימים פשוטים אחריהן ס״ה ש״א ימים, ויסיר מעליו המלבושים הנאים, ויתאבל ויבכה ויצטער כל ימי חייו, וישפיל רוחו וגאוותו, ויתוודה ג׳ פעמים בכל יום, ולא יאכל בשר ולא ישתה יין רק בשבת ויום טוב, ולא ירחץ כלל, ולא יחוף ראשו רק פעם א׳ או ב׳ בחודש, ולא ילך לשחוק ולנשואין רק לשבע ברכות בלבד, ולא ישב אצל עובדי עבודה זרה, אפילו במקום שמדברים דברי תורה ומצוות, ויתרחק מפתח ביתם, ולא ייהנה מהם, ומיד שישוב צריך טבילה במקווה, ויסבול צער וייסורים כנגד חטאיו, כי כפר בעיקר וחילל שבתות, ועבר כריתות ומיתת בית דין, ועבר על כל התורה כולה, לכן צריך ייסורים גדולים וצער קשה, ואם יחרפהו אדם אל ישיב לו, רק ישתוק ויהפך כל מחשבותיו לטובה.

האוכל נבילה בין באונס בין ברצון - פגם בת״ת שהוא מחשוף הלב״ן, כי נבילה עשה בישראל.

מי ששחט בסכין שיש בו פגימה - הרי פגם ז״ה ונכרת מקה״ל ה׳. ״קהל״ - עם ג׳ אותיותיו בגימטריא ״פגימה״ ודינו ״מגיפה״, ומתגלגל בכלב, שהוא אוכל נבילות או בבהמה טהורה שלא תזכה לשחיטה הגונה, רק תמסר ביד הנשחט, ויצא נבילה מתחת ידו, מדה כנגד מדה, שנאמר: ״שופך דם האדם באדם ההוא עצמו דמו ישפך״, תקונו ״עורה הנב״ל״ - יצום פ״ז צומות כמניין ״אלוקים״ עם המלה, ויכוון בכל יום ״לראשו כתם פ״ז״ דברוך שאמר.

האוכל שאר מאכלות אסורות - יצום צ״א יום כמניין ״מאכל״, ויעלה חלקי ה - ו - י - ה, א - ד - נ - י בכל יום, ואז ישוב להיות מלא״ך מליץ.

הסגופים והתעניות השייכים לפרטי חטאי החוטאים בברית הלשון

אלה הם הסגופים והתעניות השייכים לפרטי חטאי החוטאים בברית הלשון: **הליצנות** - תיקונו לצום, ויתענה ק״ך יום כמניין ״לץ״, כי פגם בק״ך צרופי אלוקים, וימתיק דין אחד וצרוף אחד בכל יום. **המשחק בקוביי״א או בקארטי״ן** - יתענה מ׳ יום.

החניפות - תיקונו לצום לפחות מ׳ יום, וילקה בכל יום, ולא יתחבר לחנפים וגאים. **לשון הרע ורכילות** - יצום ס״ה יום, לתקן מה שפגם בשם א - ד - נ - י, ויבקש מחילה מאותם אשר דבר עליהם, וילקה בכל יום, ויתודה כל ימיו, וישוב בתשובה שלימה, ויהיו כל ימיו במצוות ובעסק שלום בין איש לאשתו ובין כל אדם.

המכה את אשתו - אין רשות לכל אדם להכות את אשתו, וראוי לקונסו ולייסרו אם הוא רגיל בכך, אך אם הכה אותה פעם אחת, על שתשובה [שהשיבה] לו דבר גנאי אין לחייבו בפעם אחת, וכן יזהר מאונאתה, שמתוך שדמעתה מצויה אונאתה קרובה לבוא לפני השם יתברך. **המגביה ידו על חברו נקרא רשע** - ויבקש ממנו מחילה ויתכפר לו, וטוב שייתן לו גם כן ממון שימחול לו.

המנבל פיו - יתענה לכל הפחות חצי שנה בה״ב, וישוב מדרכו הרעה, ויחשוב בליבו, שלא נברא פיו כי אם לדבר בו חפץ שמים.

המכנה שם לחברו - יבקש מחילה ממנו בפני רבים, וילקה ויתענה מ׳ יום ולפחות ל׳ יום, ויתוודה בכל יום בהכנעה ואולי יכופר עוונו.

המלשין על חברו ונלקה בממון על ידו - הוי כאילו המית אותו ואת אשתו ובניו התלויים בו, יפרע לו מה שהפסידו, ויבקש ממנו מחילה בפני ג׳ אנשים, וילקה ויתענה יותר משנתיים ימים, ויתוודה כל ימיו כאילו הרגו אותו ואשתו ובניו, ואם אין לו במה לשלם - ירבה עליו רעים, ויבקש ממנו מחילה בג׳ אנשים, ויקבל עליו לפרוע כשתשיג ידו לו או ליורשיו, ויתענה ש״א תעניות כמניין ״אלוקים״, במילואו יוד״ין עולה ש״א עם הכולל, כי בעוונו הגביר שולטנות אלוקים אחרים, ופגם בשם אלוקים קדושים.

המקניט את חברו, אפילו בדברים - יביא ג׳ שורות בני אדם, ויבקש ממנו מחילה ג׳ פעמים, ויתענה לפחות שלושים יום, ואל יהא המוחל אכזרי, ואם אין מוחל לו, עליו נאמר: ״פדה נפשו מרדת שחת״, אבל אם הקניט והוציא עליו שם רע - אין לו מחילה עולמית, אלא אם כן יתענה מ׳ יום, וילקה ויתוודה בינו לבין עצמו, ויצטער כל ימיו, ולא יוסיף עוד, ואם מת וכן המדבר על שוכני עפר - מוליך עשרה על קברו, ויאמר: ״חטאתי לה׳ אלוקי ישראל, ולפלוני זה שהקנטתי אותו״, ודווקא שלא ביזהו ברבים, והיה די לו מתחילה בפיוס, ועיין ש״ע הלכות י״כ.

המחלל את השבת - כתב ב״**שבלי הלקט**״, כי ר׳ אברהם ור׳ יעקב אחיו באו לעיר בליל שבת כשיצאו מבית הכנסת, ולא נתנו להם הקהל שלום, ולא הניחם הקהל שחרית ליכנס לבית הכנסת, כדי שלא יקחו אחרים, חס ושלום, מהם, כי מסתמא היו בני תורה, ובאחד בשבת גזרו עליהם צום ז׳ שבועות, דהיינו: נ׳ ימים רצופים חוץ משבתות וימים טובים וראש חודש, וכדי להשלים נ׳ ימי המעשה בצומות ובמלקויות, כי המחלל שבת חייב כרת, ואמרו

זיכרונם לברכה: מת בנ' - מת בכרת, על כן נתנו להם נ' צומות ונ' מלקויות כנגד נ' שנה של כרת, ואחר כך גזרו עליהם בי"ב חדשי השנה ג' ימים בכל חודש בה"ב שהם ל"ו ימים, נגד ל"ו כריתות שבתורה, ועוד גזרו עליהם לתת מהונם לפדיון נפשם לקופה של צדקה, על כן הרוצח ילך בגולה שלושה שנים, וילקה בכל עיר ועיר, ויאמר: "רוצח אני", וישכיב עצמו לפני פתח בית הכנסת, ויעברו עליו כל העוברים ושבים, אך לא ידרכו אותו, לא יאכל בשר, ולא ישתה יין, ולא יגלח שער ראשו וזקנו, ולא יכבס בגדיו, ולא ירחץ גופו, כל זה שלוש שנים, רק יחוף ראשו פעם אחת בחודש, ויקשור ידו אשר רצח בו וזרועו בברזל בצווארו, וילך יחף, ויבכה על רציחתו, ויתענה בכל יום גלותו, **ואם יחרפהו אדם ישתוק**, ואותן ג' שנים לא ילך בטיול ובשחוק, ויכבד אשתו מאוד, והוא הדא יכבד לכל אדם הגון, ועוד יתענה נוסף על הג' שנים אלו עוד שנה אחת בה"ב, ויתוודה עוד אחר כך כל ימיו, וביאור זה כתב, שאם בא לצאת ידי שמים, ישלם דמיו ליורשים, עד כאן. (תשובת מהר"ם רוטנברג). מכאן אנחנו רואים את חומרת חילול השבת, וידוע דברי שו"ת משנת יוסף ועוד, שמי שחובשת פאה בשבת מחללת שבת בפרהסיה ומנסכת את היין, וגורמת חילול ה' גדול מאוד.

אישה שחובשת פאה, התשובה שלה קשה מאוד, ומדוע, מכיוון שאיסורי הפאה היא תקרובת עבודה זרה, והיא עוברת על חרם, ומכשילה את הרבים בהלכות חרם, היא עוברת על חילולי שבת, היא עוברת על למעלה מ-260 גדולי ישראל שאסרו את הפאה לפני שהיה עוד תקרובת עבודה זרה, ועוברת על דברי 160 גדולי ישראל בדורנו שאסרו את הפאה בגלל תקרובת עבודה זרה וגם פריצות. היא **עוברת על הכשלת הרבים**, ועוברת על חילול השם. והיא עוברת על חמשה חומשי תורה על פי ספר חסידים, ועוד. כיצד אפשר יהיה לחשב את מספר התעניות וסיגופים שאישה הזאת תהיה חייבת, הרי לא יספיקו לה אפילו מספר גלגולים להשלים את זה, [שהרי אם האישה הזו תחיה עד 80-70 שנה, היא לא תספיק לתקן אפילו נקודה קטנה מכל מה שתהיה חייבת, ואחרי 120 שנה תהיה בכף הקלע מי יודע כמה אלפי שנים].

התיקון היחידי שאפשר יהיה לחשוב עליו זה רק תשובת המשקל, שפירושו של דבר קודם כל לבער את כל הפאות שלה. דבר שני שהיא חייבת לעשות זיכוי הרבים על ידי הדפסות והפצת חומר נגד הפאה הנכרית בכל כוחה וממונה. בנוסף לכך היא צריכה להתוודות ולבכות כל יום לפני ה' יתברך, שימחל ויסלח לה [ראו עלונים 473/474/475 של תשובה על הפאה הנכרית ועוד הרבה עלונים נוספים].

ועל ידי שהיא תעשה זיכוי הרבים על ידי הדפסה והפצת חומר של עלונים הקב"ה ירחם עליה לבטל את כל מלאכי החבלה הנוראים שהיא בראה על ידי חבישת הפאה. כמו כן, עליה להשפיע על כל משפחתה וחברותיה וכל מי שהיא מכירה להוריד את הפאה הנכרית.

וידע בעלה של אישה זו, שאם הוא לא מחה בעדה, הוא שותף מלא לכל העבירות שלה! מכיוון שהוא התיר לה ללכת עם פאה, ואם היא לא עשתה כרצונו היה עליו למחות יום יום ולבכות ולהתפלל להשם, שאשתו תוריד את הפאה, וקרוב לוודאי שהוא לא עשה זאת, אלא גם חילל את השבת בפרהסיה יחד עם אשתו, וגם ניסך את היין, ולדוגמה ראו כמה עשרות תעניות צריך לעשות כדי לכפר רק על יין נסך, כמפורט להלן.

אם שתה יין נסך - יצום ע"ג צומות כמניין "ייין" וג' אותיותיו, ויתקן השם של ס"ם ועשר אותיותיו ששם בבינ"ה סוד היין המשומר בחכמ"ה שהוא בגימטריא ע"ג סוד ע"ב והכולל, ויכוון בכל יום בחלקי ב' שמות הללו או יכוון בע' ימים הראשונים לז' יודי"ן אשר בשני השמות, שימתיקו שם א - ד - נ - י ואותיותיו והמילה שהוא עם כולן שבעים, וביום ע"א לע"ב לבדו וביום ע"ב לע"ג לבדו וביום ע"ג לשניהם יחד.

מכאן רואים את חומרת היין נסך!

בעל יקר! האם אמרת לאשתך וילדיך שאתה לא מוכן לעשות קידוש נגד פאה? - בהחלט היה רצוי לא לעשות קידוש, מאשר לברך ברכה לבטלה נגד הפאה הנכרית, כמבואר בעלון 220.(ברכה לבטלה היא עבירה מדאורייתא מעשרת הדברות- "לא תשא את ה' אלקיך לשוא" וקידוש היום בשבת היא מצווה דרבנן, קידוש הלילה - הוא מדאורייתא).

לפני כשנה (לערך), היה מקרה עם אברך אחד, שאחרי שקרא את העלונים שלנו, התארח בשבת קודש אצל רב חשוב, וראה שאשת הרב- הרבנית חובשת פאה. בסעודה ראשונה האברך לא שתה מהיין של הקידוש, ולא עשה המוציא, ולא אכל לחם. וישב עם עוגמת נפש על פניו. שאל אותו הרב/בעל הבית מדוע אתה לא שותה יין? ולא עושה המוציא? הלא שבת קודש היום?

ענה לו האברך, כיצד אני יכול לשתות יין? בו בזמן שהיין יין נסך, וכיצד אני יכול לאכול לחם כאשר אשתך-הרבנית עשתה לחם והיא אישה שחובשת פאה, הרי הפאה היא תקרובת עבודה זרה והרבנית מחללת שבת בפרהסיה וכתוצאה מכך היין נהפך ליין נסך, ובנוסף הכול, כולם כאן בחרם, מכיון שאסור על פי הלכה להיות בד' אמותיה, וכיצד יערב לי לאכול ולשתות כאשר עוברים על כל מצוות השם, ועל חמישה חומשי תורה, כל רגע ורגע.

הרב-בעל הבית היה כל כך המום, כמו כן אשתו- הרבנית, ומיד הלכה לחדר והחליפה את הפאה למטפחת, חזרה ואמרה בשיברון לבב שהיא פשוט לא ידעה מכל זה.

מכאן אנחנו רואים כמה זה חמור וחשוב להפיץ את העלונים בכל מקום שרק אפשר, ובכך להציל רבבות יהודים גם בעולם הזה וגם בעולם הבא, יהודים תמימים וטובים שפשוט לא ידעו את האמת. וכעת, שיודעים את האמת, ישר הם עושים תשובה בלב שלם.

מה יענו האדמו"רים החשובים ורבנים ומנהיגים וראשי ישיבות שקהילות שלימות של אלפי חסידים וליטאים שומעים בקולם, והולכים לפי דרכם, איזה חשבון יהיה למנהיגים האלה אחרי 120 שנה? שהכשילו עשרות אלפי יהודים בחסידויות שלהם ובקהילות שלהם. [וכמו שאמר הרב אלישיב, שהעוון הזה מתחיל במנהיגים וראשי ישיבות], וכידוע כל עוד שהנר דולק אפשר עוד לתקן, ומי הוא האדם הגדול שיודע להגיד טעיתי.(כמו יהודה בן יעקב ע"ה - בהיותו במעמד של מלך השבטים-הודה על טעותו, ובשל כך אנו נקראים יהודים). האמת, היא שהרבה אדמו"רים ורב"ס צדיקים לא מודעים לכל האמת על הפאה הנכרית, למרות כל החומר הרב ששלחנו להם, וזה בגלל הגבאים שלהם שעומדים כמו שופטים ושוטרים, ומחליטים מה הרבי יקרא ומה לא, הם החכמים הגדולים [חכמי חלם], וכל גבאי מקלו יגיד לו, כמו שכתוב בהושע (ד' יב): **עַמִּי בְּעֵצוֹ יִשְׁאָל וּמַקְלוֹ יַגִּיד לוֹ כִּי רוּחַ זְנוּנִים הִתְעָה וַיִּזְנוּ מִתַּחַת אֱלֹהֵיהֶם.** מה מתאים להראות לרבי ומה לא כאילו הוא מבין בין תכלת לקלא אילן, ומהפכין את האור לחושך וחושך לאור. ועוד יש רעה חולה, בין אחינו הספרדים אשר מעולם לא העלו על דעת אמותינו הקדושות וצדיקי הדורות להתיר פאה נכרית, ויש היום רבנים החושבים לגדולה ושבח לחקות את מנהגי האשכנזים אשר בכורח הגזירות שתכפו עליהם הוצרכו באיזה מקומות לילך עם פאה נכרית (לא כמו היום שאסורה ממש משום פריצותא ומשום תקרובת עבודה זרה), והמה חשבו זה להידור מצוה ללמוד מהם, או למהפכים חושך לאור, (תהלים פב, ה-ז) **לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ. אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹקִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם. אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ.** להבין שמשמיא קא זכו להו להינצל מהשמד הנ"ל, והמה שכחו זכות אבותיהם הקדושים.

וכל אלו ראשי הציבור העוון הנ"ל תלוי כקולר על צווארם רח"ל. והעצה היחידה היא שכל חסיד שיודע את האמת, יקח עלונים וימסור אותם לתוך ידיו של הרבי שלו, ויגיד לו את כל האמת.

הנשבע לשוא ולשקר או שעבר על החרם - יתענה ל"ז צומות כמנין "הבל" לתקן הבל פיו, ויזהר אחר כך שלא לישבע אפילו באמת, ואז הוצרך זה השוא להשבע נגד ב"ח יתענה אותו יום בכל שנה, ויזהר שלא יוציא שם שמים לבטלה מפיו בכל לשון, ויזדעזעו אבריו כשיוצא השם מפיו, וינהוג בכמה חומרות השייכין לבעלי תשובה, ויש לו ללקות כמה פעמים כל ימיו, ויתודה ימים רבים, ויזהר בברכה לבטלה, ואם אמר - יאמר אחריו: "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". והרשימה עוד ארוכה, **כיבוד אב ואם, תפילין, מזוזות, דיבור בבית הכנסת, ובל נשכח פאה, פריצות, עבודה זרה, לשון הרע** ועוד ועוד.

ניקח לדוגמה **כיבוד אב ואם. מי באמת מקיים מצווה זו כהילכתה?** אחת המצוות של כיבוד אב ואם הוא ללכת בדרך האבות. למשל אם הסב והאב לא אוכלים מצה בפסח, חוץ

מכזית בליל הסדר, מטעמי כשרות, אז גם הבנים חייבים לנהוג כך. הבן לא בירר כמו שצריך על המצות, ויש צער גדול לאב שרואה זאת. ועוד, לגבי הכשרות. האבא שבירר את הכל לגבי הכשרות, אוכל משחיטה קטנה, אבל הבן החליט שהוא יודע יותר טוב, ואוכל מכשרויות שונות - בדצי"ם שונים שהכל נבלות וטריפות. והאב רואה ומצטער. גם לגבי תפילין ומזוזות, האבא בדק את כל הנושא, וראה שיש הרבה בעיות עם הקלפים, וסופרים שאוכלים נבלות וטריפות, אבל הבן, כרגיל, **יותר חכם ומחליט לבד איפה לקנות**, וכך אחרי 120 שנה **יגלה שמעולם לא הניח תפילין, מכיון שהם היו פסולות**. והאבא רואה ומצטער. אותו הדבר לגבי הפאה הנוכרית, שההורים מתנגדים לפאה, והאבא בירר שהפאה היא עבודה זרה, יש בה איסור חרם, וחילול שבת ועוד, ולמעלה ל260 פוסקים רובם בעלי רוח הקודש מדור הקודם פסקו על איסור הפאה, ולא נכנסו לבית שיש שם פאה. אבל כלום לא עוזר, הבן לא יכול להשפיע (או לא רוצה) על אישתו שתוריד את הפאה. והאבא רואה ומצטער, והצער הזה הוא צער באופן תמידי. והחשבון גדול מאוד אם מחשבים צער כזה שנמשך במשך שנים, איפה אם כן, הכיבוד הורים כאן? וידעו שהילדים שלהם קרוב לוודאי ילכו בדרכיהם המקולקלות, והם יהיו חייבים על כל העוונות שלהם, שלמדו מהם, עד סוף כל הדורות, 48.8 מיליון על כל ילד [ראו עלון מספר 45].

כיבוד אב ואם היא מצוות עשה דאורייתא, הדיבר החמישי בעשרת הדיברות. מצוות כיבוד אב ואם היא מאותן מקצת מצוות שהתורה פירטה בהן את שכרו של המקיים מצווה זו כפי המופיע בהמשך הפסוק: "לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ, עַל הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ". באחרונים חקרו בגדר מצווה זו האם היא מצווה שבין אדם למקום או מצווה שבין אדם לחברו.

מקור המצווה: **עשרת הדיברות**: מקור מצוות כיבוד אב ואם נלמד מהפסוק בספר שמות: "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ" (שמות, כ', י"ב).

פרטי המצווה: מצוות כיבוד אב ואם, היא מצווה שכוללת בעיקר עשיית מעשים חיוביים לצורך כבוד האב, בניגוד למצוות מורא אב ואם שנלמדת מהפסוק: "אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְאֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ, אֲנִי ה' אֱלֹקֵיכֶם" (ויקרא, י"ט, ג'), אשר לפיה יש להיזהר מלעשות מעשים שליליים, הנוגדים לעקרון הכיבוד. רש"י מפרש את ההבדל בין שני הציווים על פי האמור בתלמוד (מסכת קידושין, דף ל"א, עמוד ב'):

איזהו מורא? לא ישב במקומו, ולא ידבר במקומו, ולא יסתור את דבריו. ואיזהו כבוד? מאכיל ומשקה, מלביש ומנעיל, מכניס ומוציא. מלבד חיובים אלה שהם מדאוריתא הוסיפו חז"ל אף חובה לזון ולסעוד אותם במידת הצורך לעת זקנה, ולאחר פטירתם להביאם לקבורה. כמו כן, קיימת חובה של קימה לכבוד אביו ואמו, בדומה למצוה והדרת פני זקן (רמב"ם, הלכות ממרים, פרק ו הלכה ג).

להלן עשר הלכות, מתוך הלכות כיבוד הורים, המובאים בספר "חיי אדם":

חיי אדם כלל סז הלכות כיבוד אב ואם (סי' רמ"א) **סעיפים א-ג:**

אם יש לו אב או אם ישתדל לעסוק בצרכיהם, שהיא מ"ע מה"ת והיא חמורה שבחמורות (כדאיתא בורושלמי ריש פאה). וצריך האדם שיכבד אביו ואמו ויירא מפניהם וצריך ליזהר מאוד בכבודם ובמוראם, שהוקש כבודם ומוראם לכבוד ומורא של המקום ב"ה, דשם כתיב כבד את ה' מהונך, הכא נמי כתיב כבד את אביך. כתיב את ה' אלהיך תירא, וה"נ כתיב איש אמו ואביו תיראו. ושלשה שותפין הם באדם, המקום ב"ה ואביו ואמו. ואמרו חז"ל, בזמן שאדם מכבד אביו ואימו, אומר הקב"ה, מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבדוני. ובזמן שמצער אביו ואימו, אומר הקב"ה, יפה עשיתי שלא דרתי ביניהם, שאלמלא הייתי ביניהם, ציערוני. ופשיטא שצריך לאהוב את אביו ואימו כגופו, כיוון שהם בכלל ואהבת לרעך כמוך, אך על הוריו "הוקשה אהבתם לאהבת המקום. וצריך שיאהב אותם אהבה עזה, כדרך שהיו אוהבים אותו, ולא יהיו עליו לטורח ולמשא, ואם אין אדם מכבד אביו ואימו, גזירות קשות באות עליו. כיוון שהוקשה כבודם לכבוד המקום, גם העונש שווה.

א. הכיבוד הוא במחשבה ובמעשה ובדבור. במחשבה כדכתיב "נבזה בעיניו נמאס, ואת יראי ה' יכבד", והיינו יכבד במחשבה, דאין לומר שבליבו ובעיניו הם נבזים רק שמכבד אותם בדברים, א"כ הם שווין בעיניו כמוהו שהרי גם הוא נבזה בעיניו, אלא ע"כ דר"ל שמכבדם בליבו שהם חשובים בעיניו ובליבו, דהיינו שידמה בעיניו שהם גדולים ונכבדי ארץ, אף שבעיני שאר בני אדם אינם חשובים כלל. וזה עיקר כיבוד, שאם לא כן, הרי כתיב "בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו ריחק ממני" כמו שכתבתי:

ב. "אם יש לו אב או אם, ישתדל לעסוק בצרכיהם, שהיא מצוות עשה מהתורה והיא חמורה שבחמורות". (ירושלמי ראש מסכת פאה).

ג. "צריך האדם שיכבד אביו ואימו ויירא מפניהם, וצריך להיזהר מאוד בכבודם ובמוראם, שהוקש כבודם ומוראם לכבוד ומורא של המקום ברוך הוא".

ד. שלושה שותפין הם באדם, המקום ב"ה ואביו ואימו. ואמרו חז"ל: "בזמן שאדם מכבד אביו ואימו, אומר הקב"ה, מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבדוני. ובזמן שמצער אביו ואימו, אומר הקב"ה: יפה עשיתי שלא דרתי ביניהם, שאלמלא הייתי ביניהם, ציערוני".

ה. "פשיטא צריך לאהוב את אביו ואימו כגופו, כיוון שהם בכלל 'ואהבת לרעך כמוך', אך על הוריו "הוקשה אהבתם לאהבת המקום. וצריך שיאהב אותם אהבה עזה, כדרך שהיו אוהבים אותו, ולא יהיו עליו לטורח ולמשא, ואם אין אדם מכבד אביו ואימו, גזירות קשות באות עליו. כיוון שהוקשה כבודם לכבוד המקום, גם העונש שווה.

ו. "ייסכר פי דוברי שקר האומרים שאינם צריכים להחזיק טובה לאב ואם כי להנאת עצמם היו מכוונים, וממילא נולד, וכיוון שנולד, נתן הקב"ה הטבע, שהאב והאם יגדלו בניהם בטבע". על אנשים הטוענים טענות אלו, כותב ה"חיי אדם" בחריפות: "יתאלמון וישתתקון ויתחרשון. ועל זה אמרו חכמים כל הכופר בטובתו של חברו, סוף כופר בטובתו של הקב"ה, ולדבריהם, גם אינם צריכים לכבד ולירא מהמקום ב"ה, כיוון שאנו מעשי ידיו של הקב"ה מהראוי להיטיב ולחמול על מעשי ידיו. ואין ספק", מסכם ה"חיי אדם", "שהאומרים כן הם כופרים בליבם".

ז. כיצד הוא הכיבוד?: "הכיבוד הוא במחשבה ובמעשה ובדיבור, ומפרט: הכבוד במחשבה הוא העיקרי - יש לכבד את אביו ואימו בליבו, "שידמה בעיניו שהם גדולים ונכבדי ארץ, אף שבעיני שאר בני אדם אינם חשובים כלל, וזה עיקר הכיבוד (במחשבה)".

ח. כבוד במעשה - "חייב לכבדם בגופו ובממונו, להאכילם להשקותם להלבישם ולעשות כל צרכיהם. וכל מה שייתן להם, יתן בסבר פנים יפות, שאפילו מאכילם בכל יום פטומות ומראה להם פנים זועפות נענש עליהם. וכן להיפך, אפילו מטחינם בריחיים וכוונתו לטובה, ומדבר פיוסים על

שֶׁהַמַּעֲשִׂים שֶׁלִּי לַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ יִהְיוּ אֲלֵיהֶם כְּמוֹ בֵּן שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בָּהֶם אַחַר אָבִיו וְאִמּוֹ, שֶׁאוֹהֵב אוֹתָם יוֹתֵר מֵעַצְמוֹ וְנַפְשׁוֹ, רוּחוֹ וּנְשָׁמָתוֹ, וְכָל מַה שֶּׁהָיָה לוֹ, הָיָה חוֹשֵׁב לָהֶם לְאֵין לַעֲשׂוֹת בָּהֶם רָצוֹן שֶׁל אַבָּא וְאִמָּא וְלִפְדּוֹת אוֹתָם בָּהֶם. וְאַף עַל גַּב שֶׁיָּדַעְתִּי שֶׁהַכֹּל בִּרְשׁוּתוֹ, הָרַחֲמָן רוֹצֶה אֶת הַלֵּב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְנִשַּׁק אוֹתוֹ, וְאָמַר, רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וַאֲשֶׁר שֶׁאַתָּה הוּא בֵּן שֶׁלִּי וְשֶׁל הַשְּׁכִינָה. רַבָּנָן וּמַלְאָכִים נַשְּׁקוּ בֵן! קָמוּ כֻּלָּם וְנָשְׁקוּ לוֹ, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְרַב וּמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם, ע"כ. ואמרו ז"ל, דכל מצות הבן על האב ואם, הוא פרעון חוב שהבן חייב לפרוע לאביו ולאמו הטובות שגמלוהו. ומי שאינו מכבדם, נקרא רשע, דכתיב לוה רשע ולא ישלם. וא"כ בכלל הפריעון, שיאהב אותם אהבה עזה כדרך שהיו אוהבים אותו ולא יהיו עליו לטורח ולמשא. ואם אין אדם מכבד אביו ואימו, גזירות קשות באות עליו, כדכתיב בכבוד המקום, יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו ריחק ממני, הנני יוסיף להפליא כו'. וכיון שהשווה כבודם לכבוד המקום, א"כ גם העונש שווה. ולכן כמו המקלל השם בסקילה, ה"נ מקלל אביו ואמו בסקילה (עיין כ"ז בטור ובספר חרדים במ"ע התלויות בלב).

ליבם ומראה להם שכוונתו לטובה, ושאי אפשר לו לפרנסם בעניין אחר, עד שיתרצה לטחון, נוחל עולם הבא״. עוד מוסיף ה״חיי אדם״: ״וחייב לשמשו כעבד המשמש לרבו״. (קידושין ל״א ובתוספות שם)

ט. כבוד בדיבור - ״היה צריך שום דבר בעיר ויודע שישלימו חפצו בשביל אביו, אף על פי שיודע שגם כן יעשו בשבילו, לא יאמר עשו לי דבר פלוני בשבילי, אלא יאמר עשו בשביל אבא כדי לתלות הכבוד באביו״.

י. כבוד לאחר מות האב - ההלכה היא: ״חייב לכבדו אפילו לאחר מותו״: ״שאם שמע שמועה מפיו, אומר, כך אמר אבא מורי, הריני כפרת משכבו. וכן כשחותם עצמו חותם הריני כפרת משכבו. כל זה דווקא בתוך י״ב חודש, ולאחר י״ב חודש, אומר זיכרונם לברכה״. ״וכן הקדישים שנוהגים לומר, הוא מטעם כיבוד אב, שמחויב לכבדן במותן״, וכן כתב באריכות הספר הקדוש פלא יועץ ערך כיבוד אב ואם.

יא. לקום לכבודם - להלכה נפסק כי ״חייב לעמוד מפני אביו ואימו כמלא קומתו. כשיראם מרחוק מלא עיניו עד שיתכסו ממנו או עד שישבו״. החיוב לעמוד הוא רק פעמיים ביום - בבוקר ובערב. אלא אם כן, נמצאים במקום אנשים שאינם יודעים שכבר עמד בפניהם, ואז יש לעמוד שוב. דעה נוספת: ״אפילו מאה פעמים ביום חייב״.

יב. עם זאת, הורים רבים ויתרו על כבודם, ו״אב שמחל על כבודו - כבודו מחול״. כלומר, אם ההורים אומרים לבן כי הוא אינו חייב לקום לכבודם, הבן פטור. אולם ראוי מאוד לעשות כן ולכבדם בקימה מהמקום.

יג. אישה נשואה - יש לזכור שכבוד הבעל קודם לכבוד האב, ועל כן אישה נשואה פטורה מלטרוח ולעשות מלאכות עבור הוריה. אם בעקבות טרחת האישה עבור הוריה, נגרם מחלוקת עם הבעל, והופר השלום בבית, האישה פטורה מכיבוד הוריה.

יד. עם זאת, אם הבעל אינו מקפיד, חייבת האישה בכל דיני המצווה. בספרי ההלכה מובא כי ראוי לכל בעל שיאמר לאשתו לעשות צרכי אביה ואמה קודם לצרכיו. כמו כן נפסק שאשה שנתגרשה או נתאלמנה חייבת שוב לכבד את אביה ואמה מן הדין.

טו. אישה נשואה שבעלה בחוץ לארץ - אישה נשואה שבעלה בחוץ לארץ וזמנה בידה, והוריה מבקשים ממנה שתבוא לטפל בהם, צריכה ללכת ולטפל בהם, או לשלוח שליח מטעמה לדאוג לצרכי הוריה.

טז. גם מי שיש לו אישה וילדים, והוא עצמו כבר הגיע לזקנה, חייב במורא ובכיבוד אב ואם, וחייב לעמוד מפני הוריו.

יז. ילדים קטנים - גם ילד קטן או ילדה קטנה שלא הגיעו לגיל מצוות, יש לחנכם לכבד את הוריהם כראוי. לדוגמה: להרגילם לעמוד מפניהם כמלוא עיניהם, וליזהר שלא לשבת במקומם הקבוע להם, ושלא להיכנס לתוך דבריהם, ועוד. מן הראוי שההורים לא ימחלו לילדיהם הקטנים על כבודם, כדי שיתרגלו לקיים את המצווה הגדולה הזו, וראו בעלונים הבאים על מצות כיבוד אב ואם. עכתו״ד.

הגר״א זי״ע כתב איגרת לבני משפחתו, כאשר רצה לנסוע לארץ הקודש, שבו הוא כותב ״תמיד תזכרו את כל אלה, אשר חיו לפנינו, אשר כל אהבתם, כל ששונם ושמחתם חלפו עברו, **ועתה נענשים הם שם, בעולם הבא, בעונשים קשים. איזה הנאה יכולה להיות לאדם, כשהוא יודע, שסופו לעפר, ותולעי אדמה יכרסמו בבשרו, כאשר כל הנאותיו יתהפכו למרורות; כל אדם יודע, שסופו למות. על הכול יביאוהו למשפט,** ועל כל הדבר ועל כל מלה ומלה שהוציא מפיו יצטרך לתת לדין וחשבון.

על לשון הרע, ליצנות, שבועות, נדרים, מחלוקת, קללות, ודיבורים אסורים אלה נאמרים בבית כנסת בשבתות וימים טובים, עליהם יורדים לשאול תחתיות, ואי אפשר בכלל לשער את הייסורים האיומים, אשר מקבלים עבור כל מלה אסורה.

ואמר לאשתו, תדעי כי אם ח״ו הילדים אינם הולכים בדרך טובים וסרים מחיי התורה, **נענשים ההורים קשות, ואוי ואבוי לאותה בושה ולצער שיש להורים בעולם הבא, כאשר קוראים לרשע** (אפילו בנו של צדיק) **בשם רשע בן רשע**.

ואמר גם, שבארץ ישראל צריכים יותר ויותר להיזהר מחטא ועוון (כידוע). ועיקר עבודת האדם - להידבק בה׳ שלא ייתן חופש לתשוקותיו, ויחסום את תאוותיו, וכך לא יסטה מן הדרך הישרה. עד יומו האחרון חייב אדם לייסר את גופו, אך לא בתעניות וסיגופים, רק במחסום לפיו ורצונותיו הגשמיים. (עכתו״ד).

<u>שלושה שותפים באדם</u>: לא זו בלבד שמצווה ה׳ יתברך לכבד את האב והאם, אלא שמשווה גם את כבודם לכבודו!

אמרו חז״ל: **השווה הכתוב כיבוד אב ואם - לכבודו של הקדוש ברוך הוא!** שהרי בכיבוד אב ואם נאמר: ״**כבד** את אביך ואת אמך״, ולגבי כבוד ה׳ נאמר: ״**כבד** את ה׳ מהונך״. **וכן השווה הכתוב מורא אב ואם - למוראו של הקדוש ברוך הוא!** שהרי במורא אב ואם נאמר: ״איש אמו ואביו **תיראו**״, ולגבי מורא ה׳ נאמר: ״את ה׳ אלהיך **תירא**״.

מסופר בתלמוד הירושלמי: אמו של רבי טרפון ירדה לטייל לתוך חצירה בשבת ונפסק קורדייקין שלה, והלך רבי טרפון והניח שתי ידיו תחת פרסותיה והייתה מהלכת עליהן עד שהגיעה למיטתה. פעם אחת נכנסו חכמים לבקרו, אמרה להן: ״התפללו על טרפון בני שהוא נוהג בי בכיבוד יותר מדאי״. אמרין לה: ״מה הוא עביד ליך?״ ותניית להן עובדא. אמרין לה: ״אפילו הוא עושה כן אלף אלפים עדיין לחצי הכיבוד שאמרה התורה לא הגיע״ (תלמוד ירושלמי, מסכת קידושין, פרק א, הלכה ז מסכת פאה, פרק א׳ הלכה א׳ (דף ג׳ עמוד א׳)). בהמשך לסיפור זה מופיע מעשה באימו של רבי ישמעאל שהתלוננה באוזני חכמים על שבנה אינו מכבד אותה. כאשר התפללו ושאלו: מה עשה לה, ענתה שכאשר יצא מבית הוועד רצתה לרחוץ רגליו ולשתות את המים, ולא נתן לה. אמרו על כך חכמים: ״הואיל והוא רצונה הוא כיבודה״ (תלמוד ירושלמי, מסכת קידושין, פרק א, הלכה ז מסכת פאה, פרק א׳ הלכה א׳ (דף ג׳ עמוד א׳)).

ובדין הוא שכך יהיה! שהרי שלושה שותפים יש באדם: הקב״ה, אביו ואמו. אביו ואמו נותנים בו אברים וגידים, בשר ודם, והקב״ה נותן בו נשמה. **בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אומר הקב״ה: מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבדוני!** ובזמן שאדם מצער את אביו ואת אמו, אומר הקב״ה: יפה עשיתי שלא דרתי ביניהם, שאילו דרתי ביניהם - ציערוני! (מסכת קידושין דף ל עמוד ב).

סיפור של כיבוד אם, על מרן **השר שלום מבעלז״א** זיע״א האדמו״ר הראשון לבית בעלזא. ״פעם ישב בליל הסדר עם בניו וחסידיו ולצידו אמו הזקנה. היא בקשה לאכול בצלחת אחת עם בנה הצדיק. כך רצתה. לשם מצות כיבוד אם ישב רבנו ואכל עם אמו בצלחת אחת בליל הסדר. בעיניו היתה זו עבודה ככל עבודת הקודש, ועליה היה מוכן, כמו על כל מצוה, למסור את נפשו וגופו ובוודאי את כבודו ונוחיותו.

אין צורך לתאר, כמה הקפיד הצדיק, שהנהיג בבעלזא את כל חומרות החג הרבות, ואחת החומרות היסודיות בחסידות: **לא לאכול מצה שרויה!** בבעלזא לא הרשו אפילו להניח מצה גלויה על השולחן, מחשש שיפלו ממנה פרורים למרק או למאכל או משקה, חלילה. **צלחת ״שרויה״ היתה בבל יראה**.

בעיצומו של הסדר, לאחר ההתלהבות שבאמירת ההגדה, ובעת עריכת ״שולחן עורך״ בסילודין, הוגשה צלחת מרק המשותפת לצדיק ולאמו. ויהי בעת אכילת המרק, נטלה האם הישישה מצה מעל השולחן ופוררה אותה בצלחת המרק המשותפת, לעיני כל המסובים. **תדהמה הסתמנה על פני הנוכחים:** היעלה על הדעת שהצדיק יעבור בשתיקה על מעשה זה? לשתוק על מצה שרויה? איש לא העלה על דעתו אפשרות שהרבי ימשיך לאכול מהצלחת שנעשית שרויה. פירורי המצה השטים במרק על שולחן זה, הקפיאו את דמם של כל המסובים. היחיד שעל פניו לא נראה שום ביטוי של התרגשות או של כעס, חלילה, **היה השר שלום בעצמו**. כל המסובים ציפו לראות כיצד יגיב, באיזה דרך יבחר להעיר לאמו על המעשה שעשתה, ובאילו מילים יתנצל בפניה על שאינו יכול להמשיך לאכול עמה. אך, להפתעת הנוכחים, לא זו בלבד שהצדיק לא אמר דבר - הוא הסיט את המצה באמצעות הכף, באופן שאמו לא תרגיש, שהוא נמנע מלאכול את המצה השרויה, והמשיך

לאכול מאותה צלחת מרק, כאילו לא קרה מאומה, ובלבד שלא לצער את אמו בסעודת החג. בשעה שישב הצדיק עם פמליא של מטה וכל פמליא של מעלה ירדה לראותו בעבודת הקודש בליל הסדר; אז - כששרעפיו אחוזים בהשגות הרוחניות של לילה כיום יאיר, מתעלה הצדיק אל רום מעלת חמשים שערי הקדושה, **ומשם הוא דן עם עצמו וכובש הידור מצוה שלו, כדי לא לבייש את אמו".**
(ספר "מלאך ניצב על ראש הדרך").

סיפור נפלא מהצה"ק מרן רבי אהרן מבעלזא זי"ע

סיפור על הצה"ק **מרן רבי אהרן מבעלזא** זי"ע שהיה ילד קטן ולא שאל בליל הסדר מה נשתנה, וכשאביו תמה למה הוא לא שואל כלום על כל השינויים שנעשים, הסביר הילד שבאמת הוא תמה, אבל לא רצה לשאול כי "**על אבא לא שואלים שאלות**".

סיפור על תלמידו של היהודי הקדוש מפשיסחא זי"ע שהלך לבית אמו האלמנה תוך כדי הלימוד על מנת לאכול, ואימו ביקשה ממנו שיעשה בשבילה איזה דבר. הוא אמר לה שהוא ממהר ללמוד. אחרי שהתחיל ללכת חשב בליבו "**בשביל מה אני לומד אם לא בשביל לקיים**" והוא חזר לעזור לה. כשהוא חזר לבית המדרש קם היהודי הקדוש מפניו והסביר שהוא קם מפני **אביי האמורא שהתלווה אליו**, שמכיון שהוא היה יתום משני הוריו ולא זכה לקיים מצות כיבוד אב ואם, הוא מתלווה מעת לעת פטירתו, למי שמקיים כיבוד הורים בשלימות.

יותם בן עוזיהו - כל זמן שהיה אביו מצורע והוא היה שופט את העם, לא נטל עליו כתר מלכות בחיי אביו, וכל דינים שהיה דן היה אומרם בשם אביו (ע' סוכה ד' מה ובפרש"י). עד כדי שזכה שיאמר עליו הרשב"י כדאיתא בסוכה (מה:), ואמר חזקיה אמר רבי ירמיה משום רבי שמעון בן יוחאי יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אליעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו, עכ"ל.

אילו היתה לי אמא...

אל ביתו של הצדיק הקדוש **רבי ישראל אביחצירא - ה"בבא סאלי"** זי"א, הגיעו אם ובנה. הבן - כל הופעתו אומרת מרדנות נעורים, נראה שהובא לכאן למורת רוחו. והאם - ניכר עליה כי שבעת מרורים היא. כשהגיע תורם להיכנס אל הרב, הגישה האם פתק, ובו היא מבקשת: בני אינו סר למשמעתי, מתחצף ומתמרד. יאציל עליו הרב ברכה שיתחזק במצות כיבוד הורים.

קרא הרב את הפתק, והשתררה דממה. הבן כמו מחכה להיחלץ במהירות האפשרית מן המעמד המביך. יאמר הרב את תוכחתו וישחרר אותו החוצה ...

אך לא, הרב אינו פונה בתוכחה. רק אנחה כאובה פורצת מגרונו, ופניו מביעות עצב רב. "אח...", לוחש הרב, "אילו היתה לי אמא"... דמעות זולגות מעיניו של הצדיק, והוא ממשיך: "אילו היתה לי אם - על כפים הייתי נושא אותה, ורוקד מרוב שמחה ..."! בכיו הטהור של הצדיק הרעיד את הלבבות. גם ליבו הקשוח והעיקש של הנער הפוחז - התרכך ונמס. הרהורי תשובה וחרטה ניכרו על פניו. ואז פנה אליו הצדיק בחיבה ואמר לו: "בוא נא בני, שב לימיני, ואספר לך סיפור", ישב הנער לידו, והצדיק סיפר: בהיותנו צעירים, היה אבינו רבי מסעוד אביחצירא זצ"ל, חולה עד מאוד, וסבל ממכאובים קשים. אחי - רבי דוד, ה' יקום דמו, ואני - התאמצנו כמיטב יכולתנו לסעוד את אבינו החולה, לטפלו ולספק לו את צרכיו. מתוך כאביו, היה אבינו גונח גניחות של כאב, והדבר ציער אותנו מאוד. באחת הפעמים, כאשר רבו האנחות והגניחות, שאלו אחי רבי דוד: "אבא, למה אתה גונח כל כך ..."?! ענה אבינו ואמר: "עד לרגע זה היה לי יהלום זוהר ונוצץ, ועכשיו הועם זוהרו של היהלום!" כוונתו היתה כמובן לאחי הצדיק והיקר, שעתה נכשל באמירה שאיננה הולמת את מעלתו.

כאשר שמע אחי מילים אלו מפיו של אבינו, נחרד ונבהל. הוא החליט לגזור על עצמו גלות, ובמשך שנה שלימה הסתגר באחד מבתי הכנסת שבעיר, ישב ולמד שם בבדידות, כאילו היה מוחרם חלילה. כעבור שנה, שם פעמיו אל מושל העיר, שהיה אוהב ומעריץ מאוד את אבינו. הלה קיבלו במאור פנים, ושאל אותו למבוקשו. סיפר אחי למושל העיר את אשר קרה, וביקש ממנו כי יואיל לפנות אל אביו בבקשת סליחה בשמו, ולברר אם הוא סולח לו על אותה אמירה פסולה שיצאה מפיו לפני שנה!

המושל הנדהם נענה לבקשתו, והלך לרַצות את האב. ענה אבינו ואמר: "אכן, ידעתי כי יהלום זוהר הוא, ולא הועם זוהרו. לך אמור לו שאין בליבי עליו." כששמע אחי את הדברים, מיהר מיד אל ביתנו. כשהגיע לפתח הבית כרע על ברכיו, וכך התקדם בכריעה עד למקום מושבו של האב. שם התחנן בבכיה: "אבי, אנא סלח לי. כטוב בעיניך עשה בי, מוכן אני למסור נפשי על מזבח רצונך"!

כך סיים ה"בבא סאלי" זיע"א את סיפורו, וכל הנוכחים השתוממו לשמע הסיפור המרעיש ששמעו זה עתה מ"כלי ראשון". עתה פנה הרב אל הנער, הניח ידיו על ראשו ואמר בחום אבהי: "אם תבטיח להיטיב את דרכך ולהקפיד בכבוד אמך, אברכך בכל הטובות והברכות! עליך להיות מאושר על כך שזכית, שיש באפשרותך לקיים מצוה כה יקרה, קיימנה אפוא בשלמות ובשמחה"! ומחדרו של הרב יצא נער אחר לחלוטין. (מעיין השבוע ג שנח)

השומע לדברי אביו אפילו בדבר הרשות, מקיים מצות עשה, כאילו קיים מצות סוכה ולולב. אשריו ואשרי חלקו, מי שיש לו אב ואם שיכול להרוויח כל כך חבילות חבילות של מצוות! (הליכות מוסר עמוד תפ)

עונש המזלזל בכבוד הוריו

אמר רבי שמעון בר יוחאי: "כשם שמתן שכרן מרובה, כך עונשן מרובה"! (מדרש שמואל פרשה ז)" "**אם אין אדם מכבד את אביו ואת אמו - גזירות קשות באות עליו".** ה' יצילנו. (תנא דבי אליהו רבה פרשה כד). **כתב הפלא יועץ** זצ"ל: יש בנים משחיתים שמזלזלים בכבוד הוריהם ומצערים אותם צער בנפש... אוי להם לבנים שכך גורמים לאביהם, אויה להם, אהה עליהם. אוי להם מיום הדין, כי על הכל יביא אלוקים במשפט, על מה שעבר על דעת קונו, ועל מה שעבר על דעת אביו ואמו וציער אותם, ואוכל פירות בעולם הזה, שכאשר עשה - כן יעשו בניו לו, שמידה כנגד מידה לא בטלה, מלבד קרן העונש הקיימת לו לעולם הבא. "כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך" - אם כבדתם יאריכון ימיך, **ואם לאו - יתקצרו ימיך! ח"ו,** שכך דברי תורה נדרשים - מכלל הן אתה שומע לאו. (מכילתא יתרו פרשה ח).

לשם ה'

הן אמת שמצות כיבוד אב ואם היא מצוה שכלית, שהשכל מכריח ומחייב לקיימה, שהרי הוריו הביאוהו לעולם, גידלוהו וטרחו עבורו, דאגו לו לכל צרכיו, וכל מחסורו היה עליהם עד אשר גדל, ואם כן כל בר דעת מבין שעליו לכבד את הוריו, שאם לא יכבד, הריהו כפוי טובה, שאין לך מדה גרועה ממנה. אולם, לא יכבדם בגלל צו המצפון, אלא מפני שה' יתברך ציוהו על כך, שנאמר: "כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֵת אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ ה' אֱלֹקֶיךָ". (מדרש תלפיות. פב)

חובת לימוד ההלכות

כשם שחובה על כל אחד ואחד מישראל ללמוד את ההלכות המצויות, כהלכות ברכות, שבת, שמירת הלשון ועוד, כך חובה על כל אדם ללמוד ולשנן את הלכות כיבוד אב ואם ומוראם, שמצווה זו היא תמידית בכל זמן, וחמורה היא עד מאוד, ואם לא ילמד את הלכותיה, מאין ידע היאך לקיימן, ויכשל בדברים רבים, מבלי לדעת שהוא נכשל. וכבר אמרו חז"ל (אבות פרק ב משנה ה): "אין בור ירא חטא", דהיינו אדם שלא למד הלכות, הרי הוא בבחינת בור בהלכה, וממילא אי אפשר שיהיה ירא חטא, שהרי אינו יודע מהו החטא, ואינו יודע ממה להיזהר, הבחורים היקרים המסולאים בפז, העוסקים בתורה בישיבות הקדושות, כאשר יוצאים הם לימי "בין הזמנים", עליהם להקפיד ללמוד ולשנן את הלכות כיבוד אב ואם, ולהיות בקיאים בהם טרם שובם הביתה, לבל יכשלו חס ושלום באיסורים מן התורה, מחמת חוסר ידיעה. (חזון איש. פא)

חינוך

ככל מצוות התורה, כן מצוה על ההורים לחנך את ילדיהם כבר בעודם קטנים למצות כיבוד אב ואם, ואין בזה חשש גאווה או רדיפת כבוד חס ושלום, כי אדרבה זו מצות התורה, שהילדים ינהגו בכבוד והדר מרובים מאוד כלפי הוריהם. ולבד מזה, גם יתרגלו להתנהג כלפי כל אדם בכבוד ובדרך ארץ. (המאירי. תקטז) מעשה באדם שהסתכסך עם הוריו עקב מריבה משפחתית, ונמנע מלבוא אל ביתם. הדבר כאב להורים מאוד, אך הבליגו על יגונם.

הגיעו הדברים לידי כך, שכאשר פגש הבן באביו בשבת, התעלם ממנו ולא ברכו בברכת "שבת שלום!"

לא יכול היה האב לשאת את כאבו ובושתו, והתאונן בפני הצדיק רבי סלמן מוצפי זצ"ל: מה יאמרו הרואים, מה חושבים האנשים, אוי לכלימה!

הזדעזע הצדיק. ניסה לחשוב כיצד להשפיע על הבן להיטיב את דרכו ולשנות את התנהגותו כלפי אביו. ישב והעתיק בעבורו קטעים בענין גודל וחשיבות מצות כיבוד אב ואם - מן הגמרא ומן המדרשים, מספרי מוסר כ"ראשית חכמה" ו"שבט מוסר"! וכשהדברים ערוכים בידו, הלך אל הבן ואמר לו: "הט אוזנך, ושמע דברי אלוקים חיים!". שמע הלה מפני הכבוד, אבל סירב לקבל את הדברים, אטם את לבו והקשה את עורפו - ריב לו עם הוריו, ולא ישנה את דרכו!

אמר לו הצדיק: "עדיין לא סיימתי לקרוא. הט אוזנך ושמע דברי חכמינו ז"ל: 'אם כבדתם - יאריכון ימיך, ואם לאו - יתקצרו ימיך!' והוסיף: "אין מענישים אלא אם כן מזהירים. תן לבך לשנות אורחותיך עד השבת הבאה, תוך שלושה ימים"!

עברו הימים, וביום השלישי, בשבת קודש, המשיך האיש בהתעלמותו מאביו. ראה הצדיק, וחרה אפו. ביום ראשון בבוקר סר לחנותו של האיש להוכיחו על פניו, וראה שהחנות מלאה קונים. לא רצה לביישו ברבים, ואמר: אצא, ואשוב עוד מעט. כעבור רבע שעה חזר, ומצא אמבולנס עוזב את המקום בצפירה בהולה. נושא את האיש, ללא רוח חיים! ככלות ימי ה'שבעה' ראהו אחד מקרוביו בחלומו, והוא רומס את עשרת דיברות... ה' ירחם ויציל. (מעיין השבוע שמות רצג)

כתב ספר החסידים: אם תראה רשעים שמקילים בכבוד אביהם ואמם, ואף על פי כן מצליחים, דע כי לרעתם, כדי שיהיה עונשם גדול! (ספר חסידים סימן שמב).

וכן כתב **רבי חיים פלאג'י** זצ"ל: אם תראה בני אדם שהקילו במצות כיבוד אב ואם, והשחיתו והתעיבו עד שהכו וקללו את הוריהם, והם שקטים ושאננים ולא עבר עליהם כוס תרעלה, ולא לקו ביסורים, דע לך בנאמנות גמורה כי לסוף ימיהם לא יצאו נקיים מהעונשים והיסורים הבאים עליהם. ואם לא קבלו יסורים כלל בעולם הזה, כי ה' יתברך אל רחום וחנון, מאריך אפו, יהיה עונשם יותר גדול כפל כפליים לעולם הבא. (תוכחת חיים פרשת תולדות).

שויון זכויות

בכל הדינים שיתבארו להלן בכיבוד ההורים ובמוראם, אין הבדל בין האב לאם, שאת שניהם צריכים לכבד, ומשניהם צריכים לירא בשווה. ולפיכך הקדימה התורה בכיבוד את האב לאם, [שנאמר: כַּבֵּד אֵת אָבִיךָ וְאֵת אִמֶּךָ,] ובמורא את האם לאב [שנאמר: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ], ללמדך ששניהם שווים בין לכבוד בין למורא. (רמב"ם פ"ו ה"ב) 'בכל הדינים שיתבארו להלן, אין הבדל בין הבן לבת, ששניהם חייבים בכיבוד ההורים ובמוראם בשווה. [ודין אשה נשואה, יתבאר להלן.] (קיא, תקז)

מי קודם

אף על פי שכבוד האב והאם שווה, מכל מקום אם נצטווה הבן גם מאביו וגם מאמו, כגון שאמר לו אביו, הבא לי כוס קפה, ואמו אמרה לו, הבא לי עוגה, יקדים לעשות את ציווי אביו, ולאחר מכן יעשה את ציווי אמו, מאחר שגם אמו חייבת בכבוד אביו שהוא בעלה. (שלחן ערוך יורה דעה סימן רמ סעיף יד).

סיפור שקרה להצה"ק רבי חיים בן עטר זי"ע

מעשה ברבנו חיים בן עטר, ה"אור החיים" הקדוש זי"ע, שהפליג בספינה. בהיותם בלב הים, קמה רוח סערה והטביעה את האוניה על כל נוסעיה. שלח ה' לרבנו הצלה, וזימן לו קרש מקרשי האוניה. נאחז בו הצדיק, והיטלטל עמו זמן רב, עד שפלט אותו הים אל היבשה. באפיסת כוחות שכב הרב על הקרקע והביט סביבו, הוא נחרד לגלות כי נמצא הוא במקום שמם, ארץ ציה וצלמוות, שורצת חיות רעות. כיון שנטתה השמש לשקוע, אזר הרב את כוחותיו ומיהר לעלות על אחד העצים, למצוא מסתור מפני חיות רעות. בפיו תפילה ותחנונים לפני בורא עולם שיציל אותו מן המצב המסוכן שאליו נקלע. כשהגיע הבוקר, ראה לפתע עשן מיתמר ועולה בקרבת מקום, משמע שמתגוררים שם בני אדם! שמח והודה לה', ושם פעמיו אל המקום. בהגיעו, והנה לפניו בית מוקף גדר. התקרב, ניגש - ואין איש בבית. נכנס, וראה לפניו אוכל מוכן. אחזו בולמוס, שכן זה כמה ימים לא בא אוכל לפיו. אכל ושבע, מצא מטה מוצעת ושקע בשינה.

לעת ערב שבו דיירי הבית - חבורת שודדים, שהיו רוצחים עוברי דרכים ובוזזים את רכושם. הם התפלאו למצוא את דלת הבית פתוחה. הביטו, והנה אף אכלו ממאכליהם! זעמו: "מי הוא זה ואיזה הוא אשר מלאו ליבו לעשות כן, לנהוג אדון בביתם?!" חיפשו ומצאו את הרב, ישן על מיטתם. חרה אפם וביקשו להרוג את הרב בשנתו. אמר להם מנהיגם: "עזבו אותו כרגע, הן בידינו הוא. נאכל ונשתה, ואחר כך נחרוץ את דינו".

אכלו ושתו, והקיצו אותו משנתו. עמד הרב לפני השודדים האימתניים, ונפלה עליו אימה. אמרו לו: "מי הרשה לך לבוא לביתנו ולעשות בו כרצונך?" ענה ואמר: אל נא תכעסו, אנוס הייתי מפני הרעב", וסח להם את כל קורותיו. אולם השודדים האכזריים לא התרכך לבבם, ודנו אותו למוות. אמר מנהיגם: "רצוני לשוחח עמו לפני הוצאתו להורג". יצא עמו החוצה ושאל: "רבי, האם תכירני?!" תמה הרב: "מי כאן יקרא לו בשם 'רבי'"? התבונן בו ולא הכירו. אמר השודד: אני תלמידך, פלוני בן פלוני, שלמדתי אצלך לפני שנים רבות". ענה הרב: "אין פלא שלא הכרתי אותך, שכן אז היית צעיר ללא זקן, ועכשיו השתנו פניך. אבל אמור נא לי, איך נפלת כך, משמים לארץ, לשפל המדרגה?!"

אמר לו: "הכל התחיל מריב שהיה לי עם אבי ואמי, וקצפתי קצף גדול וחטאתי להם חטאה גדולה. ניתקתי עמם קשר, והלכתי מדחי אל דחי. עבירה גוררת עבירה, עד שהפכתי למנהיג של רוצחים". כאן נשבר קולו של התלמיד-השודד, והוא קרא: "ידיי מלאות בדם! ועכשיו, בראותי אותך נזכרתי בעברי, בעמי ובאלוקי. אוי, אנה אני בא?! אוי לי ואבוי לנפשי, כיצד ירדתי אל התהום?! אנא, רבי, מתחנן אני אליך, תורה לי דרך תשובה. מוכן אני לקבל על עצמי כל אשר תאמר לי, ובלבד שתבטיח לי, שלאחר שאקיים הכל, יתכפרו לי עוונותי, ואזכה לחיי העולם הבא!"

אמר הרב: התשובה שלך קשה היא מאוד. אולם אם תעשה אותה - אני ערב לך שתזכה לחיי עולם הבא. ראשית לכל, כמובן: סור מרע! סור מיד מן השודדים הרשעים הללו. שוב בכל לבך לחיי תורה ומצוות, תשמור שבתות וימים טובים ותרבה מצוות ומעשים טובים. לאחר מכן, תחפש מאורת נחשים. כשתראה נחש פתן שזה עתה בקע מביצתו, תקחהו ותכלא אותו בקופסה סגורה, ומעתה צריך אתה "לאמץ" את הפתן. קח עימך את הקופסה לכל מקום, ובכל יום תאכיל את הנחש בוקר וערב - במשך שבע שנים תמימות! לאחר שבע שנים, תפתח את הקופסה, ותניח לפתן לצאת החוצה".

אבל הפתן יהרגני, רבי", נבעת השודד.

"אכן", השיב הרב, "ויהיה זה לך לכפרת עוון ופשע. התדרדרותך התחילה במרד הוריך, אשר גידלוך באהבה ובמסירות אין קץ. סעדו אותך בחולייך, האכילוך והלבישוך, ואתה בעטת בהם וגמלת להם רעה תחת טובה, כמו הפתן הזה שתזון אותו שבע שנים ולא יכיר לך טובה. יהא עונשך וכפרתך מידה נגד מידה".

ענה השודד ואמר באומץ ובגבורה, שיכולה להיות רק ביהודי: "מקבל אני עלי!" הוא אף הוסיף ואמר: "אין ספק, כי מן השמים סובבו כל זאת, שתטבע ספינתך בים ותגיע אלי למקום כה שומם. בוודאי כל הצער והייסורים שנגרמו לך - לא בגלגל, כי צדיק גמור אתה, אלא הכל סובב ה' בעבורי, כדי להביאך אלי לעורר את ליבי לשוב בתשובה, ולהציל את נפשי מרדת שחת!"

מיד פנו שניהם, כשהשודד לשעבר מדריך את הרב להגיע למקום ישוב. נשק את ידי הרב, ונפרד ממנו לשלום. נדד השודד למקום רחוק, ושב לדת אבותיו. לאחר מכן עשה כל אשר אמר לו הרב - גידל פתן בן יומו, האכילו והשקהו שבע שנים, ולבסוף הוציאו מכלאו והניח לו להכישו. בא לרבנו חיים בן עטר בחלומו ואמר לו: "תנוח דעתך, על אשר עשיתי כל אשר ציוויתני, ומכח זה זכיתי למחילת עוונות ובאתי למנוחה שאננה בגן עדן וזכיתי לחיי העולם הבא!" (מעיין השבוע ג שנו).

כחוט השערה

המקובל רבי חזקיהו יצחק זצ"ל [בנו של הרש"ש הקדוש] - מגדולי מקובלי ירושלים היה, כל ימיו עבד את בוראו בקדושה עילאית. והנה, לפני פטירתו, קרא לתלמידיו ובפיו בקשה: ברצונו, כי בעת קבורתו, לא יורידו אותו אל הקבר, אלא יזרקו אותו לתוכו בביזיון! הזדעזעו התלמידים ונחרדו עד למאוד, על מה ולמה מבקש מהם רבם בקשה שכזו?! ענה להם: "**פעם אחת ירדתי לפני התיבה כשליח צבור, נגד רצונו של אבי, וגרמתי לו בכך עוגמת נפש, ומני אז איני מוצא מרגוע לנפשי. השחרתי פני בתעניות ובתשובה, אולם חושש אני שמא עדיין לא תיקנתי לגמרי את חטאי**. מקווה אני כי על ידי שתקברוני בביזיון, יתכפר לי אותו זלזול שזלזלתי בכבוד אבי!" סיים הרב את צוואתו, ולאחר מכן החזיר את נשמתו הטהורה לבוראה.

נבוכו התלמידים, ולא ידעו מה לעשות עתה, כיצד יוכלו לזלזל בקבורתו של רבם הקדוש? דנו בדבר, והחליטו כי לא יעשו כזאת, ואף אם חטא הרב חטא דק מן הדק, בוודאי כבר שב בתשובה שלימה והתכפר לו חטאו.

ערכו התלמידים לרבם הלוויה מכובדת, כשהם מובילים את מיטתו אל מנוחתו במרומי הר הזיתים. והנה, בדיוק לפני הקבורה, הגיחו לפתע בריונים ערביים מכפר סילואן, כדי לשדוד ולפרוע פרעות. באימה ופחד, מיהרו התלמידים לנוס על נפשם ולהימלט מיד הבריונים, כשהם מותירים את מיטתו של הרב בסמוך לקבר. לעגו השודדים ליהודים הבורחים, וניגשו אל המיטה העזובה. ברגל גסה דרדרוה... הישר לבור הקבורה!

כך קוים רצונו האחרון של הצדיק הקדוש, לכפר על עוונו האחד והיחיד, שפגם פגימה דקה מן הדקה בכבוד אביו! (מעין השבוע ג שנה). על כל עברה אפשר לעשות את תשובת המשקל. לדוגמה מי שנכשל בכשרות, בפאה וכו', יכול להדפיס ו/או להפיץ חומר של עלונים אין ספור שעשינו, ובכך לזכות את הרבים.

חובה על כל אחד להפריש חומש לצדקה. ואין צדקה יותר גדולה מזיכוי הרבים. לפי דברי הגר"א (באיגרת שכתב לבני ביתו) "**שמי שמפריש פחות מזה, עובר חלילה, בכל רגע על כמה לאוין וכמה עשין, ושקול ככפירה בתורה**, חס ושלום" עכ"ל.

אחרי 120 שנה ישאלו בבית דין של מעלה, "**למה לא הפרשת חומש להדפסת עלונים להציל את בני עירך? כעת אתה נתפס בעוון על כל בני עירך, רח"ל. יכולת להציל נפשות ודורות שלמים על ידי הדפסת והפצת עלונים נגד הפאה, כשרות ועוד. ולא עשית זאת**".

מה נאמר ביום הדין ומה נענה ביום התוכחה? השם ישמור ויציל. חכם עיניו בראשו, ורואה אחרית דבר. כל אחד יכול לתרום חומש ישר לדפוס או באופן עצמי, לקחת מאיתנו עלונים (בחינם) להדפיס ולהפיץ.

בשנת ב' אלפים תמ"ח שנה לבריאת העולם בראש חודש סיון באו ישראל להר סיני.

בשעה שעלה משה למרום אמרו לפניו מלאכי השרת, ריבונו של עולם מה לילוד אישה בינינו. אמר להם הקב"ה, הוא בא לקבל את התורה. התורה קדמה לבריאת העולם, והייתה תורה זו כתובה באש שחורה על גבי אש לבנה, וכל דבוריה היו מכוונים לישראל. **אמר הקדוש ברוך הוא לישראל, והייתם לי סגולה מכל העמים. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש.**

נפתחו שבעת הרקיעים עד כיסא הכבוד ואמר להם, ראו כי אין אחר בלעדי ואני א-ל ש-ד-י. והגענו לתכלית של מטרת הבריאה - קבלת התורה על ידי עם ישראל. כעת אנחנו לקראת הגאולה האחרונה. הנסיונות יהיו קשים ביותר, כחבלי לידה, לקראת הבירור האחרון.

נשבענו אמונים לקדוש ברוך הוא. נעשה ונשמע. הרבה נסיונות עברו על עם ישראל מאז. המפה מאוד ברורה. כאשר עם ישראל הלכו בדרך ישרה, השם הגן על עמו ישראל, אבל כאשר סטינו מהדרך, תמיד הגיעה הפורענות. ראינו את זה לאורך כל ההיסטוריה, בכל הדורות. חורבן בית המקדש, מלחמות, אינקוויזיציה, השואה הנוראה. בכינו להשם, ביקשנו סליחה ומחילה, והשם יתברך מחל לנו ברוב חסדו, וכך, המשכנו הלאה. הגענו, אחרי הרבה גילגולים וייסורים, לדור האחרון.

הדור האחרון - דור המשיח.

תנאים פחדו להיות בדור הזה, מגודל הכפירה והפריצות שתהיה. העולם מלא בטכנולוגיה הכי מתקדמת, שפע, ואיש כטוב בעיניו יעשה. הס"מ מפעיל את כל כוחותיו, ברשות בית דין של מעלה, בכדי לנסות אותנו, לקראת הבירור האחרון שיהיה לפני הגאולה. השם יתברך מאותת לנו כבר כל כך הרבה זמן, להציל את הילד, את עמו ישראל, בניו האהובים. אז השם יתברך מביא פורעניות על אומות העולם, (שהיו צריכים לבוא ח"ו על עם ישראל) הופך את העולם עם אתני הטבע, הרי געש, רעידות אדמה, צונמים, בולענים, הוריקנים ועוד ועוד. לא מבינים. אז, השם ישמור, הקדוש ברוך הוא מוריד מחלות ומגפות לעולם וכל מיני אסונות בארץ ישראל. מחלת הסרטן, תאונות דרכים, מגפות, אסונות עם ילדים תמימים שעולים כקורבן לכפרת עם ישראל. לא מבינים.

כתוב אין עם ישראל נגאלים אלא בתשובה. הקדוש ברוך הוא מקבל כל אחד בתשובה, ומחכה לכל יהודי ויהודי שיחזור אליו. אבל בסופו של דבר, הזמן אוזל, ולא נדע מתי יסגרו שערי תשובה ואז כבר יהיה מאוחר מדי.

בשעה שנפטר האדם, המלאך הממונה על הדין עומד כנגדו ואומר לו, "**אוי על זה גוף שיצא מן העולם ריקם מזכויות ומלא עוונות. אוי לו ללב שלא עבד את בוראו שעתיד לעמוד בנזיפה ואומר לו, עמוד בדין הכר מעשיך ודע מהיכן באת, ולפני מי אתה עתיד ליתן את הדין**" (ראשית חכמה, שער היראה פרק ב').

כל התביעה של הקדוש ברוך הוא זה על החרדים. "**צבא השם**"! בושה וכלימה תכסה את פנינו, אוי לנו מיום הדין, אוי לנו מיום התוכחה. אחיו של יוסף הצדיק, פרחה נשמתם מבושה, מפני בשר ודם. ואנו, אנא אנו באים? ואיך נעמוד לפני אבינו שבשמים, מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא?

עם ישראל כעת נמצא בסכנה כפי שאף פעם לא היה. מלחמת עולם שלישית בפתח. החפץ חיים זי"ע אמר שמלחמת עולם שנייה עם השואה שהייתה, תהיה כמו משחק ילדים בהשוואה למה שעומד להיות כעת, רח"ל, אם לא נעשה תשובה. הקדוש ברוך הוא מחכה לגאול אותנו ומאותת לנו כל הזמן עם אור אדום.

כתוב **רק הקדושים ינצלו**. כל נשמה יהודית היא קדושה במקורה, וכל יהודי יכול להיות קדוש ע"י תשובה מעומקא דליבא ולהחמיר על כל מצוה קלה כבחמורה, תיקון המידות, לימוד תורה, וזיכוי הרבים.

עד מתי נתהלך כסומים באפלה? עד מתי הילדים התמימים והקדושים של עם ישראל, הערבים של עם ישראל, ישלמו את המחיר? עוד מעט כבר לא תהיה אפשרות לעשות תשובה, מרוב הצרות ופחד שיהיו. צריך הרבה תפילות בכדי שהקדוש ברוך הוא יעזור לנו לחזור בתשובה, כי כוחות הטומאה גברו עד מאוד. כעת יהיו ניסיונות קשים, חזקים ומפחידים לפני הגאולה. מי שינצל יהיה רק מי שיחזיק חזק בהקב"ה ויהיה בקדושה. וזה יהיה ניסיון האחרון לראות מי יישאר נאמן להשם יתברך.

"**וְהֵבֵאתִי אֶת הַשְּׁלִשִׁית בָּאֵשׁ וּצְרַפְתִּים כִּצְרֹף אֶת הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כִּבְחֹן אֶת הַזָּהָב הוּא יִקְרָא בִשְׁמִי וַאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא יֹאמַר ה' אֱלֹקָי.** (זכריה יג, ט'). **וְהָיָה | הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלִַם קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל־הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלִָם**, (ישעיה ד' ג'). וכו'. ומי ערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים. **ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם**, (תהלים כט, יא). ברוך השם לעולם אמן ואמן.

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש

נשיא ארגון "מפעל הזוהר העולמי"
מחברם של למועלה מאלף ספרים
מפעל הזוהר העולמי
סניף בת ים רח' בר יהודה 50, בת ים
052-7651911
לקבלת מידע, ספרים ועלונים על הצניעות (ועל החרם): 052-7160124 להשאיר הודעה
קו שומרי החומות: 072-3372978 (באנגלית שלוחה 97) קו האמת: 077-2301519, מידע בנושא תקרובת ע"ז בשיער הפאות: 074-7962328

בס"ד

התעוררות

דף 1 – טעון גניזה

עלון דף היומי דהתאחדות הקהילות

דבר יום ביומו על הצניעות ויסודי הדת

התעוררות - הוא ארגון שמוקדש להלכות הצניעות ויסודי הדת בהשתתפות אדמו"רים, רבנים, קהילות,
ולומדי תורה לשמה, בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א,
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת
קו שומרי החומות: 072-3372978 לקבלת מידע בטלפון: 054-8505028

עלון מס' 482 לימוד דף היומי דהתאחדות הקהילות על צניעות ויסודי הדת – א' טבת - שנה שניה תשפ"ג

לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹקֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה ה' אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא

לא תשא הוא שקול כנגד אנכי... ולא יהיה לך...

מה זה ברכה לבטלה?

ידוע שאסור להגיד ברכה נגד פאה נוכרית, שזה ברכה לבטלה. אישה עם פאה עוברת על ג' עבירות חמורות של יהרג ואל יעבור כל רגע ורגע, גילוי עריות, שפיכות דמים ועבודה זרה. שער הפאה הוא תקרובת עבודה זרה מהודו. אישה עם פאה מחללת שבת בפרהסייה (הפאה מוקצה בשבת בגלל תקרובת עבודה זרה בשיער הפאות - שו"ת משנת יוסף), האישה מחטיאה את הרבים, והמחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא (רמב"ם), ובספר פסק בית דין 71 גדול"י ובראשם **ה"דברי חיים"** ובעל קיצור שו"ע זי"ע, ועוד, (בשנת תרכ"ו), **פסקו שהמחטיא את הרבים נקרא מין ואפיקורס, והמנסך את היין נקרא גוי**, עכ"ל.

אישה עם פאה היא בחרם ע"י בעל ה"הפלאה" זי"ע, ואין לחרם הזה התרה עולמית. אישה עם פאה כאילו **עוברת על חמישה חומשי תורה** (ספר חסידים). **תפילתה לא נשמעת, והיא הורסת את כל תפילות הציבור וגורמת להרס וחורבן בבית המדרש ובית הכנסת, בגלל הפריצות והברכות לבטלה כנגד הפאה, כמובא בפוסקים רבים שאסור לומר ברכה כנגד אישה הלובשת פאה** [ראו י"ג עלונים בענין הברכות] **ובגלל זה נגרמים כל האסונות בעם ישראל.**

בית הכנסת הוא מקדש מעט מקום השראת השכינה הקדושה!!!

החובשת פאה נכרית מבריחה את השכינה רח"ל.

כמה חמור איסור הזכרת שם שמים לבטלה שעוברים באיסור שהוא שורש כל התורה כולה.

... ולכן, **תיכף אחר ב' דברות הראשונות אנכי ולא יהיה לך, נאמר לא תשא** גו', כי אלו ב' דברות הראשונות הם נגד שורש כל התורה שלכן נאמרו מפי ה', והם כוללים הכל. אנכי כולל כל רמ"ח מצות עשה, ולא יהיה לך גו' כל השס"ה מל"ת. (פתחי שערים נתיב פרצוף א"א פתח לה).

כתוב בשולחן ערוך אורח חיים הלכות בית הכנסת סימן קנו סעיף א... **ויזהר מלהזכיר שם שמים לבטלה, שבכל מקום שהזכרת השם מצויה, מיתה מצויה**...עד כאן.

כל המברך ברכה שאינה צריכה עובר בלא תשא בספר חרדים (פכ"ד): אמרו במסכת ברכות (לג א) **כל המברך ברכה שאינה צריכה עובר בלא תשא**, וכן כתב הרמב"ם (בהל' ברכות פ"א הט"ו ובהל' שבועות פי"ב ה"ט, ענף מצוה).

כל המזכיר שם שמים לבטלה עובר על לא תשא לשוא, ועונשו חמור מאד

כתב רמב"ם סוף הלכות שבועות, **כל המזכיר שם שמים לבטלה עובר על לא תשא לשוא, ועונשו חמור מאד** שהוא בכלל מה שאמר הכתוב (דברים כח, נח) אם לא תשמור לעשות ליראה את השם הנכבד והנורא וגו' והפלא ה' את מכותך ואת מכות וגו'. ובכלל יראתו שלא להזכירו לבטלה. (ענף מצוה), עכ"ל.

כל העולם נזדעזע בשעה שאמר הקב"ה לא תשא בכלי יקר (שמות כ' ז): **לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא**. ארז"ל (שבועות לט.) **שכל העולם נזדעזע בשעה שאמר הקב"ה לא תשא** וגו' וטעמו של דבר לפי שנאמר (הושע ד ב-ג) אלה וכחש ורצוח וגנוב, על זאת תאבל הארץ, ומן פסוק זה למדו רז"ל (שם לט.) **שבכל העבירות נפרעים ממנו, ובשבועת שוא נפרעים ממנו ומכל העולם, וא"כ בדין נזדעזע כל העולם בשעה שאמר לא תשא כי כולם נוגעים בדבר העונש**, וטעמו של דבר מבואר בלשון לא תשא שהוא לשון הגבהה כי דבר זה דומה לנושא האילן ומגביהו שודאי כל הענפים מזדעזעים עם האילן כך הנשבע בשמו יתברך **יען כי כל הנמצאים תלוין בשמו יתברך והנושא את שמו ית' כאילו נשא והגביה כל הענפים הנשואים עמו ודבוקים בו, דהיינו כל נמצאי מעלה ומטה, וא"כ דין הוא שכולם מזדעזעים ושיהיה הפורענות נוגע בכולם** ולפיכך נאמר כאן כי לא ינקה ה' לשון כי, הוא כמו נתינת טעם וכאילו הוא מילתא דפסיקא שא"א לנקותו כי לא ניתן למחילה כלל, והוא הדבר אשר דברנו בשם ה' **כי אין הקב"ה מוחל כי אם בדברים שבינו לבין הבריות אבל לא בדברים שבין אדם לחבירו. ולפיכך זה שנגע בגוף האילן הקדוש וגרם פורענות לכל הענפים דרי מעלה עם דרי מטה איך ימחול לו הקב"ה**, והנמצאים שקבלו הפורענות בעבורו **איפה הם שיכול לפייסם וכי יוכל לילך מקצה השמים ועד קצהו ומתהום ארעא עד רום רקיע לפייס את כל הנמצאים שבעליונים ובתחתונים שהרי נגע בכולם** לכך נאמר כי לא ינקה ה', אין הדבר ביד הקב"ה למחול עוון זה כי לא ניתן למחילה כלל, עכ"ל.

ומה יעשו לתקנת עם ישראל הרי דוד המלך ע"ה תיקן שיאמרו מאה ברכות בכל יום כדי להינצל מהפורענות, ומי שאמרם לבטלה לא די לו שלא תיקן אלא שקלקל.

על כן אחי חושו לעזרת ה' בגיבורים, לא די לנו במה שסבלנו על ביטול התפילה וביטול התורה, וכמה בחורים ואברכים נפלו רח"ל, הרי על זה צריכים להתחזק על קדושת בית הכנסת ויראת ה' מפניו בהיכל קדשו.

ואיך עלתה בימינו המכשלה הנוראה הזו, שמביאים תקרובת עבודה זרה להיכל ה', כיצד לא בושו ולא הזדעזעו - ובפרט כאשר גורמים ברכות לבטלה וסילוק השכינה ח"ו.

על כן החלש יאמר חזק אני, ויסירו את אלוהי הניכר ובערת הרע מקרבך ונקיים מצוות לבער עבודה זרה מארצינו ואז ישמעו התפילות ויעלו לרצון לפני מלך מלכי המלכים הרחום והחנון לגאלינו ולפדות נפשנו. ולפי שנמסור נפשנו לבער את העבודה זרה של הפאות הנכריות, ככה נזכה לרחמים ושפע נפלאה, כימי צאתכם מארץ מצרים אראנו נפלאות אמן כי"ר.

ברבינו בחיי שמות (כ' ז) **לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא. היה ראוי שיאמר לא תשא את שמי, כי ה' ידבר עד עתה. וכתב הרמב"ן ז"ל זה יאמת קבלת חז"ל** שאמרו (מכות כד.) אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענום, כי רצה הקב"ה שישמעו שתים אלו מפיו כדי שיהיו כל ישראל נביאים באמונת מציאות ה' ויחודו **ובאיסור עבודה זרה,** ועל כן דיבר עד עתה בלשון ה' יתברך ועתה בדיבור לא תשא התחיל ואמר את שם ה' אלקיך.

ומה שסידר המצוה הזאת של לא תשא אחר אזהרת עבודה זרה, כי כאשר ראוי ליראה את השם הגדול והנורא שלא לתת כבודו לאחר, כן ראוי לתת כבוד לשמו, **והנושא אותו לשוא מחלל,** כענין שכתוב (ויקרא יט, יב) ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלקיך.

הנושא אותו לשוא, מחללו, וכאלו מכחש בו

בפירוש הטור הארוך (שם) **לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא. פירשו רבותינו** (שבועות כא, א) **דהיינו נשבע לשנות את הידוע. ועל דרך הפשט בכלל זה שלא ישא על שפתיו השם הנכבד לחנם, כלשון לא תשא שמע שוא** (להלן כג, א) **כי הדבור נקרא בלשון נשיאות, בעבור שישא בו הקול. וסידר זו המצוה אחר עבודה זרה, לומר, כאשר ראוי לירא לשם שלא לתת כבודו לאחר, כך ראוי לתת כבוד לשמו, והנושא אותו לשוא, מחללו, וכאלו מכחש בו, כי דעתו בהזכירו על דבריו לאמר, כאשר השם אמת כן יהיו דבריו אמתיים ונמצא כמכחש בשם, ולכך החמיר לכתוב בו כי לא ינקה ה', כמו שכתוב בעבודה זרה העונש "פוקד עון אבות על בנים"** (רמב"ן).

אמר את אשר ישא את שמו לשוא, שלא להוציא שם שמים לבטלה

בצרור המור (שם): **כן צוה בכאן לא יהיה לך אלהים אחרים** (פסוק ג), **אחר שראיתם כי אין עוד מלבדי. מה מצוה עוד** המלך, שראוי העם לירוא ממנו ושלא לישבע בשמו. כן צוה בכאן לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא (פסוק ז), וכפל ב' פעמים, **ואמר את אשר ישא את שמו לשוא, שלא להוציא שם שמים לבטלה** ושלא לישבע.

ואמר לא תשא לא אמר לא תשבע, לומר שלא ישא שם שמים על שפתו לבטלה

בשך על התורה (שם): ובזוהר (ח"ג י"ב.) זה לשונו תא חזי כל מאן דאומי בשמא קדישא לשקרא, כאילו פריש אמא מאתראה לעילא, וכתרין קדישין לא מתיישבין בדוכתייהו, כמה דאת אמר (משלי ט"ז, כ"ח) ונרגן מפריד אלוף וגו', ואין אלוף אלא קודשא בריך הוא עד כאן.

כָּתוּב (שמות כ) **לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹקֶיךָ לַשָּׁוְא,** וְכָתוּב בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, (בראשית א) יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד. בֹּא וּרְאֵה, כָּל מִי שֶׁנִּשְׁבַּע בְּשֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַשֶּׁקֶר, כְּאִלּוּ הִפְרִיד אֶת הָאֵם מִמְּקוֹמָהּ לְמַעְלָה, וְהַכְּתָרִים הַקְּדוֹשִׁים אֵינָם מִתְיַשְּׁבִים בִּמְקוֹמָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (משלי טז) וְנִרְגָּן מַפְרִיד אַלּוּף. וְאֵין אַלּוּף אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְכָתוּב יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד, אַל תָּשִׂים פֶּרוּד בְּגַלַּל שְׁבוּעַת שֶׁקֶר. אֶל מָקוֹם אֶחָד, כָּרָאוּי בְּמָקוֹם אֵמֶת, וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר לַשֶּׁקֶר. וּמָה הַשֶּׁקֶר? הוּא שֶׁהוֹלְכִים הַמַּיִם לְמָקוֹם אַחֵר שֶׁאֵינוֹ שֶׁלָּהֶם.

וכבר ידעת שאנכי ה' אלקיך אלו שלוש מלות שהם רמוזים לבינה תפארת לכנסת ישראל. וזהו אומרו פריש אמא וכתרין קדישין הם תפארת ועטרה שהוא אלוף נעורים של כנסת ישראל, תשא בא"ת ב"ש אב"ת א' בת, א' היינו אלוף, ובת היינו כנסת ישראל, הרי לך שלא תשא הוא שקול כנגד אנכי ולא יהיה לך בדיבור אחד נאמרו, אם כן לא תשא הוא שני לומר שחל עליו השינוי ונשתנו עליו סדרי בראשית, שדברים שאין האש מכלתם שבועה מכלתם, והוא דיבור שלישי נגד יום שלישי שנאמר בו כי טוב שתי פעמים ולזה אמר ה' שם הרחמים, אלקיך דין, כמו שאמר במדרש (ילקוט רמז רצ"ה) עד שלא תקבל להשבע הריני לך לאלוה משקיבלת להשבע הרי אני לך לדיין, **ואמר לא תשא לא אמר לא תשבע, לומר שלא ישא שם שמים על שפתו לבטלה,** כמו שאמרו ז"ל (נדרים י' ע"ב) על קרבן לה', מנין שלא יאמר אדם לה' עולה לה' חטאת לה' שלמים תלמוד לומר קרבן לה', והלא דברים קל וחומר ומה מי שהוא עתיד להקריב אמרה תורה לא יהיה נזכר שמי אלא על הקרבן, על אחת כמה וכמה שאין להזכיר שם שמים לבטלה.

אָסוּר לְאָדָם לְהַזְכִּיר אֶת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרִיקָנוּת. שֶׁכָּל מִי שֶׁמַּזְכִּיר אֶת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרִיקָנוּת, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא

וכן בזוהר (ח"ב פ"ז ע"ב) על פסוק לא תשא, אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, טוֹב שֵׁם - כַּמָּה טוֹב שֵׁם עֶלְיוֹן שֶׁל מְנוֹרוֹת עֶלְיוֹנוֹת קְדוֹשׁוֹת כְּשֶׁכֻּלָּן מְאִירוֹת מְשֻׁמָּן טוֹב, כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ. **וְאָסוּר לְאָדָם לְהַזְכִּיר אֶת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרִיקָנוּת. שֶׁכָּל מִי שֶׁמַּזְכִּיר אֶת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּרִיקָנוּת, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא**. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לֹא צָרִיךְ לְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, אֶלָּא אַחַר דָּבָר. שֶׁהֲרֵי הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ לֹא נִזְכַּר בַּתּוֹרָה אֶלָּא אַחַר שְׁנֵי דִּבּוּרִים (כלומר על דבר), שֶׁכָּתוּב בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים.

מי שמזכיר השם הקדוש בריקנות, שלא בברכה או בתפלה, כאשר נשמתו תצא ממנו עתידים להפרע ממנו ולנקם ממנו נקמות

רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, לֹא נִזְכַּר שְׁמוֹ הַקָּדוֹשׁ אֶלָּא עַל עוֹלָם שָׁלֵם, שֶׁכָּתוּב (בראשית ב) בְּיוֹם עֲשׂוֹת ה' אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. מִכָּאן שֶׁלֹּא לְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ בְּרִיקָנוּת. וְכָתוּב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹקֶיךָ לַשָּׁוְא. (כתוב לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא, שלא להזכיר שם הקדוש בריקנות, אלא בברכה או בתפלה. ומי שמזכיר השם הקדוש בריקנות, שלא בברכה או בתפלה, כאשר נשמתו תצא ממנו עתידים להפרע ממנו ולנקם ממנו נקמות, שכתוב כי לא ינקה ה' את אשר ישא את שמו לשוא). וְשָׁנִינוּ, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מַהִי בְּרָכָה? הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ. מְשׁוּם שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְצֵאת הַבְּרָכָה לְכָל הָעוֹלָם, וְהַבְּרָכָה לֹא נִמְצֵאת עַל מָקוֹם רֵיק וְלֹא שׁוֹרָה עָלָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹקֶיךָ לַשָּׁוְא.

כל העולם כולו נזדעזע על לא תשא

בילקוט שמעוני (שמות שם): **אמר מר כל העולם כולו נזדעזע על לא תשא** כדקתני טעמא **כל העבירות שבתורה נאמר בהן ונקה וכאן נאמר לא ינקה.** והא כל העבירות שבתורה נמי כתיב בהן לא ינקה. ההוא מיבעיא ליה לכדתניא ר' אלעזר

אומר אי אפשר לומר ונקה שכבר נאמר לא ינקה ואי אפשר לומר לא ינקה שכבר נאמר ונקה. הא כיצד מנקה לשבים ואינו מנקה לשאינן שבין. וכל עבירות שבתורה ממנו אין ממשפחתו לא והכתיב ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו ותניא אמר ר״ש אם הוא חטא משפחתו מה חטאה אלא אין לך משפחה שיש בה מוכס שאין כולן מוכסין ואין לך משפחה שיש בה ליסטים שאין כולן מפני שמחפין עליו, התם בדינא אחרינא כדתניא **ר׳ אליעזר אומר ושמתי אני את פני באיש ההוא ובמשפחתו יכול כל המשפחה כולה בהכרת ת״ל אותו, אותו בהכרת ולא כל המשפחה כולה בהכרת.** ובשאר עבירות מכל העולם כולו לא והכתיב וכשלו איש באחיו איש בעון אחיו מלמד שכל ישראל ערבין זה בזה. התם שיש בידם למחות ולא מיחו הכא אע״פ שאין בידם למחות. מאי איכא בין רשעים דמשפחתו לרשעים דעלמא בין צדיקים דמשפחתו לצדיקים דעלמא, בשאר עבירות הוא בדיניה ורשעים דמשפחתו בדין חמור ורשעים דעלמא בדין הקל וצדיקים דהכא ודהכא פטירי. גבי שבועת שוא הוא ורשעים דמשפחתו בדיניה ורשעים דעלמא בדין חמור וצדיקים דהכא ודהכא בדין הקל. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא וגו׳. בשלמא ההוא דמשתבע קאי בסורו אלא ההוא דקא משבע ליה אמאי. מיבעיא ליה לכדתניא ר״ש בן טרפון אומר שבועת ה׳ תהיה בין שניהם מלמד שהשבועה חלה על שניהם וכשמשביעין אותו אומרים לו הוי יודע שלא על דעתך אנו משביעין אותך אלא על דעתנו ועל דעת ב״ד. למה לי למימר הכי לאפוקי מקניא דרבא, עכ״ל.

לא תשא לשוא, אזהרה לעושי המצות שלא יעשה מצות לרמות בהם הבריות

נחל קדומים (שם): לא תשא את שם ה׳ אלקיך לשוא וגו׳. פירש הרב מהר״ש פרימו ז״ל דכתבו המקובלים דאפילו לישבע על חיוי אסור ואם אינו מקיים נענש. וז״ש לא תשא את שם ה׳ אלקיך לשוא בא וראה כי לא ינקה את אשר ישא את שמו, עצמו כלומר שם האדם עצמו אם נשבע נענש, ואם כן ק״ו עאכ״ו אשר ישא שם ה׳ ח״ו, כי גדל מאד ענשו. ורבינו אפרים ז״ל כתב סמך שומרי מצותי ללא תשא, רמז שאפילו לישבע בשם ת״ח אסור. ובלקוטי גאוני אשכנז קדמונים בספר רבינו אפרים ז״ל כתבו, **לא תשא לשוא, אזהרה לעושי המצות שלא יעשה מצות לרמות בהם הבריות**, כמו המשים טלית ותפלין (בשאר היום) שלא לשם שמים, עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס.

חומר האיסור מאד מאד לנושא שם שמים ח״ו

יוסף תהילות (תהלים כ״ד ד׳): אי נמי אפשר ונקדים מה שאמרו ז״ל רוב בגזל ומיעוט בעריות והכל באבק לשה״ר גם נקדים אשר פירש הרב כמהר״ש פרימו ז״ל **בפסוק לא תשא את שם ה׳ אלקיך לשוא כי לא ינקה ה׳ את אשר ישא את שמו לשוא דכתב רבינו האר״י** זצ״ל דאסור לישבע חי נפשו וז״ש לא תשא את שם ה״א. ודע כי לא ינקה את אשר ישא שמו עצמו לומר חי נפשי הוא אסור ולא ינקה. **ומזה תבין חומר האיסור מאד מאד לנושא שם שמים ח״ו עכ״ד.**

כל העולם נזדעזע בשעה שאמר הקב״ה בסיני לא תשא את שם ה׳ לשוא

בתורה תמימה (במדבר טז כו): **סורו נא וגו׳. ת״ר, היוצא לישבע, אומרים לו הוי יודע שכל העולם נזדעזע בשעה שאמר הקב״ה בסיני לא תשא את שם ה׳ לשוא, ואם אמר הריני נשבע, העומדים שם אומרים זה לזה, סורו נא מעל אהלי האנשים הרשעים האלה** (שבועות ל״ט א׳).

כל העולם נזדעזע בשעה שאמר ה׳ לא תשא

פרדס יוסף (ויקרא ה׳ ד): ובשבועות (ל״ט.) **כל העולם נזדעזע בשעה שאמר ה׳ לא תשא** כו׳, ועיין זוהר הקדוש יתרו (צ״א ע״ב), ובאבות (פ״ה מ״ט) חיה רעה בא בשביל שבועת שוא.

וכל עבירות שבתורה נפרעין ממנו, וכאן ממנו וממשפחתו וגם מכל העולם נפרעין

רבינו חננאל (שבועות לט.): ת״ר שבועת הדיינין אף היא בלשונה נאמרה. **אומרים הוי יודע שכל העולם נזדעזע בשעה שאמר הקב״ה למשה בסיני לא תשא.** מאי טעמא כל העבירות שבתורה נאמר בהן ונקה וכאן נאמר לא ינקה כתוב **וכל עבירות שבתורה נפרעין ממנו וכאן ממנו וממשפחתו שנאמר אל תתן את פיך לחטיא את בשרך וגו׳ ואין בשרו אלא משפחתו שנאמר ומבשרך לא תתעלם. וגם מכל העולם נפרעין משבועת שוא שנאמר אלה וכחש וגו׳ וכתיב על כן תאבל הארץ** וגו׳. וכל עבירות שבתורה אם יש לו זכות תולין לו ובשבועה לא, שנאמר הוצאתיה לאלתר נאם ה׳ ובאה אל בית הגנב ואל בית הנשבע וגו׳ אל בית הגנב זה וגנב דעת הבריות שאין לו אצלו ממון וטוען ומשביעו. ואל בית הנשבע בשמי לשקר זה שבועת שקר כמשמע. ולנה בתוך ביתו זו האלה וכלתו את עציו ואת אבניו, הא למדת כי האבנים שאין האש מכלתן, שבועת שקר מכלתן. אם אמר איני נשבע פוטרין אותו מיד. ואם אמר הריני נשבע העומדים שם אומרים סורו נא מעל אהלי [האנשים] הרשעים האלה. וכדתניא ר׳ שמעון בן טרפון אומר שבועת ה׳ תהיה בין שניהם מלמד שחלה על שניהם. פי׳ על זה שנשבע לשקר ועל זה שנתן לו בלא עדים וגרם לו לכפור ולישבע. ואסיקנא כל עבירות שבתורה נתפש איש בעון אחיו שנא׳ וכשלו איש באחיו [בעון] אחיו מלמד שכל ישראל ערבין זה לזה. והני מילי שיש בידו למחות ולא מיחה אבל שאר ישראל לא. **ובשבועת שקר נתפשין הכל**, עכ״ל.

המברך ברכה שאינה צריכה עובר על לא תשא דאורייתא, לכן נזדעזע כל העולם

בשפתי חכמים (מגילה א.): ונזדעזעה ארץ ישראל. והא דכאן נזדעזעה רק ארץ ישראל, **ובשעה שאמר הקב״ה בסיני לא תשא, נזדעזע כל העולם כולו** (שבועות ל״ט ע״א), יש לומר לפי שהיה יונתן באי״י, ורוב נבואה מגיע לישראל ולארצם, לכן נזדעזע רק ארץ ישראל, מה שאין כן ענין דשבועת שקר, שנוגע לכל העולם כולו, והרבה מהם נכשלים בענין דשבועת שוא, ובפרט לשיטת הרמב״ם (מ״א אוה״ח רט״ו ס״ו) דס״ל **המברך ברכה שאינה צריכה עובר על לא תשא דאורייתא** עי״ש, **לכן נזדעזע כל העולם**. א״נ לפי שחיה רעה באה לעולם על שבועת שוא (אבות פ״ה מ״ו), וחיה רעה היא מכה מהלכת למרחוק (תענית י״ט ע״א) **לכן נזדעזע שם בשבועות כל העולם כולו.**

ונזדעזעה ארץ ישראל ד׳ מאות פרסה על ד׳ מאות פרסה.

וכעין זה (סוטה מ״ט ע״ב) עי״ש, ויש לפרש ונזדעזע ארץ ישראל שהיא כולה ת׳ פרסה על ת׳ פרסה, כפרש״י (במדבר י״ג כ״ו). וכדי לידע כמה זדיעה ורעש גדול היה על הגלוי, לכן האריך הש״ס ומפרש גם כן גדולתו של ארץ ישראל.

ונזדעזעה ארץ ישראל וכו׳ יצתה בת קול ואמרה וכו׳. בתחלה נזדעזעה ארץ ישראל, ואחר כך יצתה בת קול, ועיין (ב״מ נ״ט ע״ב) משמע, שבת קול מן השמים הוא, נמצא שבשני

עדים גדולים הוכיחו ליונתן על דעביד הכי, בתחלה על ידי "הארץ" ונזדעזעה ארץ ישראל, ואחר כך "משמים" יצתה בת קול וכו'. ועיין (אבות פ"ו מ"ב) בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב וכו' ודו"ק, עכ"ל.

כל העבירות נפרעים ממנו וזה ממנו וממשפחתו ומכל העולם כולו

שערי קדושה (ח"ב שער י): שבועה אם היא לשוא או לשקר, אמרו רבותינו ז"ל (שבועות ל"ט ע"א) **בשעה שאמר הקדוש ברוך הוא לא תשא, נזדעזע כל העולם.** ונאמר (איוב פרק ט') **המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון, והתהום מבקש לעלות לשטוף כל העולם** וכו', ואמרו רבותינו ז"ל **כל העבירות נפרעים ממנו וזה ממנו וממשפחתו ומכל העולם כולו,** ואפילו אם הוא באמת, אמרו רבותינו ז"ל (גיטין דף נ"ז ע"א) ששים רבוא עיירות היו לינאי בהר המלך וכולם נחרבו על השבועה אפילו שהיו מקימים אותה, ואמרו רבותינו ז"ל (כתובות דף ע"ז ע"ב) על רבי יהושע בן לוי, שאמר הקדוש ברוך הוא, ראו אם מימיו נשבע והתיר שבועתו על ידי חכם, הוציאוהו מגן עדן, ואם לאו הניחוהו, ובדקו ומצאוהו שמעולם לא נשאל על שבועתו ולא התירה ולא עוד אלא שלא נשבע מימיו, עכ"ל.

המזכיר את השם לבטלה בכל לשון שיהיה גדול עונו שהרי כל העולם נזדעזע

פלא יועץ ערך דיבור: שבועת שקר או שבועת שוא דהיינו שנשבע ללא צורך שלא השביעוהו בב"ד או המזכיר את השם לבטלה בכל לשון שיהיה גדול עונו שהרי כל העולם נזדעזע בשעה שאמר הקב"ה לא תשא ואסור לדבר עם מי שהוא רגיל לישבע על כל דבר שעובר משום ולפני עור אבל יש אופן שמצוה לישבע כגון להפיס דעת החושדו במה שאין בו כדי להיות נקי מה' ומישראל או לישבע כדי לאפרושי נפשיה מאיסורא או לזרז עצמו לסיים מצוה וכמ"ש במקומו.

כל המברך ברכה שאינה צריכה עובר בלא תשא

חרדים (פכ"ד): אמרו במסכת ברכות (לג.), **כל המברך ברכה שאינה צריכה עובר בלא תשא,** וכן כתב הרמב"ם (בהל' ברכות פ"א הט"ו ובהל' שבועות פי"ב ה"ט, ענף מצוה).

עונשו חמור מאד... והפלא ה' את מכותך ואת מכות וגו'

כתב רמב"ם סוף הלכות שבועות, כל המזכיר שם שמים לבטלה עובר על לא תשא לשוא, ועונשו חמור מאד שהוא בכלל מה שאמר הכתוב (דברים כח, נח) אם לא תשמור לעשות ליראה את השם הנכבד והנורא וגו' והפלא ה' את מכותך ואת מכות וגו'. ובכלל יראתו שלא להזכירו לבטלה. (ענף מצוה), עכ"ל.

הם נגד שורש כל התורה, והם כוללים הכל. אנכי כולל כל רמ"ח מצות עשה, ולא יהיה לך גו' כל השס"ה מל"ת

פתחי שערים (נתיב פרצוף א"א פתח לה): ומשם הוא קיום התורה בסוד שבועת הר סיני שהוא הפה כידוע [עיין לעיל בבית נתיבות, פתח י"ד ופתח ט"ו], וכן תיקון י"ב (שאמר מיכה) אשר נשבעת לאבותינו גו' הוא הפה, ובו נכללים כל הי"ב תיקונים של י"ב שבטים שקבלו התורה בשבועה. ולכן בו תלוי קיום כל העולם כמ"ש רז"ל, **שכל העולם נזדעזע כששמעו דיבור לא תשא גו', כמו שמעמד העולם הוא ע"י יסוד יומא שתיתאה שקבלו בו את התורה** כמ"ש רז"ל ע"פ יום הששי כו':

ולכן, **תיכף אחר ב' דברות הראשונות אנכי ולא יהיה לך, נאמר לא תשא** גו', כי אלו ב' דברות הראשונות הם נגד שורש כל התורה שלכן נאמרו מפי ה', והם כוללים הכל. אנכי כולל כל רמ"ח מצות עשה, ולא יהיה לך גו' כל השס"ה מל"ת. ומפי הגבורה שמענום כי הם בסוד חו"ב שהוא זיווג נעלם בסוד הדבור, שכן חסדים שורשם מאבא והם מצות עשה, וגבורות מאימא סוד ל"ת. משא"כ שאר הדברות שמענו מפי משה שהוא סוד הדעת אחר חו"ב, והדעת הוא חיבורא דדו"נ, וה"ס הדיקנא בב' מזלות שחיבורא דאו"א על ידו, ומשם ולמטה הוא זיווג גופני ע"י משה:

הוצאת שם שמים לבטלה היא איסור דאורייתא לומר את שם ה' ללא צורך. איסור זה הוא חלק ממצוות יראת ה'.

בראשונים מובא כי איסור הוצאת שם שמים לבטלה הוא חלק מהלאו של לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אלקיך לַשָּׁוְא המופיע בעשרת הדיברות, וכולל לדעתם כל שימוש לחינם בשם ה', ולא רק שבועה בשמו. כך כותב רב אחא משבחא בשאילתות [שאילתות דרב אחא, פרשת יתרו, שאילתא נג] וכן הרמב"ן בפירושו לתורה, [רמב"ן שמות כ' ו'] **ואם כך זוהי גם מצוות לא תעשה ולא רק מצות עשה.** עם זאת, גם הרמב"ן קושר את האיסור **בחיוב יראת ה' ואיסור חילול השם**. גם במסכת ברכות, (דף ל"ג.): **נאמר שהמברך ברכה שאינה צריכה עובר משום לא תשא,** ונראה שהאיסור הוא משום הוצאת שם שמים לבטלה.

ברכה לבטלה חמורה מהוצאת שם שמים לבטלה

וברבי עקיבא איגר (שו"ת רבי עקיבא איגר סימן כה), עולה שהוא סובר **שאכן ברכה לבטלה חמורה מהוצאת שם שמים לבטלה** (לדעת הרמב"ם), **ובברכה לבטלה יש איסור לא תשא,** אך לא בהוצאת שם שמים לבטלה.

ומי יתן שהקב"ה יתן לכל אחד את המחשבה הנכונה שתאיר לו את דרך האמת.

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש

בס"ד

התעוררות

דף 1 – טעון גניזה

עלון דף היומי דהתאחדות הקהילות

דבר יום ביומו על הצניעות ויסודי הדת

התעוררות - הוא ארגון שמוקדש להלכות הצניעות ויסודי הדת בהשתתפות אדמו"רים, רבנים, קהילות, ולומדי תורה לשמה, בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א, מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

קו שומרי החומות: 072-3372978 לקבלת מידע בטלפון: 054-8505028

עלון מס' 490 לימוד דף היומי דהתאחדות הקהילות על צניעות ויסודי הדת - י"ט טבת - שנה שניה תשפ"ג

מאה ברכות בכוונה – הקדמה לי"ג עלונים
ברכות לבטלה שווה ל"רצח עם"

קריאה לאדמורי"ם, רבנים, וראשי קהילות, גבאים, וכל איש יהודי

מאה ברכות בכוונה - הקדמה

1. **יש מחלות? יש תאונות, מוות פתאומי? לכל אלו יש פתרון אחד -**
2. **על ידי המניעה ממאה ברכות גלו ישראל בגלות אדום** (זוהר חדש פר' חקת).
3. **ועל ידי המאה ברכות הללו אנו קיימים וחיים בגלות** (ס' הקנה).
4. **ועל ידי המאה ברכות נצא מהגלות** (הרמ"א בס' תורת העולה).

גרסינן במנחות בפרק התכלת (מ"ג:), תניא רבי מאיר אומר חייב אדם לברך 100 ברכות בכל יום, שנאמר (דברים י', יב) ועתה ישראל מה ה' אלוקיך שואל מעמך. **אל תקרי מה אלא מאה.** (אבודרהם דף לה'). **דוד המלך, הבין ברוח קודשו מדוע הייתה מגפה, ומתו כל יום מאה בחורי ישראל.** הסיבה הייתה שלא ברכו מאה ברכות, ולא הודו ושיבחו מספיק את השי"ת (או"ח סי' מ"ו). מסורת בידינו מאבותינו למשה בסיני - שמשה תיקן להם לישראל שיברכו מאה ברכות.

האם כיום מקפידים לומר מאה ברכות כל יום? ייתכן, שרובינו, כן. השאלה הנשאלת, אם כן, למה ומדוע מתים כל כך הרבה צעירים כל יום? הרי ידוע שהכל בהשגחה עליונה לפרטי פרטים, אם כך, למה אנחנו נענשים כל כך קשה, רח"ל? מחלות, מגפות, תאונות, כל מיני אסונות משונות שלא היו מעולם?

התשובה היא, ברכות לבטלה, רח"ל. מדוע? בגלל "הפאה הנכרית", שבה הס"מ קוטל בישראל כל יום.

נשים שבאות לבתי-כנסת עם פאות, הופכות את כל הברכות, לברכות לבטלה, שאין לומר ברכות כנגד אישה החובשת פאה. (מהר"י מינץ או"ח ע"ה, היעב"ץ במו"ק סי' ע"ה, פרי מגדים ש"ג, המהרש"ם בדעת תורה או"ח סי' ע"ה) והברכות הולכות ישר לסטרא אחרא, ומוסיפות לו יותר כח להמשיך להכות בעם ישראל, ח"ו.

בבית - כשהבעל עושה ברכות כנגד הפאה, הכל נזקף כברכות לבטלה, וכן הלאה. בשבתות הכל מוכפל ב-1,000 פעם, (בן איש חי).

מי אשם בכל זה? לרוב זה האדמו"רים, רבנים, וגבאים, וראשי קהילות שמרשים לנשים להיכנס לבית הכנסת שלהם עם פאות. ישנם שלטים בהרבה מקומות, ועוד מלפני 100 שנה היו נוהגים כך, שאוסרים בתכלית האיסור להיכנס להתפלל עם פאה.

פשוט לא מבינים איזה פצצת אטום זה ברכה לבטלה. אנשים נופלים ומתים, ומייחסים את זה לכל מיני סיבות שונות. אבל הסיבה האמיתית היא שכל הברכות, כשהם כנגד הפאה הנכרית, הם לבטלה. **וזה מיליוני ברכות לבטלה,** רח"ל, **כל יום. זאת אומרת שהנשים האלה הם שולחות פצצת אטום על יהדות העולם.**

כבר ידועים כל איסורי הפאות, כמו שכתבנו והפצנו במאות אלפי עותקים. שהפאה אסורה משום פריצות ותקרובת עבודה זרה שיש בשיער הפאות, שנפוץ בעולם מהודו תחת הסוואות שונות. הפאה היא מוקצה בשבת (בגלל עבודה זרה בשיער הפאות – שו"ת משנת יוסף) אישה עם פאה היא בחרם (שעשה בעל ה"הפלאה" עם שני בתי דינים) ועוברת על ג' עבירות חמורות של יהרג ואל יעבור כל רגע ורגע, ועל דברי חכמים ועוד. אבל כעת ראו בי"ג עלונים בעניין הברכות (491-503). זה ברור מכאן שנעשים שותפים לכל ה"רצח עם" של ישראל שמתחולל בארץ ובעולם.

מה קרה לאדמורים ורבנים?? לא איפכת להם? הם לא רואים מה שקורה בעם ישראל? בשביל מה נתנו להם מהשמים כוחות ותפקיד של מנהיגים? אם לא בשביל הצלת עם ישראל? אם לא בשביל לצאת בקריאות ומחאות נגד כל עוון ועבירה כלפי שמיא?

את מי יאשימו אחרי 120 שנה, אם לא את כל המנהיגים, שישבו שאננים ולא מיחו על הפאה והפריצות בעם ישראל? רח"ל!

יתכן שהרבה אדמור"ים ורבנים, לא חשבו על כך, והם שוגגים. אבל כעת שהכל מפורסם כבר, [ומופץ במאות אלפי עלונים על ידינו, והיות וכמעט כולם קיבלו עלונים חוברת וספרים מאתנו], מוטלת עליהם החובה לפעול ולשים שלטים ומודעות מאירות עיניים - שאסור בתכלית האיסור להיכנס לבית כנסת או בית מדרש עם פאה ופריצות.

אנחנו מתכוננים לפרסם בל"נ איזה בתי כנסת הם כשרים, שיהיה אפשר להתפלל שם ללא הטומאה של הפאה הנכרית.

קהילות סאטמר יצאו בקריאה גדולה, ושלטים שאוסרים על האישה עם פאה להיכנס להתפלל אצלם. כ"ק מרן האדמו"ר מסטמאר רבינו יואל זי"ע יצא בקריאה הקדושה הזאת עוד מלפני 70 שנה (וכן נוהגים ב-70 שנה האחרונות בכל בתי הכנסת של סאטמר וכן בהרבה בתי כנסת בירושלים עיר הקודש ובהרבה בתי כנסת בערי ישראל) וכל אחד ואחד, אדמו"ר, רב, או ראש קהילה, שלא יעשה זאת ידע שהוא יהיה אחראי על כל הברכות לבטלה ושאר ההשלכות של הפאה הנכרית, ויהיה שותף ל"רצח עם", השם ישמור.

חייבים להבין, שבאם לא נעשה תשובה, מידת הדין תמשיך לעמוד ולקטרג עלינו, ח"ו, ותתבע את שלה.

הקדוש ברוך הוא מנסה לעורר אותנו ללא סוף, ע"י שמראה לנו את כל אסונות הטבע שקורים כעת בעולם, בולענים, הוריקנים, הרי געש, צונאמי, סופות, חורבן והרס, מאות אלפי קורבנות.

כל זה קורה בכדי שאנחנו נתעורר ונעשה תשובה, ונבין איך שהשם יתברך המיר את מידת הדין על אומות העולם (יערות דבש, ועוד).

אבל לרוב אנחנו שאננים. גם כאן בארץ ישראל, סופקים כפיים, ומורידים דמעה כאשר שומעים על אסונות, אבל חיש מהר, חוזרים לסדר היום.

עם ישראל, קדושים, בניו של הקדוש ברוך הוא. השם יתברך אוהב אותנו, רוצה לגאול אותנו, והוא מחכה ומחכה, אולי הילד יתעורר? עוד מכה פה ועוד מכה נוספת. כלום לא קורה. כולם בתרדמה. מה יהיה? הרי ברור שהקדוש ברוך הוא לא יוותר לנו.

אמר הרב נחמני זצ"ל "הטעות של כולנו היא שאנחנו חושבים שיש לנו סכסוך עם אומות העולם וכו'.

הסכסוך שלנו הוא רק עם אלוקי ישראל, כל אחד עושה כטוב בעיניו. אמר הקדוש ברוך הוא, אתם לא של עצמכם, אתם שלי, ארץ ישראל שלי, ועם ישראל הם שלי, כי ביד חזקה אמלוך עליכם" (יחזקאל כ' ל"ג).

כידוע שכל הצרות שבאות על עם ישראל הן בגין הפריצות, [והפאה הנכרית] (חפץ חיים בספר גדר עולם, ועוד).

כל אדמו"ר, רב, ראש קהילה אחראי ישירות על קהילתו, ועל המכשול הגדול של איסור הפאה. עם ישראל בארץ ובעולם נמצא בסכנת שמד, ורק השם יתברך יכול להציל אותנו.

איך לא מפחדים מהשם יתברך, מהדר גאון עוזו? איך לא מפחדים מעומק הדין. למה עומק הדין דומה? לאחד שעמד ליד באר עמוקה וזרק אבן גדולה, עמד ועמד ולא שמע את האבן מגיעה לקרקעית הבאר. אין קרקעית, רח"ל.

היה סיפור מזעזע לפני כ-20 שנה, בליל שימורים, ליל הסדר, במלון פארק בנתניה, נכנס מחבל והתפוצץ שם - 30 אנשים מתו וכ-160 נפצעו קשה. איזה אסון, השם ינקום דמם.

אפילו בליל שימורים, אם יש פריצות ופאות, מידת הדין פוגעת, רח"ל. וישנם עוד דוגמאות ללא סוף מתקופת האינתיפאדה ועוד, השם ירחם ויציל.

לכן, יהודים יקרים, אדמו"רים, רבנים חשובים, בואו נתעורר למציאות, לאמת, ונתקן את המעוות שזה:

1. לא לתת כניסה לאף אישה עם פאה בשום בית כנסת או בית מדרש, ולהפיץ את האיסור הלאה.
2. לא להגיד ברכות כנגד הפאה גם בבית או בכל מקום.
3. אישה עם פאה היא בחרם (כנ"ל) להתרחק מאשה עם פאה.
4. לצאת בהכרזות וברעש גדול נגד הפאות הנכריות.
5. לבקש מכל הקהילות שלכם להשתתף בהדפסת והפצת חומר נגד הפאות הנכריות. יש לנו אלפי עלונים חשובים על איסורי הפאה - אפשר לקבל בחינם, להדפיס ולהפיץ (בטלפון: 054-8505928).
6. יש לכתוב על כל הזמנה לשמחות, להגיע בצניעות, ושאין להגיע לשמחה עם פאה.
7. להיזהר שלא להגיד שום ברכות בחתונות ושמחות כנגד הפאה מכיוון שיש ספק אם הקידושין תופסים, מכיוון ששיעור הפאה היא תקרובת עבודה זרה, ועוברים על כל איסורי הפאה, שהיא בחרם וכו', ואסור לעמוד בד' אמותיה בגלל החרם (שעשה בעל ה"הפלאה"), ועוברת על יהרג ואל יעבור כל רגע ורגע בפריצות, וכן כתב הגר"מ שטרנבוך הראב"ד שליט"א, בשם כ"ק מהריי"ד מבעלזא זי"ע.

כעת זה הזמן לפעול, עוד מעט יגמר הזמן, כמו בשעון חול, ויהיה מאוחר מדי. כל אחד שיקח את הדברים לתשומת לבו, ויפעל למען ביעור הפאה הנכרית יבורך מן השמים. קדוש יאמר לו.

בעהשי"ת הקדוש ברוך הוא יגאל אותנו במהרה, ויאמר דיי לצרותינו, ויגאל אותנו ברחמים, ויסלח לכל עוונותינו כי לכל העם בשגגה.

הקב"ה יראה את כל המאמצים שלנו וירחם על עם ישראל ונזכה כולנו להיגאל ברחמים גמורים אמן ואמן.

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש

בס"ד

התעוררות

דף 1 – טעון גניזה

עלון דף היומי דהתאחדות הקהילות

דבר יום ביומו על הצניעות ויסודי הדת

התעוררות - הוא ארגון שמוקדש להלכות הצניעות ויסודי הדת בהשתתפות אדמו"רים, רבנים, קהילות,
ולומדי תורה לשמה, בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס אבדק"ק האלמין שליט"א,
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת
קו שומרי החומות: 072-3372978 לקבלת מידע בטלפון: 054-8505028

עלון מס' 504 לימוד דף היומי דהתאחדות הקהילות על צניעות ויסודי הדת – כ"ה טבת - שנה שניה תשפ"ג

להרים מכשול מדרך עם ה'

חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת

זיכוי הרבים הכי הגדול הוא הפצת העלונים נגד הפאה הנכרית

זיכוי הרבים הכי הגדול זה הפצת העלונים נגד הפאה הנכרית

חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת

כל אחד מעם הקודש מתבקש בזה להצטרף לקבלת והפצת העלונים בעם ישראל. אפשר לשלוח את כתובת המייל שלו ולקבל עלונים מידי שבוע בשבוע וכמו כן אפשר לקבל בחינם מאה ספרים שעוסקים בנושא הפאה, ויש אפשרות לקבל בחינם ספרים על כל מקצועות התורה כגון כשרות הסת"ם תפילין ומזוזות, צניעות, מקוואות, שבת, עירובין, כשרות - כל מה שרציתם לדעת על נבילות וטריפות. כל הספרים והחוברות על כל יסודי הדת, נכתבו על ידי כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

המטרה היא להפיץ הלאה לזיכוי הרבים את כל החוברות האלה לשתף ולהעביר מייל הזה לכל מקום שתוכלו בהודעות מיילים ועוד, וכו'.

וכמו כן לשלוח לנו את כל המיילים שיש לכם מהמשפחה שלכם חברים ומכרים בכדי שנוכל לשלוח להם בחינם את כל החומר שדיברנו עליו.

החובה המוטלת היא על כל אחד ואחד מטעם דין ערבות ותוכחה להשתתף במצוה הגדולה הזאת שיכולה לשדד מערכות ולהציל את עם ישראל בזמנים הקשים והמסוכנים האלה על ידי זה שכל אחד ואחד ישתתף לעשות את כל מה שאמרנו לעיל, ומי שרוצה לעשות את רצון אבינו שבשמים באמת ולהיות גבור מלחמה יתבונן במה שאנחנו מתפללים מידי יום ביומו כולם אהובים כולם ברורים כולם גיבורים [לעשות רצון ה'], כולם קדושים, וכולם עושים באימה וביראה רצון קוניהם.

וזה יכול להוות הצלה גדולה למאות אלפי יהודים בארץ ובעולם שאינם מודעים לחומרת המצב, ואינם יודעים מדוע באים עליהם כל כך הרבה צרות ואסונות, ולא יודעים למי לפנות בכדי להיוושע, ולא יודעים שהפתרון מאוד פשוט והכל על פי התורה הקדושה.

ברגע שהם יתקנו את הצניעות ויורידו את הפאות, בזה ימנעו משאר איסורי התורה, וייוושעו ללא צורך לכל מיני "בבות" וקמיעות וסגולות, יש להם הבטחה מפורשת מגדולי עולם שברגע שיורידו את הפאה יוושעו מהצרה שיש להם, וזה בדוק ומנוסה, ואפשר לקרוא על מאות מקרים של אנשים שהיו להם ישועות (ניתן לקבל עלונים: קיבלתי על עצמי, החלפתי ונושעתי, ועוד).

אין לכם מושג כמה אנשים התרפאו והצליחו על ידי ששינו את מצבם בעקבות קריאת העלונים, וברוך ה' בעייתם נפתרה תכף ומיד, כמו שהתפרסמו הניסים והנפלאות בהרבה עלונים. ועל ידי זה שיודעים מה הסיבה האמיתית שאנחנו סובלים ממגיפות וחולאים, יתומים ואלמנות רח"ל, כאן נמצא הפתרון היחידי שיכול לעזור, ומדוע, מכיוון שכאשר עושים את רצון ה', השם יתברך עושה את רצוננו.

ברגע שחובשים פאה נכרית לא יעזרו - לא ברכות מצדיקים, לא סגולות שונות, לא פדיון נפש, וגם לא הוצאת עין הרע, ולא צריך להתעסק בקבלה מעשית, שדים, השבעת מלאכים וכו'.

הדבר היחידי שיכול לעזור זה פשוט לבער את הפאה הנכרית מהבית. (בגלל פריצות ועבודה זרה שיש בשיער הפאות מהודו, שאסור בהנאה, שנאמר: "ולא תביא תועבה...").

פונים אלינו אנשים מהארץ ומחוץ לארץ, לקבלת העלונים, ומדפיסים כבר את העלונים בכל העולם, וברוך השם, ה' יתברך מזכה אותנו להיות שליחים טובים כדי לסייע.

העצה היחידה היא אך ורק על פי תורתינו הקדושה, תורת משה שהיא תורת הנצח, כמו שכתבו ופסקו מעל 260 גדולי עולם בעלי רוח הקודש על איסור הפאה הנכרית, וכן מעל 150 גדולי ורבני הדור, שאסרו את הפאה הנכרית בגלל עבודה זרה שיש בשיער הפאות מהודו [ניתן לקבל רשימות] ופורסם ספר "הישכם אוהבים את השם" שבו רואים את כל האמת, רק צריכים לבקש מהקדוש ברוך הוא שיעזור לנו למצוא את האמת ולהיות דבוקים אך ורק בקדושה. ולא להתפתות ללכת אחרי השקר של רבני הערב רב ודור הפלגה שנמצאים היום בדורנו, כמו שכתוב 310 פעמים בכל ספרי הזוהר וקבלה וספרי תלמידי בעל שם טוב זי"ע, שבדור שלנו זה הדור הכי הקשה, שרובם מגולגלים מדור המבול, מדור סדום ועמורה, מדור הפלגה.

וכמו כן הרה"ק ממונקאטש מביא בזה הלשון: **שהבעל שם טוב ראה ברוח הקודש מה שיהיה בדורות האחרונים רביים בזה הלשון: יאק מאק (כמו שומשמין) הרבה מאוד והמה יהיה מעכבים הגאולה. עד כאן דברותיו הקדושים.** [יש לנו רשימה של 310 מקורות על רבני הערב רב, ו-43 ספרים על רבני הערב למי שרוצה ללמוד את הנושא, ויש לנו 160 דרשות על רבני הערב רב בקו שומרי החומות: 072-33-72-978].

ואלו הרבנים הם כולם רודפי בצע ומכשירים את הפאות ומתירים עריות בפרהסיה, כמו בדור המבול מכשירים את הטריפות, ולכן הזהירו אותנו ב- 310 פעמים להיזהר מהערב רב שמתירים תקרובת עבודה זרה וגילוי עריות בפרהסיה, נבילות וטריפות, ושומר נפשו ירחק מהם.

כתוב **רק הקדושים ינצלו**. כל נשמה יהודית היא קדושה במקורה, וכל יהודי יכול להיות קדוש ע"י תשובה מעומקה דליבא ולהחמיר על כל מצוה קלה כבחמורה, תיקון המידות, לימוד תורה, וזיכוי הרבים.

עד מתי נתהלך כסומים באפלה? עד מתי הילדים התמימים והקדושים של עם ישראל, הערבים של עם ישראל, ישלמו את המחיר? עוד מעט כבר לא תהיה אפשרות לעשות תשובה, מרוב הצרות ופחד שיהיו.

צריך הרבה תפילות בכדי שהקדוש ברוך הוא יעזור לנו לחזור בתשובה, כי כוחות הטומאה גברו עד מאוד.

כעת יהיו ניסיונות קשים, חזקים ומפחידים לפני הגאולה. מי שינצל יהיה רק מי שיחזיק חזק בהקב"ה ויהיה בקדושה. וזה יהיה ניסיון האחרון לראות מי ישאר נאמן להשם יתברך.

וְהֵבֵאתִי אֶת הַשְּׁלִשִׁית בָּאֵשׁ וּצְרַפְתִּים כִּצְרֹף אֶת הַכֶּסֶף וּבְחַנְתִּים כִּבְחֹן אֶת הַזָּהָב הוּא יִקְרָא בִשְׁמִי וַאֲנִי אֶעֱנֶה אֹתוֹ אָמַרְתִּי עַמִּי הוּא וְהוּא יֹאמַר ה' אֱלֹקָי. (זכריה יג, ט'). **וְהָיָה | הַנִּשְׁאָר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קָדוֹשׁ יֵאָמֶר לוֹ כָּל־הַכָּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלָם** (ישעיה ד' ג'). וכו'.

ומי ערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים, (אבות על בנים להגה"ק רבי שאול בראך זיע"א, בהקדמה, מחבר ספרי דברי שאול על תהלים, ועוד).

הגה"ק רבי **שאול בראך** (כ"ט בשבט ה'תרכ"ה – כ"ו בשבט ה'ת"ש) היה פוסק בהונגרי-צ'כוסלובקי, אב בית דין מאגנדורף, קרולי וקאשוי.

ואלו חלק מהספרים אשר חיבר:

א. משמרת אלעזר, על המועדים.

ב. בהיות הבוקר, דרושים על חג השבועות.

ג. גבעת שאול, על חודש אלול.

ד. וַיִּשְׁאַל שאול חלק א' וב', שו"ת.

ה. חלק לעולם הבא, על מסכת אבות. טוב דברך, על הגדה של פסח.

ו. ליבא בעי, חידושים.

ז. אבות על בנים, על מסכת אבות.

ח. שאול שאל, בירורים בהלכות ביורה דעה.

למד תשעה חודשים אצל מהר"ם שיק לפני שנפטר. לאחר מכן המשיך את לימודיו אצל החתן סופר בישיבת מטרסדורף. במשך שמונה עשרה שנה כיהן כרבה של העיר מאגנדורף, כיום בדרום מערב סלובקיה. במשך ארבע עשרה שנים כיהן **כרבה של העיר קרולי**. כשבע עשרה שנה לפני פטירתו, בסביבות שנת 1923 התמנה לכהן כרבה של העיר קאשוי. בכל עיר בה כיהן כרב היה מוסר ומפיץ לציבור את ה'.

ה' עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם, (תהלים כט יא) יהי שם השם מבורך לעולם אמן ואמן.

הרב שלום יהודה גראס
אבדק"ק האלמין
בית שמש, ארץ הקודש

